

சரீகைர்
SARINI HAR

சரீகைர்

சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி

புதிய பாதை!

பிள்ளையார் பிடிக்கவது குரங்காகிப் போனாலும்
'வள்ளல்' குறைந்திடுமோ வாயளப்பில்? -கிள்ளைநகர்
போக உமக்குண்டு புதுப்பாதை எம்முடைய
தாகத்திற் கேது தண்ணி?

-ஈழமோகம்

இதழ் 134 நவ. 06 - நவ. 19, 1997 விலை 10.00 ரூபா

ஜயசிக்ஞாறுவின் புதிய பாதை ?

ராகிங் :வரப்பிரசாதம்

கிரிக்கட்டிலும் லஞ்சம் ?

சந்திரிகா :

ஐ.தே.கா. வின் புதிய துணைவி

விமானங்கள் தகர்ப்பு:
குற்றவாளி யார்?

அம்பாறை : புதிய ஆக்கிரமிப்பு

வெட்கத்தை விட்டு வேதனைகளுடன்:
ஈழத்தில் உமக்கேது இடம்

பெண்கள்:

கலாசாரக் குற்றவாளிகளா ?

சரிதிகர்

இரு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை

"சரிதிகர் சமானமாக வாழ்வறிந்த நாட்டிலே"

-பாரதி

ஆசிரியர்க்கு

பாலகிருஷ்ணன்
சிவகுமார்
சரவணன்
எம்.கே.எம்.ஷகீப்
அரவிந்தன்
சி.செ.ராஜா
சிவகுருநாதன்
சேரன்

வடிவமைப்பு
ஏ.எம்.நஷ்மி

வெளியிடுபவர்
ச.பாலகிருஷ்ணன்
18/2, அலோசாலை,
கொழும்பு - 03.

அச்சுப்பதிவு
நவமக அச்சகம்
334, காலி வீதி,
இரத்தமலாணை.

ஆண்டு சந்தா விபரம்
இலங்கை ரூபா 300/=

வெளிநாடு US \$ 50
(தபாற்செலவு உட்பட)
காசுக்கட்டளை/காசோலையாவும்

MIRJE என்ற பெயருக்கு
எழுதப்படல் வேண்டும்.

எல்லாத்தொடர்புகளுக்கும்

ஆசிரியர்
சரிதிகர்

4, ஜயரத்ன வழி,
திம்பிரிகல்யாய,
கொழும்பு - 05.

தொலைபேசி: 593615, 584380
தொலை மடல்: 594229

Email :- sari@sri.lanka.net

முன்னைய பிரதிகள்
வேண்டுவோர் எழுதுக.
கைவசம் உள்ள பிரதிகள்
அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பிரசுரத்துக்கென
அனுப்பப்படும் படைப்புகள்
திருப்பி அனுப்பப்பட
மாட்டாது.

படைப்புக்களை தாளின் ஒரு
பக்கத்தில் தட்டச்சுச் செய்தோ
அல்லது தெளிவான
கையெழுத்தில் பிரதி செய்தோ
அனுப்பி வைக்கவும்.

கோரிக்கைகள்
நிறைவேறுமா?

‘சிறீலங்கா அரசே இலங்கையை ஒரு மதசார்பற்ற நாடாகப் பிரகடனம் செய்ய! மகா சங்கத்தினரை அரசியலில் தலையிட அனுமதியாதே!’ மேற்கூறிய வாசகங்கள் கொண்ட கவரொட்டிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். இயக்கத்தினரால் ஒட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் போஸ்டர்களைப் பார்த்து விட்டு ஒருவர் சொன்னார். ‘இஞ்சை இப்பிடி ஒட்டிப் போட்டு அங்கை அரசாங்கத் தோடை சேர்ந்து அமைதி வழி காப்பினம்; சமாதானத்துக்கான யுத்தம் என்பினம்; சிறீலங்கா அரசாங்கம் மீன் பிடிக்க ஆலோசனை சொல்லுவினம். இவையை நம்ப நாங்கள் என்ன மாங்காய் மடையார்களே?’

ஏன் நடவடிக்கை இல்லை?

பெவலுனியா - கொழும்பு ரயில் சேவையே ரயில்வே திணைக்களத்துக்கு அதிக வருவாயைப் பெற்றுக் கொடுத்து வருகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த விடயம். தற்போது அது தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அச்சம் நிறைந்ததொன்றாக மாறி வருகிறது.

நிரம்பி வழியும் பிரயாணிகளினால் இருக்கை பிடிப்பதற்காக பாய்ந்தேறி கால் கை துண்டிக்கப்பட்டு அங்கவீன மாணோர் பலர்.

இதையெல்லாம் விட பெவலுனியா ரயிலில் திட்டமிட்டு செயற்படும் போலிச் சீ.ஐ.டி.யினரின் தொல்லைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணமேயுள்ளது.

அநுராதபுரம், வியாங்கொடை பொல்காவலை, ராகம ஆகிய ரயில் நிலையங்களில் புகையிரதம் நின்றதும் திடீரென தோன்றும் இவர்கள் பிரயாணிகளிடம் அடையாள அட்டை கேட்டு ரயிலிலிருந்து இறக்கியெடுக்கிறார்கள்.

ரயில் புறப்பட்டுச் சென்றதும் இவர்களை ஒதுக்குப்புறமான இடங்களுக்கு கூட்டிச் சென்று விசாரித்து பயணிகளிடமுள்ள பணம், தங்க நகைகள் என்பவற்றை பறித்து விட்டுச் செல்கிறார்கள்.

ஒக்டோபர் 29ம் திகதி கொழும்பு வந்து கொண்டிருந்த பெவலுனியா ரயிலின் பிரயாணம் செய்த மோகன்ராஜ் என்பவரையும் இன்னும்

இருவரையும் வியாங்கொடையில் வைத்து சிவில் உடையில் வந்தோர் இறக்கியெடுத்துள்ளனர்.

ரயில் புறப்பட்டுச் சென்றதும் இவர்களை ஒரு ஒதுக்குப்புறமான இடத்துக்குக் கூட்டிச் சென்ற சிவில் உடையில் வந்தோர் மோகன் ராஜிடமிருந்து 21000 ரூபா பணத்தையும் ஏனையவர்களிடம் இருந்த பணம் மோதிரம் என்பவற்றையும் பறித்தெடுத்து விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள்.

பெவலுனியா ரயிலில் இருந்து பிரயாணிகளை இறக்கியெடுத்துக் கொண்டு போய் விசாரிப்பது, ‘பொலிஸ் நிலையங்களில் தடுத்து வைப்பது ஒதுக்குப்புறங்களில் கொண்டு போய் பணம், நகை போன்றவற்றை பறித்தெடுப்பது போன்றவை நீண்ட காலமாகவே தொடர்கின்ற ஓர் அபாய நிகழ்வாகும்.

ரயிலில் இருந்து பிரயாணிகளை இறக்கியெடுத்துக் கொண்டு வெளியே செல்லும் போது ரயில்வே பாதுகாப்பு ஊழியர்களும், ஏனைய ரயில்வே ஊழியர்களும் பார்த்துக் கொண்டு தான் நிற்கிறார்கள்.

ஆகவே, சிவில் உடையில் வந்து நீண்ட காலமாகவே பெவலுனியா ரயில் பிரயாணிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கும் இந்த விஷமிகள் யார்? ஏன் இவ்வளவு காலமாக பொலிசாரும் ரயில்வே பாதுகாப்பு ஊழியர்களும் இவர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்காமலிருக்கிறார்கள்?

ஆசிரியர் மீது தாக்குதல்!

கொழும்பு புளுமெண்டல் அரசினர் தமிழ் வித்தியாலயத்தின் பெயர்ப்பலகை மாற்றம், தமிழ் வித்தியாலயத்தை சிங்கள மயமாக்கும் தீவிரத்தன்மைகள் பற்றி ஏற்கெனவே வெளிவந்த சரிதிகரில் வாசகர் படித்திருப்பார்கள்.

மெல்ல மெல்ல ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இப்பாடசாலை மாணவர்கள் மீதும், ஆசிரியர் இ.தயாபரன் மீதும் ஒக். 28ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை சிங்கள மாணவர்கள் தாக்குதல் நடாத்தியுள்ளனர்.

27ம் திகதி திங்கட்கிழமை தமிழ்ப்பாடசாலைக்குரிய குடிநீர் குழாயை வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு துண்டித்ததன் தீவிர நிலைமை மோசமானது.

செவ்வாய்க்கிழமை தமிழ்ப்பாடசாலை மாணவர்கள் தண்ணீர் குடிக்க சென்ற போது சிங்கள

மாணவர்களின் வேண்டத்தகாத சேட்டைகளுக்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

இதன் பின்னர் தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவர்களை அழைத்து அவர்களை ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டவாறு தயாராக வைத்திருந்த துடுப்பாட்ட மட்டைகளாலும், குப்பை விராண்டி போன்றவற்றாலும் தாக்கியுள்ளனர்.

இதன் பின்னர் நிலைமை மேலும் மோசமடையவே மேல் மாகாண முதலமைச்சர் இரு பாடசாலை அதிபர்களையும் அழைத்து கலந்துரையாடியுள்ளார். தமிழ்ப் பாடசாலை மீதான சிங்கள பெயர்ப்பலகையை உடன் அகற்று வதற்கு நடவடிக்கையெடுப்பதாகவும் உறுதியளித்தார். ஆனால் இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இற்றைவரை பெயர்ப்பலகை அகற்றப்படவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சோதனைக்கு வயது இல்லை!

அண்மையில் தட்டாதெரு சந்தியில் உள்ள காவலரணுக்கருகில் 50வயதிற்கு மேல் மதிக்கத்தக்க மாது ஒருவர் சேலை நிலத்தில் இழுபட நின்று தூஷண வார்த்தைகளால் ஏசிக் கொண்டிருந்தார். பார்ப்பதற்கு சித்த சுவர்தீனமற்றவர் போலவும் தெரியவில்லை. என்னவென்று விசாரித்ததில்

தட்டாதெருச் சந்தியில் உள்ள சோதனைச் சாவடியில் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த பெண் சிப்பாய் அவரது சேலையை உரிந்து பார்த்து விட்டாராம். இவருக்கே இப்படி என்றால் யுவதிகளின் நிலை என்ன என்று கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள்.

ஆசிரியர்க்கு சகயீமை!

இலங்கை இஸ்லாமிய ஆசிரிய சங்கமும், தமிழர் ஆசிரியர் சங்கமும் இணைந்து கடந்த 29.10.97 அன்று கல்முனைக்கல்வி மாவட்டத்தில் பாரிய சகவீன லீவுப் போராட்டத்தை நடாத்தினர்.

அன்று மாவட்டத்திலுள்ள 90% அதிபர், ஆசிரியர்கள் சகவீன லீவைப் போட்டு விட்டு பாடசாலைக்குச் செல்லாது வீட்டில் நின்று விட்டனர் மாணவர்களும் திரும்பி விட்டனர்.

இதன் பின்னணியில் வடகிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சு நடந்து கொண்ட விதம் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாது. கல்முனை வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராவது தொழிற்சங்கவாதிகளை அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருந்தால் போராட்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பது பொதுவான கருத்து.

நிந்தாலும் பிரிவினா ஆசிரியர்கள் பாடசாலை செல்ல வேண்டி அந்தக் கோட்டக் கல்விய திகாரி படாத பாடுபட்டாராம். அவரின் அட்டை, மிரட்டலுக்கு அடிபணிந்த ஆசிரியர்கள் வேறுவகை தெரியாது பாடசாலைக்குப் போக வேண்டியதாயிற்று.

லேக்ஹவுஸ் பத்திரிகையொன்று பெருமளவான ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக்கு வந்ததாக முரணான செய்தியை வெளியிட்டு தனது அரசு விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டது.

14மாத கால இட உதவிப்பணம் கொடுக்கப்படா விட்டால் எதிர்வரும் க.பொ.த.(சா/த) பரீட்சையை பகிள்கரிப்பது என்றும் முடிவாகியிருக்கிறதாம்.

லிப்டன் சந்தியில் ஆர்ப்பாட்டம்!

அரசியல் தீர்வுப்பொதி என்ற மாபெரும் மாயை ஒன்றை, ஆளும் பொ.ஐ.மு. அரசு இழுத்தும் நகர்த்தியும் காய் நகர்த்திக் கொண்டு செல்ல, மறுபுறம் சிங்கள ஆணைக்குழுவின தீவிர எழுச்சியும் இனவாத வெறியூட்டல்களும் தமிழ் பேசும் மக்களை மட்டுமல்ல, இந்த தேசத்தையே இறுதிக் கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் செல்கின்ற வையாகவுள்ளன.

இவ்வேளையில் சிங்கள - தமிழ் தீவிரவாதத்துக்கு எதிராகவும், அரசியல் தீர்வுக்கான வழியை வற்புறுத்தியும், பேச்சுவார்த்தை மூலமே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியுமென்பதனை நினைவூட்டவும் ஒக்டோபர் 23ம் திகதி மாலை நான்கு மணிக்கு லிப்டன் சந்தியில் 'சமாதானம்! ஜனநாயகத்துடன் இயக்கம்' ஓர் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தியது.

இந்த மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் அரசியல் தீர்வை வலியுறுத்தியும்,

சிங்கள ஆணைக்குழுவின இனவாதப் போக்கைக் கண்டித்தும் யுத்தத்தை நிறுத்தி பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வைக் காணுமாறு கோரியும் கோஷங்கள் எழுப்பப்பட்டன.

இவ்வார்ப்பாட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பொது மக்களும்; பல தொண்டர் நிறுவனங்களும் கலந்து கொண்டன.

பிரதியமைச்சர் வை.பி.டி. சில்வா, வாசுதேவ நாணயக்கார எம்.பி. பத்திரிகையாளர்கள் லூஷியன் ராஜகருணநாயக்கா, சுனந்த தேசப் பிரிய, சீதாரஞ்சனி மற்றும் மகேஷ் வரி வேலாயுதம் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

இந்நிகழ்வுகளின் ஓரங்கமாக நவம்பர் 3ம் திகதி கொழும்பு பொதுநூலகம் முன்பாக எல்லை யோரக் கிராம சிறார்களின் துயர வாழ்வினை பிரதிபலிக்கும் புகைப்படக் கண்காட்சியொன்றும் நடத்தப்பட்டது.

நழுவிய

'பூனை!'

காணாமற்போனவர்கள் தொடர்பான விசாரணைக்குழுவின அறிக்கைகளின் படி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிகள் தொடங்கியுள்ளதாம் ஆனால், யார் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவர்களெல்லாம் மாயமாக மறைந்து விடுகிறார்கள்.

அண்மையில் முன்னாள் பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபரான உடுகம் பொலவைக் கைது செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போது தான் அவர்

நாட்டை விட்டுத் தப்பியோடி விட்டதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

இரண்டாவது தடவையாகவும் அவர் தப்பிவிட்டார்.

முதல் தடவை பிரேமதாச அரசு காலத்தில் தப்பினார். பின் விஜேதுங்க காலத்தில் இராஜ மரியாதையுடன் வந்து அரசாங்கத்தில் உயர் பதவியும் பெற்றார். இப்போது மீண்டும் தப்பி ஓடிவிட்டார்.

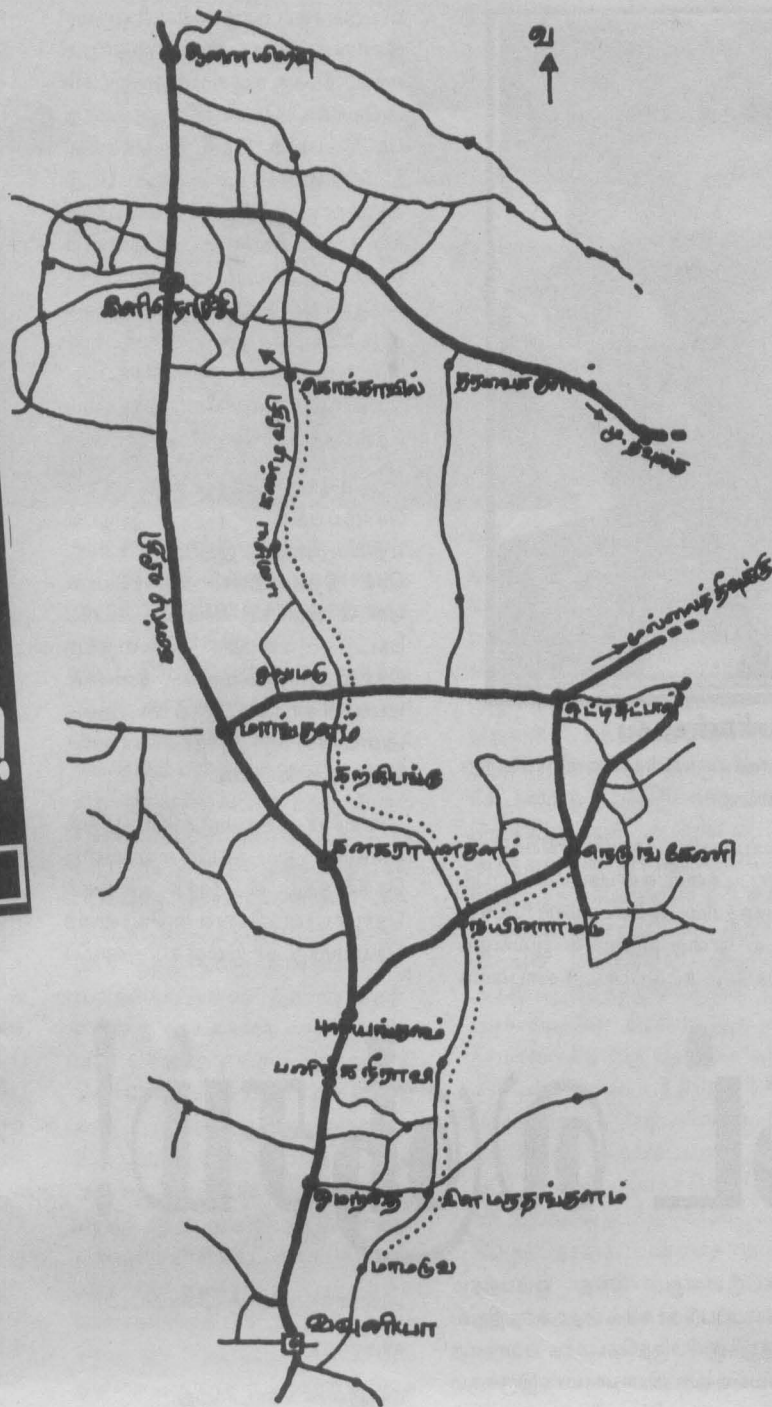
'கள்ளன் போன பிறகு - விசுவன் பொல்லை எடுத்தானாம்' என்கிற மாதிரி, பொ.ஐ.மு. அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கமுயன்றிருக்கிறது. அதன் நடவடிக்கைகள் எல்லாமே, வழமைப்படி 'லேர்' அதன் ஜனாதிபதியைப் போல.

புதிய

பாதையில்

ஐயசிக்குறு!

கு.துவாரகன்

..... ராஜ்யத்தின் புதிய பாதை ?

அடாது மழை பொழிந்தாலும் ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்வதென அரசாங்கம் உறுதியாகத் தீர்மானித்துள்ளது.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை ஒடுக்குவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட யுத்தத்தில் ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கை பல்வேறு அம்சங்களிலும் முக்கியத்துவம் மிக்கதாகத் திகழ்கின்றது. ஆயிரக்கணக்கான இராணுவ வீரர்களின் உயிரிழப்புக்களுக்கும், ஆயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினர் படுகாயமடைவதற்கும் பலகோடி ரூபா பெறும்தியான ஆயுதங்கள், கனரக ஆயுதங்கள் இராணுவ வாகனங்கள், இராணுவ தளபாடங்கள் என்பவற்றின் இழப்பிற்கும் இந்த நடவடிக்கைகள் ஆளாகியுள்ளது.

கறையுள்ள மூலக் காலத்தினுள் முடித்துக் கொள்ளும், நிச்சயமாக வெற்றியை

அடைந்து விடலாம். வடக்கிற்கான தரைவழிப்பாதையைத் திறந்து விடலாம் என்ற இராணுவ நம்பாசையுடன் ஆரம்பமாகிய இந்தப் படை நகர்வு நடவடிக்கைகள் ஆறாவது மாதமாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நாட்டின் அரசியல் இராணுவ, பொரு

ளாதார ரீதியில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாகி விட்ட இந்த நடவடிக்கையை எப்படியாவது ஓர் அரசியல் வெற்றியை நோக்கிய நகர்வாக மாற்றிவிட வேண்டும் என்ற பகீரத முயற்சியில் அரசு தீவிரமாக இப்போது இறங்கியுள்ளது.

வவுனியா - யாழ் வீதியை கிளிநொச்சியை வரையும் கைப்பற்றித் திறந்து விடவேண்டும். அதனுடாக போக்குவரத்தை நடத்தி யாழ் குடாநாட்டை நாட்டின் தென் பகுதியுடன் இணைத்துவிட வேண்டும் என்ற இராணுவ முனைப்பு புளியங்குளத்தை இராணுவம் அண்மித்து புளியங்குளம் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்ததோடு நின்று விட்டது.

புளியங்குளம் நெடுங்கேணி வீதியை ஊடாறுத்து அங்குள்ள பெரியமடு என்னுமிடத்தின் ஊடாக எப்படியாவது கிளிநொச்சி பிரதேசத்தில் நிலைகொண்டுள்ள இராணுவ நிலைகளுடன் ஐயசிக்குறு இராணுவத்தினரை இணைத்துவிட வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகள் இப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

மூன்றுமாத காலத்தில் முடித்து விடுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவ நகர்வுத்திட்டம் இப்போது ஒன்பது மாத காலத்திற்கு நீடிக்கப்பட்டுள்ளதாக நம்பகமாகத் தெரிய வந்துள்ளது.

வவுனியா நகரின் கிழக்கில் மாமடுவகுதியிலிருந்து போடப்பட்டுள்ள புதிய வீதியானது கள்ளிக்குளம், இளமருதங்குளம் வழியாக நெடுங்கேணியை நோக்கிச் சென்றது. இந்தப் புதிய இராணுவ வீதியின் ஒரு கிளை இளமருதங்குளம் சேமமடு பிரதேசத்திலிருந்து பெரியமடுவை நோக்கி நீட்டப்பட்டு அங்கிருந்து மாங்குளம், ஒட்டுகட்டான் வீதியினை ஊடாறுத்து கிராமங்களின் ஊடாக எப்படியாவது கிளிநொச்சியைச் சென்றடைய வேண்டும். இதுவே இப்போதைய இராணுவ முனைப்பு.

இந்தப் புதிய வீதியின் ஊடாக இராணுவ விநியோகப் போக்குவரத்து மட்டுமல்ல பொதுப் போக்குவரத்தும் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையின் 50ஆவது சுதந்திரத்தின விழாவுக்கு (நவம்பர் 7ஆம் திகதியிலிருந்து) இன்னும் 90 நாட்களே இருக்கின்றன. இந்தப் பொன்விழா தினத்தன்று ஐயசிக்குறுவின் வெற்றி வைபவம் நடந்தேற வேண்டும். அன்று இந்தப் புதிய வீதியின் ஊடாகப் பொதுமக்களும் பயணம் செய்ய வேண்டும்.

என்ன செய்தாலும் சரி. இந்த இராணுவ இலக்கு அடையப்பட வேண்டும் என்பதே போர் முனையில் உள்ள இராணுவ வீரர்களுக்கு இடப்பட்டுள்ள மிகவும் கண்டிப்பான உத்தரவாகும். இதற்காகவே கடந்த வாரம் பிரதிப்பாதுகாப்பு அமைச்சர் போர்முனைப்பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்தார். அது மட்டுமல்லாமல் வடகிழக்கு போர்முனை இராணுவத் தலைமைகளில் கடந்த முதலாம் திகதி முதல் செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றங்களும் இதற்காகவே என்று நம்பகமான போர் முனைத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அத்துடன் ஐயசிக்குறு இராணுவ வெற்றியைத் தொடர்ந்து வடகிழக்கு மாகாணத்தில் மிக முக்கியமானதொரு தேர்தலை நடத்தவும் அரசு தீவிரமாக திட்டமிட்டுவருகின்றது.

இந்தத்தேர்தலுக்கு ஜனநாயக வழியில் இணைந்துள்ள தமிழ்க் கட்சிகளைத் தயாராகுமாறு இலங்கையின் அரசு தலைமை ஏற்கெனவே கோரியுள்ளது.

அரசாங்கத்தின் தீர்வு யோசனைகள் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவது, 3ம் கட்டமாக ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கை வன்னியில் மிகவும் தீவிரமாக ஆரம்பமாகவு ஆகிய நிகழ்வுகள் நடைபெறும். அதேவேளையில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் தமது அரசியல் செயற்பாடுகளைத் தீவிரமாக்கி தமிழ் மக்களின் மனங்களை வெல்வதற்கான நடவடிக்கைகளில் 'சீரியலாக' இறங்குமாறு இக்கட்சிகளுக்கு அன்புக் கட்டளையும் ஏற்கெனவே இடப்பட்டுள்ளதாம்.

ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் வன்னியின் உள்ளே அரசாங்கம் ஆழமறியாமல் தனது இராணுவ காலை வைத்துள்ளது. இதன் முடிவு மிகவும் அவசரமான தொகு பொதுத் தேர்தலிலேயே சென்றடையப் போகின்றது. ஆகவே நீங்கள் பொதுத்தேர்தலில் இறங்குவதற்குரிய முன் ஆயத்தங்களில் இறங்கிச் செயற்படத் தொடங்கலாம் என்ற தகவலடங்கிய சமிக்ஞை ஒன்று வன்னியின் கானகத்திலிருந்து 'சிறி கோத்தாவுக்குச்' சென்றிருப்பதாகவும் தகவல் ஒன்று கசிந்துள்ளது.

ராகிங்: அதிகாரத்தினதும் அடிமைத்தனத்தினதும் குறியீடு!

உயர்கல்வியின் வாசற்படி என்றும் கருதப்படும் உயர்கல்வி நிலையங்களில் நடக்கும் இந்த நிகழ்வுகள், அடிப்படை மனித நாகரீகத்தை குழிதோண்டிப் புதைப்பதாக, அதிகாரவர்க்க, அடிமை கொள்ளல் மனோபாவ வெளிப்பாடுகளாகவே வெளிப்படுகின்றன.

சகோதரத்துவம், தோழமை, வழிகாட்டும் பண்பு என்பவை நாகரீகத்தின் புகழகத்துக்கு அடிப்படைகள் அல்ல. மாறாக, இழிவு செய்தல், துன்புறுத்துதல், ஒருவரின் ஆளுமையை சிதறடிக்கும் நோக்கிலான அதேவேளை, 'ராகிங்' செய்பவரது ஆணவத்தை வளர்க்கும் விதத்திலான ஒரு அணுகு முறையுடன் ராகிங் நடக்கிறது.

செய்யப்படுபவர் அவமதிக்கப்படுகிறார்; துன்புறுத்தப்படுகிறார்; அடிமைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும் பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றார்.

மாணவர்கள் தம்மைப் பற்றிய போலித்தனங்களை, முகமூடிகளை களைந்து விட்டு தாம் மாணவர்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒருமித்த கருத்துடன் பழகவேண்டும்; சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும்; இதனால் நெருக்கமான உறவு வருகிறது என்றெல்லாம் ராகிங் செய்பவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஆனால், நடப்பதோ தலைகீழானது தான். மாணவர்களிடையே அடிமைப்படுத்தி அல்லது அதிகாரத்தியர் ஊட்டப்படுகிறது. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நற்பண்பு - சகோதரத்துவம் - இருப்பது பற்றி ராகிங் உணர்த்துவதில்லை.

படித்து பட்டம் பெற்று சமூகத்தில் வேலைக்கு போகும் போது, அங்கு அடிமைகளாகவோ, அதிகாரிகளாகவோ இருப்பதற்கான அடிப்படை அவர்களுக்கு 1ம் ஆண்டிலேயே போதிக்கப்படுகிறது.

சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பவையெல்லாம் 'ராகிங்' கின் பரிசு அல்ல. அவை தனிப்பட்ட மாணவர்களது தெரிவுகள்.

ஆனால், இந்த அதிகாரத்துவம் சில வேளைகளில் வெறியாகவே மாறி விடுகிறது. அடங்காத மாணவர்களை அடக்குவது, அடக்கியே தீருவது என்பது ஒரு முக்கியமான கடமையாக உணரப்படுகிறது. இந்த உணர்வு, இவர்கள் வேலைக்குச் செல்லும் இடங்களில் கூட தொடர்கிறது. சில பல்கலைக்கழக மாணவர்களில் இறுதியாண்டு மாணவர்கள் முதலாம் ஆண்டு மாணவர்களுடன் அவ்வளவாகப் பழக விரும்புவதில்லை! ஒரு இடைவெளி வேண்டும் அவர்களுக்கு.

இந்த ராகிங் வெறி எமது சமூகத்தில் புரையோடியிருக்கும் வன்முறைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அதிகாரத்துவத்திற்கு, சகிப்புத்தன்மை இன்மைக்கு மற்றும் சகல அநாகரிகப் பண்புகட்குமான எடுத்துக்காட்டு.

இறந்து போன வரப்பிரகாஷ் வரப்போவதில்லை.

இன்றுள்ள மாணவர்களாவது பலியாகாமலிருக்க வேண்டுமென்றால், பல்கலைக்கழகங்களின் அனைத்து மாணவர்களும் தீர்மானிக்க வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது.

நாம் எப்படி இருக்க விரும்புகிறோம், அடிமை கொள்ளும் அதிகாரியாகவா, அடிமையாகவா அல்லது நல்லியல்புள்ள, விட்டுக் கொடுக்காத சுய கௌரவமும், தன்மதிப்பும் உள்ள பிரஜையாகவா?

அதிகாரியும் அடிமையும் ஒன்று தான். இரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். ஆனால் சுயமரியாதையுள்ள மனிதத்தன்மை தனித்துவமானது. பலமிக்கது; சக்திவாய்ந்தது; அதிகாரம் பண்ணப்பட முடியாதது, அடிமை கொள்ளாதது. அதுதான் புதிய மாணவ சமூகத்தின் வகை மாதிரி!

வினையாட்டே வினையாவதுண்டு என்றால், வினை எப்படி ஆகும்?

'ராகிங்' என்ற வினையால் வந்த விளைவு - பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முதலாம் வருட பொறியியல் பீடமாணவன் வரப்பிரகாஷ் கொல்லப்பட்டுவிட்டான்.

யாழ்ப்பாணத்தில், இவ்வளவு ஷெல்லடிக்கும், குண்டுக்கும் தப்பி, இயக்கப்படுகொலைகள், போட்டிகளுக்குள் மாட்டுப்படாமல், மண்ணெண்ணெக்கும், நெருப்புப் பெட்டிக்கும் கியூவில் நின்று நித்திரை முழித்துப் படித்து, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அவன் வந்து சேர்ந்தது, தோப்புக்கரணம் போட்டுச் சாகத் தான் என்று சொன்னால், உலகத்தில் அதிர்ச்சி

யடையாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது!

புதுவருட மாணவர்களை பழைய மாணவர்கள் 'ராகிங்' என்ற பெயரில் வதைக்குள்ளாக்குவது ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல.

மாணவர்கள் கோஷ்டி மோதல்களில் ஈடுபடுவது, கைகால் உடைபடுவது எல்லாம் கூட நடந்திருக்கின்றன.

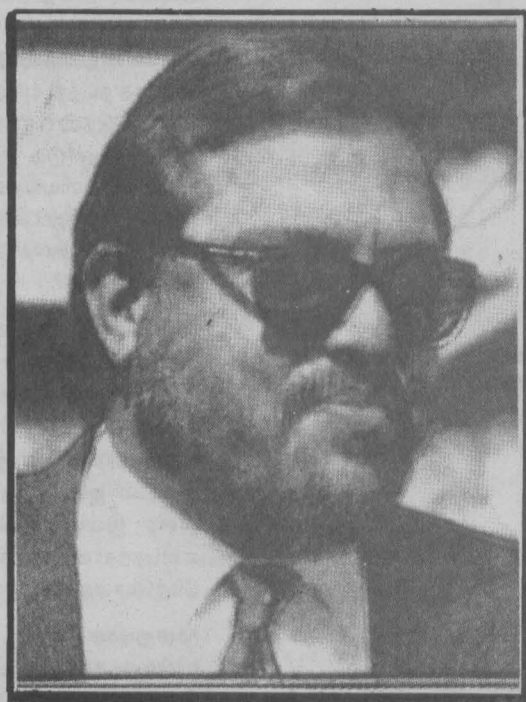
பாதிக்கப்பட்டதாக கவலைப்பட்ட பல முதல் வகுப்பு மாணவர்கள் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் தமது 'ராகிங்' அதிகாரத்தைக் காட்டாமல் இருந்ததில்லை.

மருமகளை வதைக்கும் மாமியார்கதை போல இது ஒரு தொடர்கதையாக நீண்டு வருகிறது.

மனித நாகரீகத்தின் புகழகம் என்றும்,

ஜயர்மாரம்

பார்வதேச சர்வதேச

இலங்கையில் கிரிக்கெட்டுக்கு உள்ள மவுசு வேறெதற்கும் கிடையாது. பார்வையாளர்கள் வெறி பிடித்துப் போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்க நடைக்கும் இந்த விளையாட்டு, எல்லா அரசியல்வாதிகளும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுச் சொற்பொழிவுகளை விட ஆழமாக இலங்கையர்களை பிணைத்துப் போட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கமோ இந்த விளையாட்டு வீரர்களை நாட்டின் தேசிய சொத்துக்களாக அறிவிக்காத குறையாக முடி குட்டி வைத்திருக்கிறது. அவர்களின் புண்ணியத்தில் பாண், பருப்பு முதல் மின்சாரம் வரை எல்லாவற்றுக்கும் "சத்தம் சருகு" இல்லாமல் விலையேற்ற முடிந்த நன்றிக் கடன் அதற்கு ஆனால், இது ஒரு பக்கம் தான்.

இதற்கு இன்னொரு பக்கமும் இருக்கிறது. இந்தக் கிரிக்கெட்டை ஒளிபரப்புச் செய்வது யார் என்று சர்வதேச ஒளிபரப்பு நிலையங்களுக்கிடையேயான போட்டி. இந்த ஒளிபரப்பு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் புரளும் ஒரு பாரிய

கொண்டிருக்கின்றன ஒளிபரப்பு நிறுவனங்கள்.

இலங்கையில் சர்வதேச கிரிக்கெட் போட்டிகளை ஒளிபரப்பும் ஒப்பந்தத்தை தம்முடன் செய்யுமாறு 'வேல்ட் டெல்' என்ற நிறுவனம் இலங்கை கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டு சபையைக்

வியாபாரமாகியுள்ளது.

சர்வதேச ரீதியில் கிரிக்கெட் விளையாட்டுக்குப் போட்டிகளை ஒளிபரப்பி பெருமளவுக்கு பணம் சம்பாதித்துக்

கேட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்படுமானால் அது அந்த நிறுவனத்துக்கு பெருந்தொகைப் பணத்தை தரவல்ல ஒரு வியாபாரமாக இருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட கட்டுப்

பாட்டுச் சபை உயர் அதிகாரி ஒருவர் இவ்வொப்பந்தத்தை எழுதுவதானால், தமக்கு லஞ்சமாக ஒரு லட்சம் அமெரிக்க டொலர்கள் தருமாறு கேட்டுள்ளார். இதில் ஏற்கெனவே 50,000 டொலர்கள் வழங்கப்பட்டு விட்டதாகவும், மீதி 50,000 டொலர்கள் (3 மில்லியன் ரூபா) இன்னும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் அந்த அதிகாரி கேட்டதாகவும் அத்தொகை விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் திசநாயக்காவுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எப்படியோ, இந்தத் தொகையை கொடுப்பதில் இழுபறி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி 'வேல்ட் டெல்' நிறுவனத்தின் அதிகாரியான மாட்க் என்பவர் கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபைத் தலைவருக்கு தெரிவித்திருக்கின்றார். தலைவர் உப்பாலி தர்மதாசு, இந்த விடயத்தை அமைச்சர் திசநாயக்காவுக்கு தெரிவித்து விட்டார்.

அமைச்சர் இந்த லஞ்ச விடயத்தில் தனக்குச் சம்பந்தமில்லையென்று தெரிவித்ததுடன், இந்த லஞ்சம் தொடர்பான விசாரணையொன்றை செய்யுமாறு இலஞ்ச ஊழல்

உண்மையில் இந்த லஞ்ச விவகாரத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் என்பது தெரியவில்லை.

'ரான்ஸ் வேல்ட்' என்ற நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்யுமாறு அமைச்சரை அதன் முகவர் (இவர் நீலன் திருச்செல்வத்தின் மகன்) கேட்ட போது தான் தனக்கு ஏற்கெனவே வேல்ட் டெல் உடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட விடயமே தெரிய வந்தது என்கிறார் அமைச்சர்.

லஞ்சம் எங்கே தான் புகவில்லை.

விளையாட்டு மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்கா என்ன?

ஏற்கெனவே இந்திய அணி வீரர்கள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு போட்டிகளில் தோற்று வருவதாகவும் செய்திகள் அடிபட்டன. இந்தியப்பத்திரிகைகள் இந்தப் பாணியில் கட்டுரைகளும் எழுதின.

போகிற போக்கில் 'அம்பயர்'களுக்கும் லஞ்சம் கொடுத்துவிட்டு விளையாடத் தொடங்கி விடுவார்களோ என்னவோ?

ஆனால், ஒன்றும் மட்டும் உண்மை.

இந்த விளையாட்டே ஒரு லஞ்சம் தான்.

இதை லஞ்சமாக கொடுத்து மக்களை மூட்டாள்களாக்கி விட்டு தனது நாடகத்தை நடத்துகிறது அரசாங்கம்.

"மட்டக்களப்பில் 30 பேர் பலி. கொழும்பிலே குண்டு வெடிப்பு..."

"ஸ்... அதை விடு இப்ப என்ன ஸ்கோர்?"

இதுதான் நிலைமை.

வாழ்க கிரிக்கெட் லஞ்சம்.

கிரிக்கெட் லஞ்சம்!

ஐ.தே.க. வின் தலைவி!

"இலங்கை அரசாங்கத்தின் அதிகாரப் பரவலாக்கல் முயற்சியில் கலந்து கொள்ளப் புவிகள் தவறி விட்டார்கள். புவிகளது இராணுவ மற்றும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள், அவர்கள் இன்னமும் தமது தனி நாட்டுக் கோரிக்கையைக் கைவிடவில்லை என்பதையே காட்டுகின்றது!"

- இவை இலங்கைக்கான அமெரிக்க உயர் ஸ்தானிகரது கூற்றுக்கள். அவர் இன்னமும் சொல்கிறார்.

"பொருளாதார சீர்திருத்தம், வர்த்தக முயற்சிகள், மனித உரிமைகள், பிணக்குகளைத் தீர்த்தல், இராணுவ உதவி, பயங்கரவாத ஒழிப்பு என்ற விடயங்களில் அமெரிக்கா இலங்கையுடன் தீவிரமாக இணைந்து செயற்படுகிறது. அமெரிக்காவின் நலன்களைப் பாதிக்கும் விதத்திலோ, அமெரிக்கர்களைப் பாதிக்கும் விதத்திலோ புவிகள் நடந்து கொள்வார்களானால் நாம் அதை ஒருபோதும் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டோம்".

- இவ்வளவு கடுமையாக அவர் பேசியதற்குக் காரணம் என்ன?

புவிகளின் உலக வர்த்தக நிலையத் தாக்குதலின் போது கலதாரி ஹோட்டலில் தங்கியிருந்த ஒரு சில

அமெரிக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டதும், இலங்கைப் படைகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு என வந்து தங்கியிருந்த அமெரிக்க 'கிரின் பரேட்' என்ற கமாண்டோக்களில் (இவர்களில் இருவர் காயப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.) திரும்பிச் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டதும் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு காலத்தில் அமெரிக்காவை எதிர்த்து, தம்முள் ஐக்கியப்பட்டு நின்ற ஆசிய, ஆபிரிக்க, வத்தீமணிக்க நாடுகளின் நட்பு நாடாக இருந்த இலங்கை இன்று, அதன் நெருங்கிய சாகாவாக மாறியுள்ளது. உலகம் முழுவதற்கும் தனிச்சட்டம் பிள்ளையாக இருக்க விரும்பும் அமெரிக்காவின் செல்லப்பிள்ளையாக செயற்பட இலங்கைக்கு எதிராக எது நடந்தாலும் அமெரிக்கா பாதுகாத்துக் கொள்ளும், இஸ்ரேலைப் பாதுகாப்பது போல...

சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் ஜனநாயக சோஷலிசம் சரியான இடத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது.

அதற்குரிய பாராட்டும் ஜனாதிபதிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு நெருடல். அமெரிக்க உயர் ஸ்தானிகர் சவுன் டொனாலி இன்னுமொரு விடயத்தையும் சொன்

னார். அதுதான் கொஞ்சம் நெருடலாக இருந்தது.

"தெற்காசிய நாடுகளுக்குள்ளேயே 1977ல் முதல்முறையாக குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவந்த நாடு இலங்கை தான். அன்றிலிருந்து தொடர்ச்சியாக அது முன்னேறி வருகிறது..."

பாவம் டொனாலி, 1977ல் நமது ஜனாதிபதி ஒரு தீவிர சோசலிசவாதியாகவும், அப்போது ஜே.ஆர்.கொண்டு வந்த பொருளாதாரத்திட்டங்களை தீவிரமாக எதிர்த்த அணியில் ஒருவராகவும் இருந்தார் என்பதை அவர் மறந்து விட்டார் போலும். ஏன் இந்த பொ.ஐ.மு. அரசாங்கம் கூட அதை எதிர்ப்பதாகத் தான் கூறிக்கொண்டது.

எப்படியோ, தனக்குப் பிடித்தமான ஒரு தலைவரான ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவுக்கு 'சரியான வாரிசாக சந்திரிகா வந்திருப்பதை மிகவும் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறது அமெரிக்கா.

ஐ.தே.கவுக்கு தன்னைவிட சந்திரிகா தலைமையே பொருத்தம் என்பதை ரணில் புரிந்து கொள்ளப்போவது எப்போது என்றுதான் புரியவில்லை!

சிலவேளை அமெரிக்கா சொல்லித் தரக்கூடும்!

புவிகள் அழைக்கவில்லை!

1997 ஓக். வியாழக்கிழமை தினகரனின் முன்பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாக வெளிவந்த "வடக்கு முஸ்லிம்கள் மீண்டும் குடியேறப்படுவிகள் ஆதரவு" செஞ்சிலுவைச் சங்கக் கமிட்டியூடாக இல்யாஸ் எம்.பீக்கு அறிவிப்பு' என்பதின் உண்மைத்தன்மையை அறிவதற்காக வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு (NMRO) சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (ICRC) செய்தி ஊடகத்துறையினர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் ஆகியோர்களிடம் தொடர்பு கொண்ட போது அச்செய்தியில் எவ்வித உண்மையும் இருப்பதாகத் தெரியவரவில்லை என வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு அறிவித்துள்ளது. சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் இவ்வாறான ஒரு செய்தி தங்கள்

ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வழங்கப்படவில்லை என்பதை வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்புக்குத் தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளது.

அதேநேரத்தில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் விடுதலைப் புவிகள் தங்களை மீண்டும் தமது பாரம்பரிய பூமிக்கு அழைக்க வேண்டுமென்ற எதிர்பார்த்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறான அழைப்பு சர்வதேச ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக அறியத்தரப்பட வேண்டும் என மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். இத்தகைய ஓர் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால் அதனைப் பரிசீலிப்பதற்கு வடக்கு முஸ்லிம்கள் தயாராகவே இருக்கிறார்கள் எனவும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு தனது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது.

பொலிசாரின் பாதுகாப்பு யாருக்கு?

பிராயமடையாத பிள்ளைகள் இருவரைப் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தியமை உட்பட நான்கு பிள்ளைகளை முறைகேடாகப் பாலியல் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தியமை உள்ளடங்கிய 11 குற்றச்சாட்டுக்கள் மீது நீதிமன்றத்தினூடாகப் பிடிவிறாந்து பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள கதிர்காமம் வடிவாட்டிகுந்தே பிரதம குரு ரதமலானே ஸ்ரீ சித்தார்த தேரர் அண்மையில் தனது சட்டத்தரணி அனில் த சில்வாவின் ஆலோசனையின் பேரில் நீதிமன்றத்தில் சரணடையவுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. அரசினதும், பொலிசாரினதும் செல்வாக்குடைய சிலரின் உதவியுடன் அத்தேரர் இப்போது பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்.

அப்பிள்ளைகள் நால்வரையும் கதிர்காமம் நீதிவான் நீதிமன்றம், தென் மாகாண நன்னடத்தை, பிள்ளைப் பாதுகாப்பு ஆணையாளர், திருமதி. ஏ.கே. ஜே. அமரசிரியின் பொறுப்பில் விட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

நீதிமன்ற உத்தரவு காரணமாக ஆணையாளர், பிள்ளைகள் நால்வரையும் பொறுப்பேற்று இருப்பினும் மாகாண நன்னடத்தைச் சிறுவர் பாதுகாப்பு இல்லத்தில் நிலவும் கடுமையான பாதுகாப்பற்ற நிலைமை, பிக்குவக்கு உள்ள அரசியல் செல்வாக்கு காரணமாகப் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புப் பற்றி ஆணையாளர் கடுமையாக அச்சப்படுவதாகவும் அறியக் கிடைக்கிறது.

‘தும்பை விட்டு வாலைப்பிடிப்பது போல’ என்பார்கள். கன்றுக்குட்டியின் கழுத்திலிருக்கும் தும்பை (கயிற்றை) விட்டுவிட்டு அதன் வாலைப்பிடித்து அதைக்கட்டுப்படுத்திவிட்டு முயலும் செய்கையை இந்தப் பழமொழி சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறது. செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் கோட்டை விட்டுவிட்டு, கைக்கு அகப்பட்டதை எட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு முக்கும் செயலுக்கு உதாரணமாக இந்தப் பழமொழி பயிலப்பட்டு வருகிறது.

கடந்த இரண்டு வார காலமாக இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சம்பவம் இந்த வாலைப்பிடிக்கும் கதையை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறது. பொதுசன அரசாங்கத்தின் சமாதானத்திற்கான யுத்தத்தின் போது அடுத்தடுத்து சேதமாக்கப்பட்டு, பெரும் பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்திய விமானப்படைக்குச் சொந்தமான விமானங்களின் சேதத்திற்கு காரணம் என்ன என்று அறிய ஜனாதிபதி அவர்கள் ஒரு விசாரணைக்குமுனைவியமித்

நடத்தப்படவில்லை என்பதற்காக மட்டுமே முன்னைய அரசாங்கத்தையும், இப்போதைய அரசாங்கத்தையும் விமர்சித்து வருபவர்.) இவ்விடயம் பற்றி விரிவாக எழுதியதுடன், அரசாங்கம் இவ்வறிக்கையின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் எழுதியிருந்தார். இது பாதுகாப்பு வட்டாரத்துள் பெரும் சலசலப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. இந்த அறிக்கை ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கை என்பதால், அவருடைய அனுமதியில்லாமல், அதைப் பிரசுரித்தது தவறு என்றும், அவ்வறிக்கையிலுள்ள ‘இகரசியங்கள்’ எதிரிக்கு தகவல்களை வழங்குபவையாக உள்ளன என்றும், இத்தகைய செயல்களைச் செய்பவர்கள் நிச்சயமாக புலிகளுக்கு மறைமுகமாக உழைப்பவர்களே என்றும் சாடி அவசர அவசரமாக ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பை நடாத்தியுள்ளார் ஒலிவர் ரணசிங்க. பாவம் தளபதி. அவசர அவசரமாக பத்திரிகையாளர்களைக் கூப்பிட்டு, தாமே தயார் செய்த ஒரு ‘ரெடிமேட்’ கேள்வி பதில் ஒன்றை அவர்களிடம் வழங்கி இந்த

கைதான் என்றால், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பது ஒரு பத்திரிகையின் கடமை என்பதில் ஐயமில்லை. உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டி விசாரணைக்குமுனைவியமித்த இந்த அரசாங்கம் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருந்தது ஏன்? என்று கேட்கவும் ஒரு பத்திரிகைக்கு உரிமை இருக்கிறதுதான். ஆனால் விடயம் அந்தளவுடன் நின்றுவிடவில்லை. இந்த யுத்தம் வெறுமனே ஒரு எதிரிக் கெதிரான இராணுவ மட்டத்திலான விடயம் மட்டுமல்ல. அது ஒரு அரசியல் யுத்தமும் ஆகும். இந்த அரசாங்கத்தின் அரசியல் இருப்பைத் தீர்மானிக்கிற ஒரு யுத்தமும் ஆகும் என்பதை இந்தப் பத்திரிகை புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அறிக்கை விமானப்படை உயர் மட்டத்தினர் ஆயுதக் கொள்வனவு விடயங்களில் நடந்து கொண்ட விதம், பெருந்தொகைப்பணத்தை பயனற்ற அல்லது பாவிக்கப்பட முடியாத ஆயுத மற்றும் யுத்தத்தளபாடங்களை வாங்கி விரயமாக்கியமை போன்ற பல விடயங்களையும் பற்றித் தொடர்

விமானக் கொள்வனவு ஊழல் : தும்பை விட்டு வாலைப் பிடித்த கதை !

தார். பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் சந்திரானந்த டி சில்வா தலைமையிலான இந்தக்குழு தனது விசாரணைகளை முடித்துக்கொண்டு ஒரு அறிக்கையை தயார் செய்து ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பித்தது. அரசாங்கத்தின் யுத்தத்தின் போதான இழப்புகளுக்கு காரணம் விமானப்படை தளபதியான ஒலிவர் ரணசிங்கவின் பொறுப்பற்ற தன்மையே தான் என்று அந்தக்குழுவின் விசாரணைகள் கண்டுபிடித்தன.

இந்த அறிக்கை ஜனாதிபதிக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்களாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஜனாதிபதி இந்த அறிக்கையைப் படித்தாரா என்பது கூட யாருக்கும் தெரியாது. விமானப்படைத் தளபதி ஒலிவர் ரணசிங்கா சொல்வதன்படி பார்த்தால், அவரிடம் இந்த விசாரணைக்குமுனைவியமித்த தொடர்பாக யாருமே - ஜனாதிபதியோ, பாதுகாப்பு செயலாளரோ, பிரதிபாதுகாப்பு அமைச்சரோ - இதுவரை பேசியது கிடையாது. ஏன் தளபதி அவர்களுக்கு இந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருந்தது என்று கூடத் தெரியாதாம்!

எப்படியோ ஜனாதிபதி அலுவலகத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த இந்த அறிக்கை சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு கிடைத்து விட்டது. அதன் பத்திரிகையாளர் இக்பால் அத்தால் (வெல்லப்பட வேண்டிய யுத்தம், வெல்லப்படக் கூடிய முறையில்

ஒலிவர் ரணசிங்க

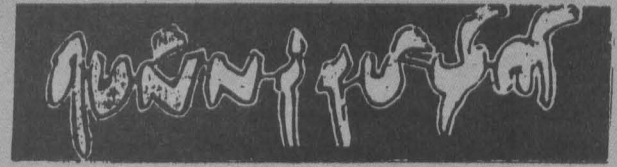
விடயம் தொடர்பாக அவை விளக்கம் அளிக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அவசரத்தில் அவரே பல விடயங்களைக் கோட்டை விட்டுள்ளார் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகை.

பெருமளவு வீரர்களை இழந்தும், ஆயுதங்களைப் பறிக்கொடுத்தும் பலத்த சேதத்துக்குள்ளான விமானப்படையின் அழிவுக்கு காரணம் தளபதியின் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கை

டுச் செல்வதால், இந்த அறிக்கையின் படி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க இறங்குவது தனது கண்ணைத் தானே குத்த முற்படுவது போன்ற ஒரு செயலாகும். எனவே வழமைபோல இந்த அறிக்கையை ஜனாதிபதி கண்டும் காணாமல் விட்டிருக்கலாம்.

பொதுவாகவே இவ்வாறான விசாரணைகளும் விசாரணையின் பின்னரான அறிக்கைகளும் வெறும் கண்துடைப்புக்காகவே செய்யப்படுகின்றன. இராணுவ அனர்த்தங்கள் ஒவ்வொன்றும் குறித்து பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு விசாரணைகள் நடத்தப்படுவதுண்டு. ஆனால் அந்த விசாரணை முடிவுகள் பொதுவாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணங்கள் பல. பொதுவாக இவ்வாறான தவறுகளுக்கு காரணமாக உயர் அதிகாரிகளே இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு அரசியல் மட்டத்தில் நல்ல செல்வாக்கு இருக்கும். இதனால் விசாரணை மட்டத்துக்கு மேல் ஏதுவும் நடக்காது.

இந்த அரசாங்கம் யுத்தத்தை ஆரம்பித்தபோது ஒரு முக்கியமான விடயத்தை அறிவித்தது. முன்னைய அரசாங்கம் படையினரை உறுதியாகப் போரிட அனுதிக்கவில்லை. அவர்களது திறமைகளையும், ஆற்றல்களையும் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை, போதிய பயிற்சி வழங்கவில்லை, சரியாக திட்டமிடப்படவில்லை. உரிய

செஞ்சோற்றுக் கடன் பீரிசுக்கு இல்லையா ?

“நாங்கள் புலிகள் மீது தடைவிதிப்பதற்கு காரணம் இருக்கிறது.

ஏனென்றால், அவர்களுடன் பேசுவதற்கான கதவுகளை நாம் மூடி விட விரும்பவில்லை.” இது அமைச்சர் பீரிஸின் விளக்கம்.

அமெரிக்கா புலிகளைத் தடை செய்து, உலகெங்கிலுமுள்ள ‘பயங்கரவாதக்குழுக்கள்’ ஒன்றாக அறிவித்த பின்னர், நீங்கள் ஏன் தடை செய்யவில்லை என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் பீரிஸ் அளித்த விளக்கம் இது.

புலிகளுக்கு பண வருவாய், ஆயுத வருவாய் எல்லாவற்றையும் தடைசெய்யும் நோக்குடன் உலகம் பூராகவும் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார் அமைச்சர் கதிர்காமர். இலங்கை வாழ் அனைத்து மக்களினமும் பிரதிநிதியாக நின்று பேசுவதாகக் கூறும் அவர் புலிகளிடமிருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பதற்கான யுத்தத்தில் ஈடுபடும் அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் சவாலாக இல்லாதிருப்பதற்கான சகல பாதகங்களையும் போடுவதில் முயற்சியாக ஈடுபட்டு வருகிறார்.

அமைச்சர் கதிர்காமர் எந்த மக்களதும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதியல்ல. ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் கடைக்கண் பார்வையால் மோட்சம் பெற்று பதவிக்கு வந்தவர். அவரது ‘அரசாங்கத்தினை’ தூக்கிப்பிடிக்கும் பணியில் புலிகளை முடக்கும் முயற்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்.

ஆனால், அவரைப் போலவே ஜனாதிபதியின் அன்புபட்சம் காரணமாக பதவிக்கு வந்த இன்னொருவர்தான் பீரிசும்.

அவரோ, புலிகளுடன் பேச கதவுகளைத் திறந்து வைத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஒன்றுக்கொன்று முரணான இருவர் என்று தோன்றுகிறது அல்லவா?

அப்படியானால், அமைச்சர் பீரிசுக்கு, அமைச்சர் கதிர்காமர் போல் செஞ்சோற்றுக்கடன் இல்லையா என்று கூட கேட்கத் தோன்றுகின்றதல்லவா? அனால் அப்படி இல்லை.

புலிகளை முடக்கும் பொறுப்பு கதிர்காமரது என்றால், முடங்கிய புலிகளை இணங்க வைக்கும் பொறுப்பு பீரிசுக்கு.

ஆக, இருவரது திட்டமும் ஒன்றுதான்.

ஒருவர் சுற்றி வளைக்க, மற்றவர் பிழப்பார்.

ஆனால் புலிகள்தான் இன்னும் மாட்டுவதாகத் தெரியவில்லை!

தீக்கித்தின் வாக்கு மூலம் ?

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் சூத்திரதாரிகளில் ஒருவரும் இந்தியாவின் இலங்கைக்கான உயர் எந்தானிகராகவும் இருந்த தீக்கித் எழுதிய நூலொன்று பற்றி பரவலான பேச்சு அடிபடுகிறது. ‘கொடும்பு அசைன்ட் டென்ட்’ என்ற ஆங்கில நூலின் சில பகுதிகள் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியிருந்தன.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை பற்றியும் 1987ல் ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்ட சூழல் பற்றியும், அவர் வீரரிக்கும் விடயங்கள் இந்தியா ருடே சஞ்சிகையிலும் வெளியாகியிருந்தது.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கோ, தமிழ் மக்களின் மீதான அக்கறை காரணமாகவோ தயாரிக்கப்பட்டதல்ல. அது இந்திய நலனின் அடிப்படையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டது என்பதை இந்தப்பகுதி தெளிவாக ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது.

கூடவே இன்னும் ஒரு தகவலையும் அது கூறுகிறது.

புலிகளை இரண்டு வாரத்தில் அடக்கிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையை அப்போதைய இந்தியத் தளபதி சுந்தர் ஜீ ராஜீவுக்கு வழங்கியிருந்தது, இந்தியப் படையை இங்கு அனுப்ப முக்கிய காரணமாக இருந்தது என்பதாகும்.

ஆக, படையை அனுப்பும் போதே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதைவிட, தனது தீர்வைத் தீணிப்பதில் தீவிரமான கவனத்துடன் தான் ராஜீவ் செயலில் இறங்கியிருக்கிறார் என்பது இப்போது உறுதியாகத் தெரியவருகிறது.

இந்தியா அமைதியையும், சமாதானத்தையும் கமந்து வந்ததாகக் கூறும் புரட்சியாளர்கள் இப்போது என்ன கூறப் போகிறார்கள்?

புலிக்குட்டிகளின் நட்புக்கு நன்றி !

கூர்லி வீதிக்கு அவசரமாகப் போக வேண்டியிருந்தது. சரிநீக்க அலுவலகத்திலிருந்து வெளியே வந்து ஒரு ஓட்டோ பிடிப்பதற்காக நோட்டம் விட்டுக் கொண்டிருந்தார் நண்பர்.

வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த ஒரு ஓட்டோவை மறித்து வாடகை பேசி இருக்கையில் அமர்ந்தாயிற்று.

திரை மழை வந்து பிடித்துக் கொண்டது. இரு புறமும் ‘எக்சின் கேட்டின்’ களை இறக்கி விட்டார் ஓட்டோக்காரர்.

ஓட்டோ ஓடிக் கொண்டிருந்தது. சாய்ந்தபடி இருந்த நண்பரின் கவனம் உள்ளே ஓட்டப்பட்டிருந்த அழகான படத்தின் மீது நிலைத்தது.

அழகான மூன்று புலிக் குட்டிகள் அமர்ந்திருக்கிற படம் அது.

கீழே ஆங்கிலத்தில் இப்படி ஒரு வாசகம்: “Thank You for Your Friend ship” (உங்கள் நட்புக்கு நன்றி)

நண்பருக்கு சிரிப்புடன் கூடவே ஒரு ஆவல்.

“இந்தப் படத்தை ஏன் ஒட்டியிருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார் ஓட்டோக்காரரிடம் சிங்களத்தில்.

“ஏன் அழகாக இல்லையா?”

“அழகாகத் தான் இருக்கிறது... ஆனால் அதிலுள்ள வாசகத்தைப் பார்த்தீர்களா?”

“இல்லை, அதிலே என்ன இருக்கிறது...”

நண்பர் அந்த வரிகளைச் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னார்.

“அனே... எனக்குத் தெரியாதே...” என்று சிரித்தார் ஓட்டோக்காரர்.

ஓட்டோக்காரர் ஒரு தயிழராகவும், ஏறியவர் ஒரு பொலிஸ்காரராகவும் இருந்திருந்தால்...

ஓட்டோக்காரரின் வடிவில் உலகிய ஒரு புலி பிடிபட்டதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கும்...

அந்தப் பொலிஸ்காரருக்கு பதவி உயர்வும், ரொக்கப் பணமும் கிடைத்திருக்கும்...

நல்ல வேளை, ஓட்டோக்காரர் ஒரு சிங்களவர் என்பதால் தப்பி விட்டார். அவருக்கு தான் விரும்பிய படத்தை கதந்திரமாக ஓட்ட முடிந்திருக்கிறது... என்று நினைத்துக் கொண்டார் நண்பர்.

நாசுபுய்யார்:

அரசு மரமும் , அரசின் அதிகார பலமும் : அம்பாறையில் தொடரும் பேரினப் புயல் !

எரிந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை எத்தகைய பின்னணியில், தூண்டுவதில் ஆரம்பமானதோ அதே தூண்டற்காரணிகளும், பின்னணியும் இன்றும் தொடர்வதை நடைமுறை உதாரணங்கள் மூலம் அவதானிக்க முடிகின்றது. பிரச்சினை தலைதூக்குவதற்கான தலையாய காரணங்களாக நாம் மூன்றைக் குறிப்பிட முடியும். இதன் எதிர்விளைவின் சர்வ வியாபகமே இன்று தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆயுதக் கலாசாரமாகும். மேற்பேர்ந்த காரணிகளாவன:

1. சிங்களம் மட்டும் என்ற கொள்கை
2. திட்டமிட்ட சட்ட விரோதக் குடியேற்றம்.
3. கல்வித்துறையில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான, பாதகமான பக்கச்சார்பும் சிங்கள இராணுவத்தின் வன்முறைகளும்.

அரசின் திட்டமிட்ட சட்டவிரோதக் குடியேற்ற முறையானது எத்தகைய நோக்கில் மிகக் கடந்த காலத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது என்பதையும், இதன் விளைவாக இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்தும் சில மறைக்கப்பட்டுள்ள உண்மைகளை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வர இக்கட்டுரை முயல் கிறது.

கடந்த மூன்று தசாப்தகாலத்தில் சிங்களப் பேரினவாத சக்திகள் மூடுதிரைக்குப்பின்னால் நின்று மேற்கொண்ட குடியேற்றத் திட்டங்களானது, இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த ஒரே மாவட்டமான அம்பாறையை சிங்களாதிக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்றது மாத்திரமின்றி முஸ்லிம்களை சிறுபான்மையாக மாற்றி இம்மாவட்டத்தின் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தையும் (Proportional Representation) குறைத்துள்ளது. இது ஒரு புறமிருக்க, முஸ்லிம் கிராமங்களின் எல்லைப் புறங்கனிலும் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும் தொடர்ந்தும் சிங்களவர்களை குடியேற்றுவதன் மூலம் ஏற்கெனவே சிறுபான்மையாக உள்ள முஸ்லிம்களை மிகக்குறைந்த சிறுபான்மையாக (Absolute Minority) மாற்றும் மூன்றாம் தர கைங்கரியத்திலும் அரசு கால்பதித்திருப்பது கவலைக்குரிய அம்சமாகும்.

இதற்குத் தெளிவான எடுத்துக்காட்டு இறக்காமமும் அது எதிர்கொள்ளும் பேரினவாத சக்திகளின் சவாலும் ஆகும். ஏனைய முஸ்லிம் கிராமங்களை விட்டும் பிரதேச ரீதியாக துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்படும் இக்கிராமம் சிங்கள இனவாதிகளின் எதிர்ப்புக்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டுள்ளது. மிக விரைவில் இது ஒரு சிங்களக் கிராமமாக மாற்றப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சம், படித்த இளைஞர்களிடையே பரவலாக நிலவுகின்றது. சுமார் இருபதாயிரம் மக்களைக் கொண்ட இக்கிராமம் அம்பாறை நகரிலிருந்து ஐந்து மைல் தொலைவில் அமையப்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1990ம் ஆண்டு புலிகளுக்கும் இராணுவத்தினருக்குமிடையே மூண்ட மோதலின் போது இறக்காமத்தில் குடிக்கொண்டிருந்த புலிகளைத் தாக்குவதற்கு சிங்கள இராணுவம் இக்கிராமத்தின் எல்லைப்பிரதேசமான "எட்டாம் கட்டையில்" முகாமிட்டது. அதுவரைக்கும் எத்தகைய சிங்களக் குடும்பங்களும் இப்பிரதேசத்தில் குடியிருக்கவில்லை. ஆனால் இராணுவத்தினர் அங்கு தமது முகாம்களை அமைத்ததன் பின்னர் இன்று பல சிங்களக் குடும்பங்கள் திட்டமிட்டு இராணுவ உதவியோடு

குடியேற்றப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று பன்னூறு ஏக்கர் கரும் பூக்கானிகளை உள்ளிட்ட நெல்வயல்களும் முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான ஆயிரக்கணக்கான நெற்கானிகளை உள்ளடக்கிய "இர்ரிகேசன் சந்தி" (Irrigation Junction) என்னும் பிரதேசத்திலும் சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

எட்டாம்கட்டை (Eight Mile Post) என்றழைக்கப்பட்ட இப்பிரதேசத்தை சிங்கள இராணுவத்தினர் இனிமேல் "சிங்ஹ கம்" என்றழைக்கவேண்டும் என்றும், "அட்டே கணுவ" என்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றும் "பிரகடனப்படுத்தியதும், அதற்குப்பின்னர் "எட்டாம் கட்டை" என்று அழைத்த சில முஸ்லிம்கள் இராணுவத்தினரால் தாக்கப்பட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1980களில் இறக்காமத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த சீனித்தொழிற்சாலை அமைந்துள்ள பிரதேசத்தை சிங்களவர்களைக் குடியேற்றி ஹிங்குராளை என்ற தனிக் கிராமமாக முன்னைய அரசு எவ்வாறு மாற்றியமைத்ததோ அதேபோன்று ஒரு "புதிய" கிராமத்தை "சிங்ஹ கம்" என்ற பெயரில் அரசு உருவாக்க முனைவதை இங்கு காண முடிகிறது.

முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நெற்கானிகளைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தின் மையத்தில் ஒரு சிங்களக் கிராமத்தை உருவாக்க அரசு முயன்றிருக்கிற தெனில் அதிகார வெறியும் இனவாத இரத்தமும் ஓடும் அரசு இராணுவத்தினரின் எதேச்சதிகாரத்தை எப்படிப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றார்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அரசு மரம் முளைக்கும் இடமெல்லாம் அரசு தனது அதிகார பலத்தை நிலைநாட்ட ஒரு போதும் தயங்காது என்பதற்கு தீகவாபியும், ஹிங்குரானையும், அட்டே கணுவையும் (சிங்ஹ கம்) நல்ல சான்றுகள். ஒரு கோடை மழைபோல் திடீரென தோன்றி மறைந்து போன தீகவாபி பொன்னன்வெளி பிரச்சினையும் இங்கு நினைவு படுத்தத்தக்கதாகும். சிங்களவர்களின் பாரம்பரிய பூர்வீக சொத்து என்று பேரினவாதிகள் பிதற்றிக்கொள்ளும் தீகவாபியும் ஒரு சட்டவிரோதக் குடியேற்றமாகும் என்பதை பெளதீக ரீதியான சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன. ஏனெனில் தீகவாபி எவ்வித சிங்களப்பிரதேசத்தோடும் தொடர்புடையது நிலத்தால் துண்டிக்கப்பட்டு அம்பாறையிலிருந்து சுமார் 8 மைல் தொலைவிலுள்ளது.

இறக்காமத்தில் அமைந்துள்ள ஓட்டுத் தொழிற்சாலையில் பிரதான பதவிகளை (Key Position) சிங்களவர்களுக்கு வழங்குவதோடு முஸ்லிம்களை வெறும் கருவேப்பிலையாகக் கையாளவேண்டும் என்ற நோக்கில் தொழிற்சாலையிலிருந்து சுமார் ஒரு மைலுக்கப்பால் அரசு திட்டமிட்டு ஏற்படுத்திய சிங்களக் கிராமமே தீகவாபி என்பதை, வரலாற்றிந்த எவரும் நிராகரிக்க மாட்டார்கள்.

"மரத்தால் விழுந்தவனை மாடு குத்தியது போல" கடந்த சில ஆண்டுகளாக இங்குள்ள மக்கள் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் குடியேற்றத்திட்டத்தினால் படும் இன்னல்களுக்கு மேலாக சிங்கள இனவாதிகளது துவேச உணர்வுகளுக்கும் இண்பாடு பாட்டுக்கும் இரையாகி வருகின்றனர்.

சுமார் ஏழாயிரம் வாக்குகளைக் கொண்ட இறக்காமம் நீண்ட காலமாக அரசியல்வாதிகளின் புறக்கணிப்புக்குள்ளாகியதால் தொடர்ந்தும் இப்பிரதேச முஸ்லிம்கள் நீர்ப்பாசனத்திணைக்களம், கச்சேரி, நீதிமன்றம், வைத்தியசாலை, வங்கி போன்ற அடிப்படை கீழ்க் கட்டுமான வசதிகளுக்கு (Infrastructural Facilities)

அம்பாறை நகரிலேயே தங்கியிருக்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை தொடர்கிறது.

ஒருவர் அவசர சிகிச்சைக்காக அம்பாறை வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டால் அங்கு தாமதித்து வந்த சிங்களவர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது. மேலும், வைத்தியர்கள் தகுந்த முறையில் முஸ்லிம் நோயாளிகளை மருத்துவப்பரிசோதனைக்குட்படுத்தாமல் பதுனை அல்லது கண்டிக்கு அனுப்பி விடுகின்றனர்.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட செயல்முறைக்கு இன்னொரு உதாரணம்; கடந்த ஐந்து வருடமாக அம்பாறை வைத்தியசாலையில் நடந்து கொண்டிருந்த பிள்ளைப் பேற்றை நிறுத்தும் அறுவைச் சிகிச்சையாகும். அதாவது முஸ்லிம் கர்ப்பவதிகள் பிறக்கும் குழந்தைகளுடன் அறுவைச்சிகிச்சை செய்தால் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை வழங்கப்படும் என்ற திட்டத்தை வைத்தியசாலையினுடாக அரசு அமுல் படுத்தியது. முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையை மட்டுப்படுத்துவதற்கு பேரினவாதிகள் மேற்கொண்ட ஒரு சதியாகும் இது.

எது எவ்வாறிருப்பினும் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்திட்டமே இம்மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்கும் பெரும் சவாலாகும். அம்பாறை மாவட்டத்தில் சட்டரீதியற்ற குடியேற்றத்திட்டத்தில் ஒரு காத்திரமான பாத்திரத்தை ஏற்ற பெருமை முன்னைய ஆட்சியிலிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியையே சாரும்.

மிகவும் நகைப்புக்குரிய விடயம் என்னவெனில், அம்பாறையில் இனவாத விஷ விருட்சத்திற்கு வித்திட்ட பா.உறுப்பினர் தயார்தன கூட இந்த மாவட்டத்தின் மைந்தனல்ல. அவரது சொந்தப் பிறப்பிடம் அம்பாறையுமல்ல. அவரும் "அந்தக்" குடியேற்றத்தில் வந்தவர்தான் என பிரபல முஸ்லிம் அமைச்சர் ஒருவர் ஒரு மேடையில் வைத்துக் குறிப்பிட்டதை இங்கு குறித்துக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

ஆனால் தான் செய்த தவறுகளை உணராமல், அடுத்த தேர்தலில் தனது அரசியல் ஆசனத்தைப் பாதுகாக்க தயார்தன முஸ்லிம் கிராமங்களில் வாக்குப் பிச்சைக்கேட்கவும் விளைந்திருப்பது வெட்கத்தக்கதாகும்.

சிறுபான்மையினங்களை ஒரு கருவேப்பிலையாகக் கையாள விரும்பும் இலங்கையின் பேரினவாதிகள் தாம் சொல்கிற வந்து வரலாற்றுத் தவறுகளை உணராதவர்களாக தொடர்ந்தும் இருக்கின்றனர். இது இந்நாட்டின் இருண்ட எதிர்காலத்தையே எடுத்துச் சொல்கின்றது. எது எப்படியிருப்பினும் அம்பாறை மாவட்ட சிறுபான்மை சமூகங்கள் தமது எதிர்காலத்தை முன்னோக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கின் பால் வழிநடத்த வேண்டுமாயின் வெகுஜனவாதிகளிலிருந்து விழிப்பாகவும், எச்சரிகையாகவும் இருப்பதோடு சிந்தித்து செயல்பட வேண்டிய காலம் இப்போது வந்துவிட்டது.

இது இவ்வாதபோது "எட்டாம் கட்டை" "சிங்ஹ கம்" யாக மாறியது போல் இங்குள்ள சின்னச் சின்னக் கிராமங்களெல்லாம் பல "சிங்ஹ கம்" யாக மாறும் அபாயநிலை தொடர்வதோடு சிறுபான்மையினர் ஒரு முதுகெலும்பில்லாத சமூகமாகவே (Invertebrate Society) தொடர்ந்தும் இருக்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படும் என்பதையும் அம்பாறை மாவட்ட சிறுபான்மையினரின் புத்தி ஜீவிகள் உணர்ந்து செயற்படுவது அவர்களது தார்மீகக் கடமையாகும்.

இலட் ஏ. ரஜய்

என் இளைய அகதிகளே,
வாருங்கள் வணக்கமென
அன்பே கூர்ந்து
வரவேற்று வழி செய்ய,
நாளைன்னூரிலில்லையாயினும்,
வருக வென்பதாசுக;
நீவிர் முல்லைக்கேசுக.

என்னிளைய அகதிகளே,
நீவிர்
என்னுருக்ககதியாகு முன்
என்னூரிலிருந்து அகதியானேன்
கேண்மை கொண்டே காலங்கள் நொடிந்து.

ஆதலால் அறிவேன்
கதியிலியின் கணந்தோறும் துயர்.

அறிகிலேன்; அறிகிலேன்;
ஏனகதியானே நென்றும்,
பின் -

என்னுருமென் வீடும்,
என்னெல்லாமுமென் பூவுங் கூட
என்னாச்சகென்று மறிகிலேன்.

இப்போதுகளில் -
அழிரமாய்த் துண்டு துண்டாய்;
அகத்தைப் பிய்த்தபடி துன்பக் கழுகு சிறகடிக்க...,

அகதியுரின் அல்லற்றெருவில்
அலைந்தபடி நானுஞ் சுற்றஞ் சூழ்ந்தபடி.

ஆதலால் அறிவேன்
கதியிலியின் கணந்தோறும் பெருந்துயர்.

என்னிளைய அகதிகளே,
நீவிர் முல்லைக்கேசுவீராயின்
நீராவியிட்டிக்கே வருக;
என் வீட்டில் வசிக்குக,
சுற்றத்து வீடுகளிலெல்லாம்
சூழ்ந்தே குடியிருப்பதாக.

முற்றத்து ரோஜாவிடமென்
முகத்தைக் காண்பதாக
காலக்குண்டு துளைத்த
கவிதைச் சுவர்களிலென்
உள்ளகத்தை வாசிப்பதாக
பள்ளிக் கூடத்தால் மர விழுதுகளிலென்
பாலியத்தை விசாரிப்பதாக
வாப்பாவின் வயல் வெளிகளிலென்
விலாசத்தைத் தேடுவதாக
நந்திக் கடலலைகளிட மெந்தன்
தத்தளித்துத் திரிய மின மனசு தெரிவதாக
நீராவி பீலி தண்ணீரூற்றுண்டு
நீராடி நிதஞ் சுகம் பெறுவதாக.

என்னிளைய அகதிகளே,
குண்டடித்த குழிகளில் விழாதபடி பார்த்து
குடியேறுக எங்கள் மனைகளில்;

இதோ -
கூரை பிய்ந்தொழுகும் மழையில்
குடிகளின் முகங் கரைந்து போக,
கண்ணீரில் தொங்கும் விழிகளில்;
வழியிழந்த தென்னுறவு குருடடிக்க...,

அகதியுரின் அல்லற்றெருவில்
அலைந்த படி குடியேறி மேயுண்டொழிய...

என் இளைய அகதிகளே,
நீவிர் முல்லைக்கேகி
நீராவியிட்டிக்கே வருக,
என் வீட்டில் வசிக்குக;
சுற்றத்து வீடுகளிலெல்லாம்
சூழ்ந்தே குடியிருப்பதாகவென...

வாசல் மர ரோசாவில்
பூத்தபடி வரவேற்றபடி
நானிருப்பதாக.

முஸ்லிம்

“அகதிகளே”

வெட்கத்தை விட்டு வேதனைகளுடன் - 06

ஈழத்தின் பங்காளியாக்க முடியாது!

முடியாது!

கிழக்குமாகாணத்தில் ஈ.பி.ஆர். எல்.எப். நல்லதொரு இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. அது கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு கொண்ட நல்ல இயக்கமென மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் திருக்கோயில் வங்கிக்கொள்ளை எமக்கு தீராத கறையை உண்டாக்கியது. இந்த கறையைத் தூசு தட்டி, மெருகேற்றி, புடம் போடுவதற்காக இப்பகுதியில் முளைவிட்டுக் கொண்டிருந்த ஈரோஸ் அமைப்பினர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பலரை இங்கு இறக்குமதி செய்தனர். அதில் ஒருவர் கிருபா.

கிருபா நல்லவர், நாவல்லவர், புள்ளிவிபரங்களை கூறிபடித்த பாமரமேதைகளைக் குழப்புவதில் கைதேர்ந்தவர். இவர் கிழக்குமாகாணத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தமிழ்க் கிராமத்துக்கும் சென்று ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். விட்ட குறை, தொட்ட குறைகளைச் சொல்லி தனது இயக்கத்துக்கு ஆதரவு தேடினார். குறிப்பாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். இளைஞர்களையே அழைத்து, யார் இந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். இயக்கத்தினர்? அவர்களது பலம் என்ன? பலவீனம் என்ன? திருக்கோயில் வங்கிக்கொள்ளையடித்த நபர்கள் யார்? இவர்களது தொழிலே கொள்ளை தான் என்பது தொடர்பான விபரங்களை தொகுத்து வழங்கினார்.

வந்தாறுமுலை - ரூபன், ஏறாவுர் பசீர் (இவர் ஒரு தமிழ் இளைஞர்), மட்டக்களப்பு பாலா, சித்தா, களுவாஞ்சிக்கடி தேவா, மண்டூர் சின்னத்துரை, பெரியகல்லாறு - சுரேஷ், நற்பிட்டிமுனை - வெள்ளையன், தைரி (நாகேஷ்), காரை தீவு கிருபா (வ.கி.மாகாண நிதிய

மைச்சர்) தேவா, சுதா, அக்கரைப் பற்று - சின்னையா, நாதன், தம்பிலுவில் சிவா, கந்தசாமி, சின்னபொடியன் ஆகியோரைச் சந்தித்தபோது மவ்குக் ஈரோஸ் காரன் ஒருவன் வந்து குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறான்! என்ன செய்வது என்றனர். எமது ஆதரவாளர்களிடம் "எதுவும் பேச வேண்டாம் தயவு செய்து எமது குறைகளை சொல்லி உங்கள் வயிறுகளை வளர்க்காமல் உங்கள் திறமைகளைச் சொல்லி ஈரோஸுக்கு ஆதரவு தேடுங்கள்" எனக்கூறுமாறு சொல்லி விடுவது நல்லது என்று சொன்னேன். எனினும் கிருபா கேட்பதாக இல்லை.

ஒருநாள், இரண்டுநாள், மூன்று நாள் என ஈரோஸ் கிருபாவின் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். விரோத பிரச்சாரம் தொடர்வதை நிறுத்து முகமாக ஒருநாள் பிற்பகல் ஆறு மணிபோல் தம்பிலுவிலில் அதிபிரச்சார வகுப்பில் இருந்த கிருபாவிடம் நானே நேரடியாக சென்று "அண்ணே தயவு செய்து எங்கள் தவறுகளில் குளிர்காயாமல் உங்கள் திறமைகளில் முன்னேறுங்களேன்" எனச் சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

ஈரோஸ் கிருபா விடுவதாக இல்லை. அடிமேல் அடித்து அம்மி களை நகர்த்திக்கொண்டு இருந்தார். இப்பகுதி தமிழ் இளைஞர்கள் என்னைச் சுற்றி வளைத்து மவ்குக்; கிருபாவை இப்பகுதியை விட்டு விரட்டினால் தவிர நாம் பிரச்சாரம் செய்யவே முடியாது என்றனர். கிருபாவைத் தேடினேன். ஒருநாள் அக்கரைப்பற்று வந்தார். பின்னாளில் ஈரோஸ் அம்பாறை மாவட்டப்பொறுப்பாளராக இருந்த ஒருவர் வீட்டில் தங்கினார்.

எனக்கு ஞாபகம் தெரிந்து கிழக்குமாகாணத்தில் ஒன்றாக இருந்த தமிழரை இரண்டாக உடைத்த பெருமை அண்ணர் மேன்மை தங்கிய கிருபாவையே சாரும்.

அன்று எம்முடன் மல்லுக்கு நின்ற ஈரோஸ் கிழக்கு தளபதிகள் "இன்று, மச்சான் அரசியல் பேசாதே! ஏதும் உழைக்கும் வழி இருந்தால் கூறு" என கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் எந்த மூலையில் என்னபிரச்சினை நடந்தாலும் முதலில் எனக்குத்தான் செய்திவரும். சகல முடிவுகளையும் நானே எடுத்தேன். (திருக்கோயில் வங்கிக்கொள்ளை பற்றி எனக்குத் தெரியாது. கிண்ணியா வங்கிக் கொள்ளைபற்றி எனக்குத் தெரியும்) ஆனால் இறுதிவரையும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்பில் நான் எப்பதவியும் வகிக்கவில்லை.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். சார்பாக கிழக்கிற்கு இரண்டாம் கட்டமாக வேலைசெய்ய வந்த அண்ணன் குன்சி குணசேகரம், இறுதிவரையும் என்னுடனும் கிழக்கு மக்களுடனும் தோளோடு தோள் நின்றவர். (பல்கலைக்கழக விடுமுறை நாட்களில். அண்ணர் ஒரு பட்டதாரி) 1981இன் பின் நடந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்பின் ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் எனக்கு வழி காட்டியவர். இந்த அண்ணன் யாழ் மண்ணின் மைந்தர். எனக்கு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்பில் எந்த பதவியும் வழங்கப்படக்கூடாது என்பதில் மிக மிக கண்ணும் கருத்துமாக செயல்பட்டார் என்பதை கேள்விப்பட்டபோதுதான் "அந்த சுட்ட மண்" எவ்வளவு அழகாக, ஆழமாக நீருக்குள்ளால் லாம்பை கொண்டு போயுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

"அவர் ஒரு முஸ்லிம். அவரிடம் பணவசதியுண்டு. அவரிடம் வாகன வசதியுண்டு. அவர் மூன்று பாஷைகளையும் பேசக்கூடியவர். அதனால் இவரை ஒரு ஊடகமாக நமது இயக்கம் பாவிக்கிறதே தவிர அவருக்குபட்டம் பதவிகொடுத்து, அலங்கரித்து ஈழத்தில் அவரை ஒரு பங்காளியாக்க முடியாது" என கிழக்கு மாகாண இளைஞர்களை அழைத்து 1984ல் தமிழ்நாடும் பகோணத்தில் வைத்து குன்சி குலசேகரம் கூறியுள்ளார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்பில் நான் உடனடியாக தொடர்புகொள்ளக் கூடிய வராக இருந்தவர்களில் இரண்டாமவர் தான் இந்த குன்சி குணசேகரம். முதலாமவர் தோழர் பத்மநாபா. யாழ்ப்பாணத்தில் சுரு, ரொபட், செழியன், ரமேஷ், ரவி, பாலா போன்றவர்களும் நான் தொடர்பு கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருந்தனர்.

தோழர் பத்மநாபா கூடியவரை இந்தியாவில் இருந்ததால் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகாரத்திலிருந்தவர்கள் ரமேஷ், ரொபட் போன்றவர்கள்.

பின்னாளில் தளபதி, மத்திய குழு அங்கத்தவர், உள்ளியக்க தொடர்பாளர், அமைப்பாளர் நீண்டகால உறுப்பினர் என தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக்கொண்டனர்.

ஆனால் அந்த மனிதப் புனிதன் தோழர் பத்மநாபா அதே ரொத்தல் சைக்கிள், அதே அழுக்கு களிசன், அதே வறண்ட தாடி, அதே முத்துப் பல்வரிசை, சிரிப்புடன், எங்கள் தலைகளை தடவி சாப்பிட்டு விட்டீர்களா தோழர் என கேட்டுக்கொண்டு திரிந்தார்.

(தொடருவேன்.)

இலங்கைத்தீவின் மீன் தேவையில் அரைப்பங்குக்கும் கூடுதலான மீன் வளத்தை அளிப்பது வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கடற்பரப்பு. இலங்கையின் தென்பகுதியை விடவும் கூடுதலான கரையோரங்களைக் கொண்டிருப்பதும் இந்தப் பகுதிதான். இதனால் பல்லாயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் தங்கள் ஜீவனோபாயத்தை கொட்டிக் கொண்டிருந்தன.

இது அந்தக்காலம். வடக்கு கிழக்கில் அடக்கு முறைகள் அதிகரிக்க, பதில் விளைவுகள் தோன்ற அரசு எல்லாத் தமிழரையும் புலிக்கண்ணாடி போட்டுப்பார்த்ததால் இந்த மக்கள் படிப்படியாக பட்டினி வாழ்வுக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

எவருக்கும் தலைசொறியாமல், கடலுண்டு, மீனுண்டு என்று வாழ்ந்த பரம்பரை வீடிழந்து, ஊர் இழந்து விரகத்தியின் விளிம்பில் வாழ்கிறார்கள். கரையோரங்களில் எப்படியோ தொடர்ந்து வாழ்பவர்கள் கூட, அங்கே தடை, இங்கே தடை என்ற தடை வலயங்களை ஊகித்தே தமது தொழிலை ஓட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தடை செய்யப்பட்ட நீர்ப்பரப்பு, தடை செய்யப்பட்ட நேரக்கணிப்பு என்பவை இந்தக் கரையோர மக்களை சித்திரவதை செய்கின்றன.

திருமலை மீனவர் :

தூண்டில் தூண்டில் புழுவாய்! புழுவாய்!

ஒரு கடற்பொழிலாளி எல்லா நேரங்களிலும் கடலுக்குப் போக முடியாது. எல்லா இடங்களிலும் மீன் பிடிக்க முடியாது. மீன் உலவக்கூடிய நீர் பரப்பையும், நேரத்தையும் அனுசரித்து தொழில் செய்பவர்கள் இராணுவம், கடற்படை உலவக்கூடிய இடத்தையும் நேரத்தையும் அனுசரித்து, தொழில் செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இலங்கை அரசுபடைகளைப்பொறுத்த வரையில் எந்த மீனவரையும் எந்த நேரத்திலும் சுட்டுக்கொல்வதற்கு வாய்ப்பும் காரணங்களும் இருக்கின்றன. இந்த வாய்ப்புகள் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாண மீனவர்கள் என்றில்லாமல் இந்தியத் தமிழ் மீனவர்கள் வரையண்படுத்தப்படும் காரணங்களும் கூறப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் அன்றாடச் சீவியம் நடந்தும் குடும்பங்கள் எவ்வளவுதூரம் பாதிக்கப்பட்டகூடும் என்பதை அன்றாடச் சாப்பாட்டிற்கே விதியில்லாத ஏழைக்குடும்பங்களிலிருந்து வந்து காற்சட்டை போட்டுத் துப்பாக்கி தூக்கிய மாத்யாக்களால் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை என்பது தான் கவலைக்குரிய விடயம்.

இந்தக் கடல் வலயத்தை என்ற போர்வையில் அடாத்தாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் திருகோணமலை நகர்ப்புற மீனவர்களும் இப்போது அடக்கம். ஏற்கெனவே கடற்பரப்புக்குள் நுழையக்கூடாது என்ற உத்தரவு. குறிப்பிட்ட நேரங்களில், குறிப்பிட்ட தூரங்களுக்குத்தான் மீன்பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆணை என்பவற்றுக்கு அடிபணிந்து, தொழில் செய்து வருபவர்கள் தாம் இவர்கள்.

இருந்தபோதிலும் செப். 29ம் அன்று வழக்கம் போல இவைகளை அனுசரித்து உட்துறைமுகக் கடலிலும் அதனை அண்மித்த நீர்ப்பரப்பிலும் மீன்பிடித்துக்கொண்டிருந்த தொண்ணூற்றொட்டு மீனவர்கள் கடற்படையினரால் திடீரென கைது செய்யப்பட்டனர். இவர்களது வள்ளங்கள் உபகரணங்கள் என்பவை கடற்படைத் தளத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

மாலையில் இவர்கள் துறைமுகப் பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அடுத்த நாள் நீதிமன்றம் மூலமாக ஆளுக்கு நூறு ரூபாய் குற்றம் செலுத்தியபின் விடுவிக்கப்பட்டனர். இவர்களுள் காணப்பட்ட இரண்டு சிறுவர்கள் குற்றம் விதிக்கப்படாமலே விடுதலையாகினர். தாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று வாதிட மீனவர்கள் எவராவது முன்வந்திருப்பின் தீர்ப்பு

வேறு விதமாக அமைந்திருக்கக்கூடும்.

இவ்வாறு பிடிபட்டவர்கள் சுமார் இருபது பேர், நகருக்குள் குடியிருக்கும், கட்டுவலைமூலம் மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளிகள். ஏனையோர் கிண்ணியா, தூதர் பகுதியைச் சேர்ந்த தூண்டில் தொழிலாளர்கள். இவர்கள் எவர்களிடமும் பயங்கர ஆயுதங்களோ, நவீன வசதிகளுடைய தொழில் உபகரணங்களோ படைகளுக்குச் சவால் விடக்கூடிய தைரியமோ கிடையாது. சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மீனவனது உபகரணங்களையும், உத்திகளையுமே இவர்கள் கொண்டிருப்பவர்கள்.

கட்டுவலைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், கரையிலிருந்து நூறுயாருக்கும் குறைவான தூரத்திலேயே இடம்பெறுவது. நீரின் ஆழம் கூட சுமார் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கும் குறைவாகவே இருக்கவேண்டும். காலையில் ஏழு மணிக்கு வள்ளத்தில் ஏறிக் கம்புகளால் ஊன்றிக்கொண்டு போவார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களால் கட்டப்பட்டிருக்கும் வலைக்குள் பிடிபட்டிருக்கும் மீன்களை எடுத்துக் கொண்டு எட்டரை அல்லது ஒன்பது

செப்டெம்பர் 9 மீதிகதி இரவு 9 மணி யளவில் கட்டுநாயக்கா பன்சல வீதி, பஸ் நிலையத்தில் "அநாகரிகமாக" நடந்து கொண்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் பொலிசாரால் சுமார் 16 பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களுடன் இருந்த ஆண்கள் 16 பேருடன் அழைத்துச் சென்று பொலிஸ் நிலையத்தில் திருமணம் செய்து வைக்க எத்தனித்த மிஸேசுத் தனமான சம்பவம் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் செயல்படும் ஒரு சமூக சேவையாளரின் தலையீட்டின் பேரில் அவர்கள் பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

பலருக்கு இச்சம்பவம் முக்கியமானதல்ல. சிலரிடம் குறிப்பாக பெண்கள், ஆண்கள், வயோதிபர்கள் என சமூகத்தில் பலதரப்பட்ட பாத்திரங்களை வகிக்கும் நபர்களிடம் இவ்விடயம் தொடர்பாக வினவிய பொழுது அவர்களின் கருத்துக்களில் தொனித்த ஒரே விடயம். "அவர்கள் விபச்சாரிகள், காமப் பிசாசுகள், அவர்களுக்கு அதுவே சரியான தண்டனை" என்பதாகும்.

சமீபத்தில் கிராம அபிவிருத்தி ஆய்வு நிலையத்தில் நடைபெற்ற கிராம அபிவிருத்தி தொடர்பான கொள்கை விளக்கமளிப்பு கூட்டத்தில் பெண் நிர்வாகி ஒருவர் பின்வருமாறு கூறத்தொடங்கினார்.

".....உதாரணமாக, சுதந்திர வர்த்தக வலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, எமது கலாசாரம் மிகவும் சீரழிவான நிலையை அடைந்துள்ளது. அதற்கான போதியளவு சான்றுகள் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன."

கலாசாரம் எனும் பூச்சுற்றலின் மூலம் தங்களை அடையாளப் படுத்திக் கொள்ளும் இந்த ஆணாதிக்க சமூகம் ஓர் பெண்ணை இவ்வாறு பேசவைத்ததும் வியப்புக்குரியதன்று.

சுதந்திர வர்த்தக வலயப்பெண்கள் மேற்கொள்ளும் கலாசார சீரழிவு தொடர்பான விடயங்களை தொடர்பு சாதனங்கள் வெளிப்படுத்தும் அதே வேளை, அப்பெண்களின் பாலியல், பொருளாதார சுரண்டல், சமூக நோக்கு என்பன தொடர்பான செய்திகளை வெளிப்படுத்த அவை அதிக ஆர்வம் காட்டுவதில்லை எனலாம். உதாரணமாக, ஒஸ்ரேலியாவைத் தலைமையகமாகக் கொண்ட பன்னாட்டு நிறுவனமாக அன்சல் - லங்காவின் பியகம் சுதந்திர வர்த்தகக் கிளை நிறுவனத்தில் அண்மையில் அடுத்தடுத்து இரண்டு பெண்கள் மரணமாகியுள்ளனர். எல்.கே.லக்மினி, தயாவதி என்போரே அவ்விருவருமாவர். இவர்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கிய வைத்தியர்கள் இவர்களது உடம்பில் நஞ்சு பரவி இருந்தது எனத் தெரிவித்துள்ளனர். எனினும் இம்மரணங்களுக்கான வைத்தியச் சான்றிதழ் இதுவரை உறவினர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை.

இத்தொழிலாளர்கள் ஹைபா, அமோனியா போன்ற நச்சுப்பொருட்களைக்

கலக்கும் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இது தொழிலாளர்களுக்கு கேடு விளைவிக்கும் என மருத்துவர்கள், இரசாயனவியலாளர்களால் எடுத்துக்கூறப்பட்ட போதும் நிறுவனம் அதனைக் கைவிடத் தயாரில்லை. இது தொடர்பாக தொழில் திணைக்களம் நடத்திய விசாரணை அறிக்கை நிர்வாகத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டும், இதுவரை தொழிலாளர் கைக்கு கிடைக்கவில்லை.

'மனித முகத்தடன் திறந்த பொருளாதார'த்தை அமுல் படுத்தும் சந்திரிகா அம்மையார் தலைமையிலான பொ.ஐ.மு அரசும் இவை குறித்து எதுவும் அக்கறைப்படவில்லை. மாறாக, 1994 செப்டம்பரில் பியகம் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டத்தைத் துப்பாக்கி முனையில் நசுக்கியது, தொடர்புசாதனங்களோ வழமை போல அரசினதும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களதும் ஊதுகுழல்களாகி உண்மைகளை மறைத்து விட்டன. எனினும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் இசை நிகழ்ச்சி என்ற போர்வையில் நடை

வமற்றதொன்றாகும்.

அனைத்துவித பொருளாதார, பாலியல் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாகும் இந்தப்பெண்களின் அனுதாபத்துக்குரிய பின்னணிகள் அனைவருக்கும் தெரிந்த விடயமாக இருந்திருப்பின் அப்பெண்களை விபச்சாரிகள் என விளிக்கும் வழக்கம் இல்லாதொழிந்திருக்கும். எனினும் இதுவரையில் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எந்தவித பெண்கள் இயக்கமோ, மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களோ எடுக்காதது துரதிருஷ்டமே.

மாறாக, அப்பெண்கள் பற்றிய அக்கறை கொண்ட சமூகமாக இச்சமூகம் இருந்திருக்குமாயின், "அநாகரிகமாக" நடந்து கொண்ட அப்பெண்களை, அவர்களை அண்டிவரும் ஆண்களுக்கு மணம் முடித்து வைக்க எத்தனித்த சம்பவமும் இடம்பெற்றிருக்காது.

அரசுக்கும், இந்நாட்டுக்கும் பெரும் பொருளாதார நன்மையைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் கல்வி அறிவற்ற, குரூரமான இச்சமூகத்திற்கு சமீபம் கொடுக்கத்தெரியாத இப்பெண்கள்

யவர்களாக உள்ளனர். சுமார் நாற்பது பெண்களுக்கு ஒரேயொரு மலசல கூடமே உள்ளது. அண்மையில் கட்டுநாயக்கா ஏ.பி.எம். மெக்பக் நிறுவனத்தில் மாலை ஐந்து மணிக்குப் பின்னர் மலசல கூடம் செல்லத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவுக்கும் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய ஆணாதிக்க சமூகமும், அரசாங்கமும் அப்பெண்களுக்கு விபச்சாரிகள் எனும் பட்டத்தைச் சூட்டுவதன் மூலம் மௌனம் சாதித்து வருகின்றது" என்றார்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயம் நோக்கிப் பயணிக்கும் நாம் அதிகளவான பெண்கள் குழாத்தையும், கூடவே கழுத்தில் சங்கிலிகள் டாலடிக்க நவீன நாகரிக உடைகள், கண்ணாடிகள் அணிந்து, மோட்டார் சைக்கிள்களிலும், கார்களிலும் தமது 'பவிசை' காட்டிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களுக்கும் காணலாம். பஸ் கண்டக்டர்கள் தொடக்கம் கடை முதலாளிகள் வரை அப்பெண்களைத் தொட்டு சம்பாஷிக்கின்றனர். அழுகிய மீன்களும், வாடிவதங்கிய கீரைகளும் கொண்ட சிறுகடைகள் என பல வற்றை நாம் கண்டாலும் ஓர் அழகிய

அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல வழிகள் இருக்கின்றன. உதாரணத்துக்கு சண்டேடைம்ஸ், சண்டே வீடர், மீந்லீக் மிரர் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் 'பேர்சனல்' விளம்பரம் தக்க சான்றாகும். கொழும்பில் பிரபலமான நட்சத்திர ஹோட்டல்களுக்கு இக்காரணங்களுக்காகச் செல்லும் எவரையும் கைது செய்து திருமணம் செய்து வைக்க இந்தப் பொலிசாரால் முடியுமா?

"இருள் சூழ்ந்த பிரதேசங்களிலும், வீதியோரங்களிலும் வேறு வசதியின்றி தமது பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் பெண்களை "மக்கள் பாதுகாவலர்களான" பொலிசார் கைது செய்து விடும் வரை மனைவியாக வைத்திருக்கும் சம்பவங்கள் அங்கு வெகு சாதாரணமானவை" என அங்கு தொழில் புரியும் பெண் ஒருவர் கூறுகிறார்.

இப்பெண்களை பாலியல் பண்டமாக நோக்கும் இச்சமூகம் காட்டும் எதிர்வினைதான் என்ன? பெண்கள் அமைப்புகள் எடுக்கும் எதிர் நடவடிக்கைகள் என்ன? இவ்விடயம் தொடர்பாக பாராமுகம் காட்டும் தொடர்பு சாதனங்களின் பதில் தான் என்ன?

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழில் புரியவரும் பெண்கள் பாலியல் உணர்ச்சியற்றவர்களாக இருப்பதன் மூலமே நம் கலாசார ஒழுக்கம் உறுதிப்படும் என்பது எவ்வளவு முட்டாள்தனமானது?

"பொருளாதார நன்மைக்காக, அபிவிருத்திக்காக இப்பெண்களை எதுவும் செய்யலாம், என்பதனையே இச்சமூகம் வலியுறுத்துகின்றது. இதற்குச் சிறந்த உதாரணம், சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற கலாசார நிகழ்ச்சியொன்றில் கலந்து கொள்ள வந்த முன்னாள் ஐ.தே.க. பெண்கள் விவகார அமைச்சர், நாடகமொன்றில் கலந்து கொண்ட ஒரு பெண்ணை அழைத்து "நீங்கள் நடித்த நாடகம் நன்றாக இருந்தது. ஆனால், பொருளாதார சுரண்டல் என்ற சொல்லைப்பயன்படுத்தினீர்கள். நாம் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்காது விட்டிருந்தால் நீங்கள் அனைவரும் வீட்டிலேயே இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே இனிமேல் நன்மையை மட்டும் கதையுங்கள். அவ்வாறான சொற்களை பாவியாதீர்கள்" என்றார். அதே போல் தற்போதைய பெண்கள் விவகார அமைச்சர் ஹோமா ரத்னாயக்கா "சுதந்திர வர்த்தக வலயம் என்று ஒன்று உள்ளதா, அங்கு பிரச்சினைகள் உள்ளனவா" என்று கேட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

கலாசார சீரழிவாளர்கள் என அவர்களைக் குற்றம் காணும் சமூகம் முதலில் அவர்களுக்கும் பிறரைப் போல் உணர்ச்சி மிக்கவர்கள், பாலியல் தேவைகள் கொண்டவர்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். பின்னர் கலாசார துஷ்பிரயோகத்துக்காகத் தண்டனை வழங்கட்டும்!

-ரத்னா-

சுதந்திர வர்த்தக வலயப் பெண்கள்:

கலாசார

குற்றவாளிகளா?

பெறும் பல கூத்துக்கள் தொடர்பான விளம்பரங்களுக்கே அவை அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றன. மாறாக இசைப் போர்வையில் பாலியல் உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தும், கீழ்த்தரமான பாலியல் சிலமிஷங்களை அரசுகேற்றும் நிகழ்வாக அவை உள்ளதையாரும் அறியார்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தின் குறிப்பிடத்தக்க நிறுவனம் ஒன்றில் பணிபுரிந்து பின்னர் அதிகாரிகளால் வெளியேற்றப்பட்ட இரு பெண்களின் கூற்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். "எங்களைப் பற்றிய கறைபடிந்த மோசமான அபிப்பிராயங்கள் தவறானவை என இச்சமூகத்திற்கு தெளிவாகத் தெரிவியுங்கள்" என்பதே அவர்களது தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழில் புரிவோரில் சுமார் 90%மாமோர் பெண்கள். இவர்கள் - சரியான சொல்லில் "காமண்ட் பிள்ளைகள்" - கலாசாரத்தை நாசமாக்கும் அவதாரமாக இச்சமூகத்தினால் கருதப்படுகின்றனர். எனினும் கலாசாரத்தை நாசமாக்க ஏன் இவர்கள் முனைந்தனர் என்ற கேள்வி பலருக்கும் முக்கியத்து

யதார்த்தத்தை உணராதோரே, 'சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழில் புரியாத பெண் தேவை' என தொடர்புடையங்களில் திருமண விளம்பரங்கள் கொடுக்கவும், தமது பிள்ளைகள், உடன் பிறப்புக்களை வர்த்தக வலயப் பெண்களுடன் நட்புறவு கொள்ள தடைபோடுபவர்களாகவும் உள்ள அதே வேளை இப்பெண்களை தமது பாலியல் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்துபவர்களாகவும் உள்ளனர்.

சுமார் எட்டு வருட காலமாக வலயத்தில் தொழில் புரிவரும் பெண்களின் உரிமை தொடர்பாக போராடி வருபவருமான ஐயந்தி எனும் பெண், "விபச்சாரிகள் என வெகுபுகிரங்கமாக இந்தச் சமூகத்தினால் முத்திரை குத்தப்பட்ட இவ்வப்பாவிப்பெண்களின் உழைப்புக்கு, துன்பத்துக்கு பிரதிபலனாக எதுவு கலாசாரத்தை காலில் போட்டு உழக்கவும் நான் தயார்" என்றார்.

மேலும் அவர் "இப்பெண்கள் நாள் முழுவதும் ஓய்வின்றி இயந்திரத்தில் சுழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது இயற்கைக் கடன்களைக் கழிக்கக்கூட அனுமதி கோர வேண்டி

பூங்காவையோ, நூலகங்களையோ, பொழுது போக்கு நிலையங்களையோ காண முடியாது. குறிப்பாக கடந்த பொதுத்தேர்தலின் போது, எல்.பி.திசாநாயக்கா அவர்கள் தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஆகக்குறைந்த சம்பளமாக ரூபா 3000/-த்தையும், சகல வசதிகள் கொண்ட பூங்காக்களையும் அமைத்துத் தருவதாக வாக்குறுதியளித்திருந்தார். அது இன்று வரை வெற்று வாக்குறுதி தானென்பதை சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

வேறு பொருளாதார விமோசனமின்றி மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களிலிருந்து தொழில் புரியவரும் இக்கல் வியறிவற்ற பெண்கள், உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியமின்றி, தொழிற்சங்கப் பிரச்சினை, ஈ.டி.எப்., ஈ.பி.எப்., பிரச்சினைகள் என தமது காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். வயது வித்தியாசம், திருமண வயது அதிகரித்தல், திருமணங்கள் தள்ளிப்போதல் என்பன அவர்களை பாலியல் ரீதியாக தாக்கும் விடயங்களாகும். மாறாக, கொழும்பு வாழ் உயர் வர்க்கப் பெண்களுக்கு இவ்வாறான பிரச்சினைகள் இல்லையெனலாம். அவர்கள் தமது பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு

'ஹி' சஞ்சிகை இன்று வெளிவரும் மாற்றுச் சஞ்சிகைகளில் முக்கியமானது. ஆரம்பத்தில் இது "லக்திவ" எனும் பேரில் தனியார் நிறுவனத்தின் பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. பிரேமதாச காலத்தில் பத்திரிகைகள் மீதான கடும்கு அரசு பயங்கரவாதம் கட்டிவிடப்பட்டிருந்த நேரத்தில் தயங்காமல் இயங்கி வந்தது. பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் இதன் உரிமையாளர் "லக்திவ" வின் கருத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தியும் அதில் தணிக்கை செய்யும் வகையிலும் நடந்து கொள்ளத் தொடங்கவே அதில் பணிபுரிந்த ஆசிரியர் பீடத்தைச் சேர்ந்த பலரும் அதனை எதிர்த்தனர். பின்னர் ஒரு முறை அதன் உரிமையாளர் ஆசிரியர் பீடத்தின் அனுமதியின்றி முக்கிய பக்கமொன்றை நீக்கி விட்டு ஒரு விளம்பரத்தைப் போட்டு அச்சிட்டதைத் தொடர்ந்து அதில் பணிபுரிந்த சகலரும் விலகினர். வரலாற்றில் ஒரு உரிமையாளருக்கு எதிராக பத்திரிகையொன்றில் சகலரும் (ஆசிரியர் குழுவினரில், தொழில் நுட்ப ஊழியர்கள் வரை, காவலாளி உட்பட) விலகிய சந்தர்ப்பம் இது ஒன்றாகத் தான் இருக்க முடியும்.

மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பு இருந்த இப்பத்திரிகையை மீண்டும் வெளிக்கொணர்வதற்காக பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் என்போர் இவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து விதிவீதியாகச் சென்று நிதி சேகரித்து உருவாக்கப்பட்டது தான் "ஹி". "பொது மக்கள் நிதியிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட பத்திரிகை இது" என இன்னமும் இவர்கள் பெருமையுடன் கூறிவருவர்.

1993 செப்டம்பர் 26ம் திகதியன்று "ஹி"வை வெளிக்கொணர்ந்தனர். ஹி பத்திரிகையில் ஜே.வி.பி.யைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் பலர் இணைந்திருந்தனர். "ஹி"வுக்கான தளபாடங்கள் பலவற்றை பூஸலா போன்ற தடுப்பு முகாம்களிலிருந்து ஜே.வி.பி. இளைஞர்கள் செய்து அனுப்பினர். ஜே.வி.பி.க்கு ஆதரவாக இயங்கத் தொடங்கிய "ஹி" 1994இல் ஜே.வி.பி. பகிரங்கமாக தொழிற்படத் தொடங்கிய போது அதற்கான மறைமுக

'பெண்கள் தொடர்புக்கூட்டம்' (women & media collective) எனும் அமைப்பு "பெண்கள் கண்ணோட்டம்" (ஆங்கிலத்தில் Women's Rights Watch என்றும், சிங்களத்தில் "ஸ்திரி அய்தீன் விமசு" என்றும்) எனும் பெயரில் முழுமையான மாதாந்த அறிக்கையை வெளியிட்டு வருகிறது. ஏறத்தாழ 30 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த மாதாந்த அறிக்கையானது யூலையிலிருந்து வெளிவரத்தொடங்கியுள்ளது.

இதன் முக்கியத்துவம் என்ன வெனில் இலங்கையில் வெளிவரும் சகல தினசரிகளையும் கண்காணித்து அப்பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் பெண்கள் தொடர்பான செய்திகள் அனைத்தையும் தொகுக்கின்றமையாகும்.

தமிழில் வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், மற்றும் இவற்றின் வாரப்பத்திரிகைகள், சரிநிகர், தினமுரசு ஆகியனவற்றிலிருந்தும், சிங்களத்தில் தினமின, திவயன், லங்கா தீப, சிவமின, அவற்றின் வாரப்பத்திரிகைகளும், ஆங்கிலத்தில் டெய்லி நியூஸ், தி.ஜலன்ட், அவற்றின் வாரப்பத்திரிகைகள், மிட் வீக் மிரர், சண்டே டைம்ஸ், சண்டே லீடர், லங்கா வுமென் ஆகிய பத்திரிகைகளில் இருந்தும் இந்த செய்திகள் தொகுக்கப்படுகின்றன.

பெண்களுக்கெதிரான மனித உரிமை மீறல்கள், வன்முறைகள், அதன் தன்மை, அதனைப் புரிவோர், அதற்கான சட்ட நடவடிக்கை, அதன் இறுதி நிலை என்பவை குறித்து கண்காணிக்கப்படுகின்றன.

"பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள்", "வெளிநாட்டுக்கு தொழில் புரியச் சென்ற பெண்கள்", "பெண்களும், இனப் பிரச்சினையும்" பெண்களும் அவர்களின் சுகாதார உரிமைகளும் (மறுஉற்பத்தி உரிமைகள்) என்கின்ற ஒவ்வொரு தலைப்புகளின்

சிங்களத்தில் ஒரு புலிப் பத்திரிகை?

பிரச்சாரப் பத்திரிகையாக தொழிற்பட்டது. பத்திரிகையில் இயங்கிய பெரும்பாலானோர் ஜே.வி.பி.யின் முழு நேர, பகுதி நேர ஊழியர்களாக தொழிற்பட்டனர். ஜே.வி.பி.க்குள் இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக பெரும் விவாதம் இக்காலகட்டத்தில் நடக்கத் தொடங்கியது. "ஹி"வைச் சார்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழர்களின் சுயநிர்ணய போராட்டத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி யவர்களாக இருந்தனர்.

இந்த விவாதத்தை ஜே.வி.பி.யின் தலைமையானது தனிப்பட்டதாகத் தொடங்கியது. ஜனநாயக விவாதமாக அல்லாமலும், சுயநிர்ணய முறையிலும் நடத்தத் தொடங்கவே "ஹி"வின் பெரும்பாலானோர் ஜே.வி.பி.யில் இருந்து அந்நியமாயினர்.

"ஹி" அதன் பின்னர் தடுமாற்றங்கள் எதுவுமின்றி இனப்பிரச்சினை குறித்த நிலைப்பாட்டுடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. அது தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக குரல் கொடுக்கத் தொடங்கிய தானது. அதன் விற்பனையை

பாதித்தது. "ஹி"வை தொடர்ந்து நடத்துவதில் இருந்த நிதிப் பிரச்சினை காரணமாக 1996 ஜனவரி 14இல் திடீரென "ஹி" நின்று போனது. விற்பனை முகவர்கள் சிலரிடம் "ஹி"வை விற்கவேண்டாம் என சிலர் சென்று பிரச்சாரம் செய்துமிருந்தனர். "ஹி"வை "புலி ஆதரவானது" என சிலர் பகிரங்கமாகவே கண்டிக்கத் தொடங்கினார்கள். லண்டனிலிருந்து வசந்தராஜா "ஹி"வின் மட்டுமே சிங்கள தரப்பில் இனப் பிரச்சினை தொடர்பாக ஆரோக்கியமான நிலைப்பாட்டில் உள்ளவர்கள் என ஆங்காங்கே எழுதியதை மேற்படி சிலர் தங்களது பிரச்சாரத்துக்கு சார்பாக பாவித்தனர்.

1996 ஏப்ரல் மாதம் சஞ்சிகை வடிவில் மாதத்துக்கு ஒரு முறையென மீண்டும் "ஹி" வெளிவரத் தொடங்கியது. நிதி நிலைமை காரணமாக அது இரு மாதங்களுக்கொரு முறையாக மாறியது. இன்னமும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே கணிசமான ஆதரவுடன் துணிந்தும் சேர்வடையாமலும் இயங்கி வருகிறார்கள்.

இம்முறை வெளிவந்துள்ள ஹி

இம்முறை "ஹி" பத்திரிகையில் முகப்பு கட்டுரையாக (Cover Story) "தமிழ் சந்தேகநபர் ஒருவரிடமிருந்து பகிரங்கக் கடிதம்" எனும் தலைப்பில் கட்டுரை வெளிவந்தள்ளது. இக்கட்டுரையில் இப்படிக்குறிப்பிடப்படுகிறது.

"சேர்ந்து போராவதற்கான உங்களது அழைப்பு குறித்து என்னிடம் தோழமை உணர்வே உள்ளது. ஆனால் நாங்கள் வெல்வோம் உலக

த்தில் வாழ்கிறோம். அது எந்த உலகம்?"

நீங்கள் பெருந்தெருவில் நடமாடுவீர்கள். சத்தமாக பேசிக் கொண்டு செல்வீர்கள். அநியாயத்தை எதிர்த்து நிற்பீர்கள். உங்கள் எதிரிகளை அச்சமின்றி விமர்சிப்பீர்கள். உங்கள் நிலைப் பாட்டுக்காக இடைவிடாமல் வாதம் செய்வீர்கள்.

நான் பாதையில் செல்வேன். ஆனால் உரத்துப் பேசப் போவதில்லை. அநியாயங்களைக் காண்பேன். ஆனால் கையாலாகாதனமாக இருப்பேன். எதிரிகளை சந்திப்பேன். ஆனால் அவர்களின் மீதான விமர்சனங்களைத் தவிர்ப்பேன். எனது கருத்தை ஒளித்துக் கொள்வேன். எதிரிகளின் கருத்துக்களை தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன். தூக்கத்தில் கூட பீதியுடன் இருப்பேன். உணர்ச்சி பூர்வமாக பேசுவதாக கருதாதீர்கள். தமிழர்களாகிய நாங்கள் உணர்ச்சியற்று வாழ எப்போதிருந்தோ பழக்கப்பட்டு விட்டோம்."

இது தவிர யூலை மாதத்திலிருந்து செப்டம்பர் மாதம் வரை வடக்கில் இடம் பெற்றுள்ள அரசு அடக்குமுறைச் சம்பவங்கள் சிலதும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் புலிகள் அமைப்பின் சர்வதேச செயலகத்தின் பாரிஸ் பிரதிநிதியான மனோகரன் வேலும் மயிலும் என்பவரின் பேட்டியும், கூடவே தென்னிலங்கையில் இனவாத முகாமைச் சேர்ந்த எஸ்.எல்.குணசேகரவின் பேட்டியும் உள்ளது.

"பெண்ணிலைவாதமா? காலனித்துவ அடிமைத்தனமா?" எனும் தலைப்பில் தனவதி எனும் தமிழ் பெண்ணொருவர் எழுதிய கட்டுரை யொன்றும் பிரசுரமாகியுள்ளது. இக்கட்டுரை ராதிகா குமாரசுவாமி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய "பெண் புலியும் பெண் விடுதலைப் பிரச்சினையும்" எனும் கட்டுரையை விமர்சிக்கிறது.

"ஐயசிக்கறு: அதன் பின்னர்...?" எனும் ஹிருவினால எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரையானது அரசு படையினரை "ஆக்கிரமிப்பாளர்கள்" என்றும் வடக்கே இடம்பெறும் யுத்தம் "தமிழ் தேச விடுதலைப் போராட்டம்" என்றும் கூறுகிறது.

ப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆராயப்படும் போது வெறும் பத்திரிகை செய்திகளை மட்டும் நம்பியிருக்காது அவை குறித்து பொறுப்பானவர்களிடம் விசாரித்தறிந்து, அதன் நிலைமை குறித்து ஆராய்ந்து அதன் முடிவுகளும் தரப்படுவது இதன் விசேடத்துவங்களில் ஒன்று.

இந்த முறையியலைப் பின்பற்றி செய்யப்படும் இத்தொகுப்பில் "பெண்களும் இனப் பிரச்சினையும்" எனும் தலைப்பின் கீழ் தொகுக்கப்படும் நாளாந்த செய்திகளில் யுத்தம், இடப் பெயர்வு, அகதி வாழ்க்கை, காணாமல் போதல், மரணம், காயங்களுக்குள்ளாதல் என பல சம்பவங்கள்

"பின் நவீனத்துவமும் மெஜிக் கும்" எனும் கட்டுரையை எழுதியுள்ள நிர்மால் ரஞ்சித் (தென்னிலங்கையில் பின்நவீனத்துவம் குறித்து அதிகம் பேசுவார்) கொழும்பு புத்தி ஜீகள் மத்தியில் பின் நவீனத்துவம் குறித்து காண்படுகின்ற குழப்பங்களைச் சாடுகிறார். "பின்புதலாளித்துவம் எனும் தீவிலிருந்து வெளியாதல்" எனும் தலைப்பில் அசோக்கா ஹந்தகம் (இவர் பிரபல நாடக நெறியாள ராவார்)வின் கட்டுரையும் பின் நவீனத்துவம் குறித்த சில விளக்கங்களைத் தருகிறது.

"பின்நவீனத்துவவாதி" என கூறப்படும் தீப்தி குமார குணரத்தன (இவர் "மாதொட்ட" எனப்படும் மாற்றுச் சஞ்சிகை யொன்றின் ஆசிரியர்) "தொடர்பு சாதனங்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகிறது" எனும் கட்டுரை யொன்றை எழுதியுள்ளார்.

இது தவிர அண்மைய தொழிற் சங்க போராட்டங்கள் குறித்த சில போக்குகளைப் பற்றி இ.அந்திராதி. (மத்திய வங்கி தொழிற் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர்)யின் பேட்டியும், பாப்பரசும் இரண்டு காசும் எனும் சிறுகதையும் வெளியாகியுள்ளது.

கேப்ரியல் கார்சியா மாக்வேஸ் எனும் லத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளர் பற்றிய குறிப்பும் (இது 'நியூஸ்வீக்' கில் ஏற்கெனவே வெளியானது) கிரெம்ஷி பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரை யொன்றும், சேகுவே ராவைப் பற்றிய நினைவுக் குறிப்பும் இந்த இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

இது தவிர டயானா குறித்தும் விளையாட்டு வீராங்கனை சுசந்திகா பற்றியும் தனித் தனியான கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

"ஹி" பத்திரிகையில் வெளிவந்த முக்கிய கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்திலும் ஜெர்மன் மொழியிலும் தற்போது இன்டர் நெட்டில் கிடைக்கிறது. இதனை ஐரோப் பாவில் உள்ள ஹிருவின் ஆதரவாளர்கள் செய்கிறார்கள்.

இன்டர்நெட்டில் <http://www.humanrights.de/hiru/introE.html> எனும் விலாசத்தில் பார்க்கலாம். இது தவிர ஹிரு காரியாலயத்துடன் பின்வரும் ஈ.மெயில் விலாசத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். huru@sri.lanka.net

பெண்ணுரிமைகளின் கண்காணிப்பு: ஒரு பயனுள்ள முயற்சி!

பாலியல் வல்லுறவு குறித்த ஓகஸ்ட் மாத அறிக்கையின் ஒரு பகுதி

ஓகஸ்ட் மாத பத்திரிகை செய்திகளின் படி மாதம் மட்டும் பெண்களுக்கு எதிரான 134 வன்முறைச் சம்பவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் -18 வயதுக்கு குறைந்த- சிறுமிகள் மீதான வல்லுறவுகள் மாததிரம் 49 ஆகும். இதைத் தவிர வல்லுறவின் பின்னான கொலைகள் 33 நடந்துள்ளன.

1997 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இடம் பெற்றதாக பத்திரிகைகளில் வெளியான வல்லுறவு, வல்லுறவும் கொலையும், கொலை, தாக்குதல், பாலியல் இம்சை, சிசுக்கொலை, தற்கொலைச் சம்பவங்கள் பற்றிய விவரங்கள்:

1. வல்லுறவு (வயது வந்தோர்).
ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வயது வந்த ஏழு பெண்களின் பாலியல் வல்லுறவு பற்றிய செய்திகள் வெளியாகின. இவற்றில் ஒன்று கல்கிசை மாஜிஸ்திரேட் மன்றில் தீர்ப்பைக் காத்திருக்கும் வழக்கு பற்றியது. வெளியிடப்பட்ட முறைப்பாடுகளில் ஐந்து நிவித்திகலை, எப்பாவெல,

வெள்ளவத்தை, மகாவா, ஜா-எல் வெளியாகின.

2. பாதுகாப்புப் படைகளும் வொலீசாரும் இழைத்த வல்லுறவுகள்.
ஓகஸ்டில் பாதுகாப்புப் படையினர் சம்பந்தப்பட்ட ஐந்து வல்லுறவுச் சம்பவங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. பொலீஸார் சம்பந்தமான வல்லுறவுக் கொலைப்பற்றியும் செய்தி

ஐந்து வல்லுறவுச் சம்பவங்களில் இரண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் மற்றும் இரண்டு மட்டக்களப்பிலும் நடைபெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஒரு சம்பவம் அவிசாவனையில் நிகழ்ந்தது.

யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் நடைபெற்றதான இரண்டு சம்பவங்களும் வடமராட்சியிலும் தென்மராட்சியிலும் நிகழ்ந்துள்ளன.

வன்செயல்களின் தன்மை	குடும்ப தினால	பிறரால்	பா.படையினர் பொலீஸ் ஆகியோரால்	மொத்தம்
தாக்குதல் *	67	21		28
கொலை	15	18	05	33
வல்லுறவு (வயது வந்தோர்)		07		12
வல்லுறவு (வயது வராத்தோர்)	09	40		49
வல்லுறவு முயற்சி		03		63
வல்லுறவும் கொலையும்		03	01	04
பாலியல் இம்சை				05
தற்கொலை				21
மொத்தம்				155

கள் பதிவு செய்யப்படுவதைப் பார்க்கும் எனும் "பெண்களோடு தொடர்பில்லாத விடயங்கள் இங்கு ஏன்" என ஆச்சரியப்படக்கூடும். ஆனால் யுத்தத்தின் மூலம் சகல பாதிப்புகளுக்கும் உள்ளாவது பெண்களே எனும் கருத்தை ஏற்கும் எனருக்கும் இந்த கேள்வி ஆச்சரியத்தை ஊட்டாது. குடும்பச் சமை, வீட்டுப் பொறுப்பு, அன்பு பாசம்... என பல வேறு சமூக கருத்தியல்கள் பெண்களுக்கு மட்டுமே திணிக்கப்பட்டுள்ள இந்த சமூக அமைப்பில் சமூக சிக்கல்கள் அனைத்துக்கும் அதிகம் பலியாவது பெண்களே என்பதை அறிவோம்.

இவ்வாறு பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக தொடர்ச்சியாக கண்காணித்து ஆராய்ந்து அதன் முடிவுகளை மும்மொழியிலும் தரும் இம்முயற்சி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முயற்சியென்றால் அது மிகையிலலை.

இப்பிரசுரத்துக்கான நிதியை கனேடிய சர்வதேச அபிவிருத்தி நிறுவனம் அளித்து வருகிறது. இதன் ஆசிரியராக குமுதினி சாமுவேல் என்பவர் இயங்கி வருகிறார். இவர் பெண்ணிய துறையில் நீண்டகாலமாக ஈடுபட்டு வருபவர்.

அத்தொகுப்பில் இருந்து சில பகுதிகள் பெட்டிச் செய்தியாக இங்கு உள்ளது.

தொடர்புக்கு:
பெண்கள் தொடர்புக்கூட்டம்
12/1, எஸ்கொட் ஒழுங்கை, கொழும்பு-08
தொலைபேசி இல: 896244, 897738
தொலைமடல்: 880721
Email : Womedia@sri.lanka.net

-மலர்விழி

சென்ற இதழில் வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு தொடர்பான ரெவிசன் எதிரிகுரிய என்பவரது கட்டுரை யொன்று வெளியாகியிருந்தது. இந்த வரிசையில் இவ்விதழில், சிங்கள கமிசனை ஒட்டி ஐ.தே.க.வின் நடவடிக்கை தொடர்பான சம்பந்த தேசப்பிரிய என்பவரது கட்டுரை ஒன்று பிரசுரமாகிறது. லக்ஷ்மி (05.10.1997) இதழிலிருந்து இக்கட்டுரையை தமிழில் தருபவர் சி.செ.ராஜா.

சிங்கள ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை, அமைச்சர் மங்கள சமரவீரனது பேச்சு என்பவற்றை ஒட்டி பௌத்த பிக்குகளிடமிருந்து எழுந்துள்ள எதிர்ப்புக்கு மத்தியில், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் தாமும் இதற்குள் தலைநீட்டியிருப்பது குறித்து கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்ப்பது காலப் பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

சிங்கள ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக்கே அனுப்பப்படுமென அமைச்சர் மங்கள சமரவீர தெரிவித்த கருத்துத்தொடர்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க கரந்தெனியவினாள், வலிவிற்பில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் பேசுகையில் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார். 'சிங்கள ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையைப் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியின் சார்பாக பெற்றுக் கொண்டவர் பொ.ஐ.மு.வின் பொதுச்செயலாளரும் காணி விவசாய அமைச்சருமான தி.மு. ஜயரத்ன ஆவார். இப்போது அமைச்சர் மங்கள சமரவீர கூறுவதைப் பார்த்தால் அமைச்சர் தி.மு.ஜயரத்ன, தான் பெற்றுக் கொண்ட இவ்விடைக்கால அறிக்கையைக் கொண்டு சென்று அருகேயுள்ள குப்பைத் தொட்டியினுள் போட வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அதாவது அமைச்சர் தி.மு.ஜயரத்ன அவர்களை அரசியல் குப்பைகளை பொறுக்கும் ஒரு நபர் என்று கூறுகிறார் அமைச்சர் மங்கள சமரவீர.

இன்றைக்கு ஏழுமீட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு இவ் அமைச்சர்கள் இருவருமே இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் யாப்புக்கான 13ஆவது திருத்தம் ஆகியவற்றுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த விதம் பற்றியும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கு நினைவு படுத்தினார். அதே போலவே அனைத்துத் தரப்பினரதும் கருத்துக்களையும் கணக்கிலெடுக்க வேண்டுமெனவும் நினைவுபடுத்தும் அவர் இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தையும் உள்ளடக்கி அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண அரசு முன்வரவேண்டும் எனவும் விளக்கிக்கூறினார். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இவ்வாறு அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்துமானால், அதனைச் சட்டமாக்கியதன் பின்பு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைத் தோல்வியடையச் செய்ய முடியாது போகும். பட்சத்தில் சிக்கல்கள் அதிகரிக்குமெனவும் அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

இந்நாட்டு வரலாற்றில் அதிகாரத்தைப் பகிர்வு செய்ய எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளில் எதிர்க்கட்சிகள் எடுத்த தீர்மானகரமான முடிவுகளைப் பார்க்கையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இந்நிலைப் பாடு முற்போக்கானதென்பது தெளிவானதே. பிளவு படாத இலங்கையினுள் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்று ஐ.தே.க. தெரிவிக்கிறது. நாடு இரண்டாகப் பிளவு படாமல் இருப்பதை வலியுறுத்தும் அதேவேளை, இதனூடாக சிங்கள பௌத்த மக்களுக்காக அது குரல் கொடுப்பதாக ஒருவர் தர்க்கிக்கலாம். ஏனெனில் சிங்கள இனவாத கருத்தைத் தூக்கிப் பிடிப்பவர்கள் வலியுறுத்தி வருவது இத்தீர்வு திட்டத்தின் ஊடாக நாடு துண்டு துண்டாகப்பிளவுபடும்

என்பதையாகும்.

உத்தேச புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அரசாங்கத்துக்கு எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்பு அவசியமாகும் ஏனென்றால், பாராளுமன்றத்தில் அரசியலமைப்பு திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட 2/3 அதிகப்படியான பலம் தேவை. ஐ.தே.க.வின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இது சாத்தியம் இல்லை. ஒருவேளை இது கிடைக்காவிடின் மக்கள் கருத்துக் கணிப்பு வாக்கெடுப்பொன்றுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இத்தீர்மா

நாட்டை அழிக்கின்ற யுத்தத்தை எவ்வாறெனினும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற மக்கள் கருத்தொன்று கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. 'ஈழத்தைக் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை, எமது இளைஞர்கள் அநியாயமாக கொல்லப்படும் யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என சாதாரண பொது மக்கள் தெரிவித்த காலகட்டமொன்று

எதுவாயினும் அது அரசாங்கத்தின் கடமையே என ரணில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அது உண்மைதான். ஆனாலும் அது உண்மை என்பதற்காக தேசியப் பிரச்சினை ஒன்றைத் தீர்ப்பதற்கு எதிர்க்கட்சிக்கு உள்ள பொறுப்பில் இருந்து அவரால் விலகி இருக்க முடியாது. இடைக்கால அறிக்கை தொடர்பாக கருத்து தெரிவிக்கச் சென்று கட்சியினுள் உள்ள அறிக்கைக்குச் சார்பானவர்களுடன் முரண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தயார் இல்லாத நிலையிலிருக்கலாம். ஆனாலும் முடிவு

சிங்கள பௌத்த கருத்தியலுக்கு உரிமை பாராட்டும் சம்பிரதாயபூர்வமாக ஸ்ரீலங்கா கதந்திரக் கட்சிக்குள்ளேயே அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் கலந்துரையாடல்கள் போதியளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ள தன்மையேதும் காணப்படவில்லை. அந்நபர்கள் தவளம் - சமாதான ஊர்தி அல்லது வேறு கூட்டம் ஒன்றினால் அறிவிக்கப்பட்டனர் என நினைத்துப் பொறுப்பானவர்கள் திருப்திப்படுவார்களேயானால் அது பரிதாபகரமான ஒரு நிலைமையாகும். அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் திட்டத்தைக் கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அரசாங்கத்தின் இயந்திரமே குற்றயிர் நிலையில் இருக்கும்போது, அதிகாரப் பகிர்வால் நாடு பிளவுபடும் என்று கருதுபவர்களின் கருத்தியல் கிராமங்களினுள் தோல்விக்குள்ளாகும் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஐ.தே.க. உள்ளக நிலையிலும், பொ.ஐ.மு.வின் நிலைமையை விட பாரிய மாற்றம் எதையும் காணக் கூடியதாக இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவரைச்சுற்றியுள்ளவர்களும், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகவும் அவ்வலகு என்ன என்பது பற்றியும் அறிந்திருந்த போதும் இன்னொரு சாரரின் நிலைமை அது வல்ல என்பது தெளிவானதே. அவர்களின் பலம் இன்னுமும் தெளிவாகவில்லை.

ஐ.தே.க. உள்ளக நிலையிலும், பொ.ஐ.மு.வின் நிலைமையை விட பாரிய மாற்றம் எதையும் காணக் கூடியதாக இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவரைச்சுற்றியுள்ளவர்களும், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகவும் அவ்வலகு என்ன என்பது பற்றியும் அறிந்திருந்த போதும் இன்னொரு சாரரின் நிலைமை அது வல்ல என்பது தெளிவானதே. அவர்களின் பலம் இன்னுமும் தெளிவாகவில்லை.

ஐ.தே.க.விலும் பொ.ஐ.மு.விலும் உள்ள சிங்கள பௌத்த சக்திகள் ஒரு அணியாக சேர்ந்து கொண்டிருப்பது எடுக்கும் தீர்மானகரமான கணம் ஒன்றின் போது அவர், அவர்களுடனான கொடுக்கல் வாங்கல் களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

ஐ.தே.க.விலும் பொ.ஐ.மு.விலும் உள்ள சிங்கள பௌத்த சக்திகள் ஒரு அணியாக சேர்ந்து கொண்டிருப்பது

பொ.ஐ.மு. ஐ.தே.க. சிங்களக் கமிசன் சமாதானத்தீர்வு

என அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பாக எடுக்கப்படும் ஒரு தீர்மானமாகும். எவ்விதத்திலாவது எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்பு அதற்குக் கிடைக்காது போய் மக்கள் கருத்துக் கணிப்பு வாக்கெடுப்பொன்றில் பொ.ஐ.மு. வெற்றி பெற்று அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தினாலும் இன்று நாட்டின் பிரதானமான பிரச்சினையான யுத்தத்துக்குத் தீர்வு கிடைக்குமென எதிர்பார்க்க முடியாது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை தீர்மானகரமான காரணிகளிலொன்றாகக் கருத்திலெடுக்காது முன்வைக்கப்படும் தீர்வுத்திட்டமொன்றினால் நாட்டில் அராஜகமொன்று உருவாவதைத் தவிர வேறெதுவும் நடைபெறாது. அதிகாரப் பகிர்ந்தளிப்பொன்றுக்கு ஐ.தே.க. எப்போதும் எதிராக இருக்காது என ஐ.தே.க. தலைமை தொடர்ந்தும் தெரிவித்து வருகிறது. அரசாங்கத்தின் அரசியல் தீர்வுத்திட்டத்தை வெளியிட்ட தினம் முதல் அவர்கள் (ஐ.தே.க.) தொடர்ந்தும் அரசியல் சாமர்த்தியங்களையே பின்பற்றி

பொ.ஐ.மு. அதிகாரத்துக்கு வந்த மிக குறுகிய காலத்தினுள் உருவானது. ஆனால், இப்போது த.வி.பு.விகள் இயக்கத்தை அழித்து நாட்டுக்கு சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவோம் எனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு நாட்டினுள் யுத்த மனோநிலை ஒன்றை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்ததும் அதே பொ.ஐ.மு. அரசியல்வாதிகளே தான் என்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

தமிழ் அரசியல் கட்சிகளது ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைத்து குறுகிய காலத்தினுள் ஏதாவது முடிவுக்கு வருவதற்குப் பதிலாக அதனைத் தொடர்ந்து தாமதித்திருப்பதால், பின்னடைந்திருந்த இனவாத சக்திகள் வளர நேரம் வழங்கியதும் பொ.ஐ.மு. தான் என்பதைச் சொல்லாதிருக்க முடியாது.

இப்போது சிங்கள பௌத்த கருத்தியலுக்கு ஐ.தே.க.வினாள்ளும், நாட்டினுள்ளும் ஓரளவு சமூகப்பெறுமதி

வந்திருக்கின்றனர். இதன் மூலம் ஐ.தே.க. தன் கட்சியினுள் செயற்படும் இனவாதப் பிரிவுகளின் குரலை கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்கம் தெளிவாகத் தனது தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்கும் வரை அமைதியைக் கடைப்பிடிப்பது என்பது அவர்களின் தற்போதைய வழிமுறையாக உள்ளது.

தீர்வுத்திட்டத்துக்கு ஐ.தே.க.வின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள அமைச்சர் ஜி.எல்.பிரிஸ் எடுத்த முயற்சிகளை விட வேறெந்த முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதேபோல் அதிகாரப் பகிர்வொன்றை எதிர்க்கக் கூடிய

ஏற்றப்பட்டு வருகிறது. சிங்கள ஆணைக்குழுவின் உள்ளடக்கம் தொடர்பாக ஐ.தே.க.எதுவித பகுப்பாய்வையும் முன்வைக்கவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் மங்கள சமரவீரலினால் சிங்கள ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை வரலாற்றின் குப்பைத்தொட்டிக்கு அனுப்பப்படவேண்டும் எனக் கூறியபேச்சுத் தொடர்பாக ஐ.தே.க. தலைமையினால் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இடைக்கால அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள விடயங்களைக் கூர்ந்து பார்த்து அவற்றுடன் உடன்படுவதோ, அல்லது அவற்றிற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதோ

இப்போது தெளிவாகிறது. ஆனாலும் இக்கணம் வரையிலும் ஐ.தே.க.வினாலோ, பொ.ஐ.மு.வினாலோ அதற்குச் சவால் விடக்கூடிய பலமுள்ள நேர்மையான அரசியல் செயற்பாடொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

பொ.ஐ.மு.வினாள்ளும், ஐ.தே.வினாள்ளும் அதிகாரப் பகிர்விற்கு ஆதரவானவர்கள் அதிகாரப் பகிர்வு என்பது என்னவென படித்து (விளங்கிக் கொண்டிருந்தாலும்) உண்மையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பிரிவினர் அவர்கள் அல்ல என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

ஐ.தே.க. உள்ளக நிலையிலும், பொ.ஐ.மு.வின் நிலைமையை விட பாரிய மாற்றம் எதையும் காணக் கூடியதாக இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவரைச்சுற்றியுள்ளவர்களும், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகவும் அவ்வலகு என்ன என்பது பற்றியும் அறிந்திருந்த போதும் இன்னொரு சாரரின் நிலைமை அது வல்ல என்பது தெளிவானதே. அவர்களின் பலம் இன்னுமும் தெளிவாகவில்லை.

ஐ.தே.க. உள்ளக நிலையிலும், பொ.ஐ.மு.வின் நிலைமையை விட பாரிய மாற்றம் எதையும் காணக் கூடியதாக இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவரைச்சுற்றியுள்ளவர்களும், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகவும் அவ்வலகு என்ன என்பது பற்றியும் அறிந்திருந்த போதும் இன்னொரு சாரரின் நிலைமை அது வல்ல என்பது தெளிவானதே. அவர்களின் பலம் இன்னுமும் தெளிவாகவில்லை.

ஐ.தே.க.விலும் பொ.ஐ.மு.விலும் உள்ள சிங்கள பௌத்த சக்திகள் ஒரு அணியாக சேர்ந்து கொண்டிருப்பது எடுக்கும் தீர்மானகரமான கணம் ஒன்றின் போது அவர், அவர்களுடனான கொடுக்கல் வாங்கல் களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

ஐ.தே.க.விலும் பொ.ஐ.மு.விலும் உள்ள சிங்கள பௌத்த சக்திகள் ஒரு அணியாக சேர்ந்து கொண்டிருப்பது எடுக்கும் தீர்மானகரமான கணம் ஒன்றின் போது அவர், அவர்களுடனான கொடுக்கல் வாங்கல் களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

ஐ.தே.க.வின் சிங்கள பௌத்த சக்திகளின் ஒத்துழைப்பு அதற்குக் கிடைக்காவிடின் அந்ந சில அரசியல்வாதிகளின் ஒத்துழைப்பு அதற்குக் கிடைக்கிறது என தெரிய வருகிறது.

பொ.ஐ.மு.வின் சில அரசியல்வாதிகளின் நிலைமையும் அதுவே. தனியொரு வரது தனிப்பட்ட விடயமான சமயத்தையோ, இனத்தையோ அடிப்படையாகக் கொண்ட சக்திகள் பல்லின நாடொன்றில் ஆற்றியுள்ள பொறுப்புகள் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய காலம் கோரியுள்ளன.

பெ முத்துலிங்கத்தின் 'எழுதாத வரலாறு' பற்றிய எனது விரிவான மதிப்புரைக்கு (சரிநிகர் 125-126) சிவசேகரம் தெரிவித்துள்ள எதிர்வினையைப் படித்தேன், (சரிநிகர் 128). சீனப்புரட்சி, மாசேதுங், நெடும் பயணம் ஆகியவற்றைப்பற்றி எழுதியிருப்பவர் அவர். ஆனால் அவற்றை எழுதுவதற்கு முன் மாசேதுங்கிடமோ, செம்படையினரிடமோ அல்லது குறைந்த பட்சம் மாசேதுங்கிடம் கைகுலுக்கி புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்ளும் பேறுபெற்ற சண்முகதாசனிடமே ஒரு 'சொல்' கேட்க வேண்டும் என்று அவருக்கு ஒரு போதும் தோன்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை. அப்படியிருந்த ஒரு நூலுக்கு மதிப்புரை எழுதுவதற்கு முன் நான் 'கன ஆய்வு' நடத்தியிருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்.

சுருக்கமாகச் சொல்லுவதென்றால் முத்துலிங்கத்தின் அறிவுநாணயம் சிவசேகரத்தால் சந்தேகத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றுமில்லாத விஷயத்தை ஊதிப் பெருக்குகிறார் முத்துலிங்கம்; அதைப் பார்த்து விட்டு ஒரு கற்பனைச் சித்திரத்தை உருவாக்கிக்கொள்கிறார் எஸ்.வி.ஆர். என்பது சிவசேகரத்தின் கூற்று. சிபசேகரம் அளவிற்குக் கூட எனக்கு முத்துலிங்கத்தைத் தெரியாது. 'எழுதாத வரலாறு' பற்றி பொறுப்புணர்வுடன் நடத்தப்படுவதாகக் கருதப்படும் 'சரிநிகர்' சஞ்சிகையில் 'நேத்ரா' எழுதிய மதிப்புரை, முத்துலிங்கம் நூலிலுள்ள சில செய்திகள், அந்த 'எழுதாத வரலாற்றிலும்' எழுதப்பட வேண்டிய பக்கங்களுக்காக நான் தொகுத்துக்

கொடுத்த தரவுகள் (இதையும் கூட 1931, 1943 - 44 ஆம் ஆண்டு களுக்கு மட்டுமே உரியவைதான்), ஆகியன 'இலங்கைத் திராவிடர் இயக்கம்' என்று அவரால் பொதுவாக வரையறை செய்யப்படும் இயக்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்குகிற மேலும் காத்திரமான, விரிவான, முழுமையான ஆய்வைச் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்துகிறது

(இன்று அதை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது) தொழிற்சங்கம் அமைக்கச் செய்த முயற்சியொன்றை ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்கூறியுள்ளேன். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அடித்தள மக்கள், தலித்துகள், தமது சொந்த வரலாற்றைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதை, தாங்களும் சுயமாக சிந்திக்கவும் எழுதவும் ஆற்றலுள்ளவர்கள் என்பதை நிறுவுவதை தங்களது எழுச்சியின்

அர்த்தமுள்ள இயக்கமாகத்தோன்றியது என்பதுதான் முக்கியம்.

'இலங்கையில் திராவிடர் இயக்கம்' என்ற பொதுவான வரைவிலக்கணத்தின் கீழ் முத்துலிங்கம் எழுதியுள்ள நூலிலுள்ள முக்கியமான குறைபாடு, அந்நூல் பெரிதும் 1949 ஆம் ஆண்டுடன் தொடங்குகிற இலங்கைத் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகத்தின் வரலாறாக உள்ளதேயன்றி அதற்கு முந்திய சுயமரி

ஒப்புக்கொள்கிறார். 'எந்த நேரத்திலும் (இலங்கையில்) திராவிட முன்னேற்றக் கழகங்கள் அரைட்சிணாக இருந்தபோதிலும் மலையக மக்கள் மத்தியில் முக்கியமான சக்தியாக இருக்கவில்லை' என்கிறார் சிவசேகரம். முத்துலிங்கம் தனது நூலில் முதன்மைப்படுத்துவது இளஞ்செழியன் தலைமையில் இருந்த பிரிவினை த்தான். இளஞ்செழியனின் கருத்துக்கள், செயற்பாடுகள், தமிழ், சிங்கள உழைக்கும் மக்கள் குறித்து அவர் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடுகள் ஆகியன பற்றி முத்துலிங்கம் தரும் செய்திகள் (இவை அப்பட்டமான பொய்கள் என்று சிவசேகரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய) எந்த ஒரு உண்மையான இடதுசாரியாலும் வரவேற்கத்தக்கவையாகவே எனக்குப்படுகிறது. 'அந்த அரைட்சின் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகங்கள் எந்தக் கால கட்டத்திலும் மலையக மக்கள் மத்தியில் முக்கியமான சக்தியாக இருக்கவில்லை' என்று கூறி அதற்கான பூகோளீதியான காரணங்களைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, செங்கொடிச் சங்கம் 1970களில் பல சிடைப்பதற்கான-அரசியல் தவறுகள் யாவை என்பதை சிவசேகரம் தெளிவாகவும், வெளிப்படையாகவும், நேர்மையாகவும், கூறுவாரேயாகின் அது இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் வளர்வதற்கு உதவக்கூடும். குறைந்த பட்சம் இப்போது 3 3/4 நபர்களும், 2 1/4 நபர்களுமுடைய வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள 'இடதுசாரிக்' குழுக்கள் நான்கு நபர்களும் 2 1/2 நபர்களுமடங்கிய 'மாபெரும்' கட்சிகளாக வளர்ச்சியடைய உதவக்கூடும்.

எழுதாத வரலாறு:

இன்றைய சூழலில் முத்துலிங்கத்தின் ஆய்வு முக்கியமானது!

சிவசேகரத்துக்கு பதிலளிக்கிறார் எஸ்.வி.ஆர்

என்று கருதுகிறேன்.

தமிழகத்தில் 1920களில் தொடங்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நீட்சியாக ஏறத்தாழ அதே சமூக அடித்தளத்தைக் கொண்டு இலங்கைக்குத் தோட்டத் தொழிலாளிகளாகவும் உதவிப்பாட்டாளிகளாகவும், சிற்றூழியர்களாகவும் பிழைக்கச் சென்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே இலங்கை சுயமரியாதைச் சங்கம் செயல்பட்டு வந்ததை, அவர்களுக்குச் சொந்தமாக பத்திரிகைகள் கூட இருந்ததை,

கூறுகளிலொன்றாகக் கருதும் இன்றைய சூழலில் முத்துலிங்கம் செய்துள்ள ஆய்வு முக்கியமானது. இலங்கையில் சுயமரியாதை இயக்கம் கொடிக்கட்டிப் பறந்ததா என்பதல்ல பிரச்சினை. (சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குக் கொடியே இருந்ததில்லை; இப்போதுள்ள சில இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கும், கட்சிகளுக்கும் கொடி மட்டுமே இருப்பது வேறு விஷயம்) தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை சென்ற தாழ்த்தப்பட்ட அடித்தள மக்களுக்கு அது ஏன்

யாதை இயக்க, திராவிடர் கழக வரலாறு என்பது ஒரு சில வரிகளுக்குக் குறுக்கப்பட்டு விட்டதுதான். 'சாதியத்துக்கெதிரான போராட்ட முன்னோடி' என்று கூறும் போது, துப்பாக்கியைத் தூக்கிப் போராடிய வரைத்தான் முன்னோடி என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. கருத்துப் பிரச்சாரத்தைச் செய்தவர்கள் கூட முன்னோடிகள் தான். சிவசேகரமே கூட, 'வடக்கில் இடதுசாரி இயக்கத்துள் வந்தவர்களில் கணிசமானோரிடம் பகுத்தறிவு இயக்கப் பாதிப்பு இருந்தது' என்பதை

அண்மையில் கொழும்பு ராஜகிரியவில்

உள்ள அருந்ததியர்கள் பலர் வாழும் ஒரு குடியிருப்புக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டிருந்தேன். அருந்ததியர்கள் பற்றி நான் செய்து வரும் ஆய்வொன்றுக்காக பல்வேறு குடியிருப்புகளுக்குப் போய்வருவதன் தொடர்ச்சியாகவே இந்த குடியிருப்புக்கும் சென்றேன். இக்குடியிருப்புக்கு போவதற்கு முன் எனது சிங்கள நண்பி ஒருவருடனும் அது குறித்து பேசியிருந்தேன். (அவர் ஒரு சிங்கள பத்திரிகையாளராகவும் பெண்ணிலைவாதியாகவும் இருந்து வருபவர்) என்னுடன் தானும் வந்து இப்பிரச்சினைகள் குறித்து அறிய வேண்டும் என்றும் கூறினார். இருவரும் குறிப்பிட்ட நாளன்று அக்குடியிருப்பில் உள்ள எனது சொந்தக்காரர் ஒருவரின் வீட்டில் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. அன்றைய நாள் என்னால் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் செல்ல முடியவில்லை. அரைமணிநேரம் பிந்திவிட்டிருந்தது. எனது நண்பி குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு முன்னரேயே வந்து சிறிது நேரத்துக்கு முன்னர் போய் விட்டிருந்ததாக எனது மாமியார் கூறினார்.

"அந்தப் பிள்ளை, நீ எனக்கு உறவா என கேட்டார். இல்லையென்றே சொல்லி விட்டேன். திருப்பித் திருப்பி கேட்டார். நான் 'இல்லவே இல்லை, அவர் அவ்வப்போது ஏதோ எழுத வேண்டுமென்று வந்து செல்பவர்' என்று கூறி விட்டேன், எனக் கூறினார். சொந்தம் என்று தெரிந்தால் உங்களை பற்றிய மதிப்பெல்லாம் இல்லாமல் போய்விடுமல்லவா...?" என்றார்.

"என்னைப் பற்றி ஏற்கெனவே எனது நண்பிக்குத் தெரியும், நீங்கள் எனது மாமிபெற்றும் உங்கள் வீட்டுக்குப் போயிருக்கும் படியும் நான் தான் கூறியிருந்தேன்" என்று கூற, எனது மாமி என்னை ஒரு பைத்தியக்காரனைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்தார்.

இது போல இன்னொரு சம்பவம்:

எனது அலுவலகத்துக்கு ஒரு முதிர்ந்த பெண்ணொருவர் வந்து அலுவலகத்தையும் மலசலகூடங்களையும் சுத்தம் செய்துவிட்டுப் போவார். அவர் அருந்ததியர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் தான் என்பதை தோற்றம் அப்படிகே காட்டியது. இவர் எங்கிருக்கிறாள்? எனக்கும் சில வேளை தெரிந்திருக்கக் கூடியவரோ என நான் சில தடவைகள் யோசித்திருக்கிறேன். ஒரு நாள் கதை கொடுத்தேன்.

"நீங்கள் எங்கிருக்கிறீர்கள்? அவர் கொஞ்சம் நிதானித்து சுற்றிலும் பார்த்துவிட்டு "நான் கனியில் இருக்கிறேன். உங்களை ஏற்கெனவே எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் இன்னாரின் மகன்

தலித்தியக் குறிப்புகள்

அடையாளங்களை தற்கொலை செய்தல்-3

தானே? நான் உங்களுக்கு இன்ன முறை வேண்டும்..."

"என்னைத் தெரிந்திருந்தும் ஏன் இத்தனை நாள் என்னோடு பேசவில்லை."

"வேண்டாம் தம்பி, நீங்கள் தப்பித் தவறியும் என்னோடு கதை வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் இன்னார் தான் என்று தெரிந்தால் கௌரவமாக நீங்கள் இருக்கும் இந்த இடத்தில், மரியாதை இல்லாமல் போய் விடும். உங்களை யாரும் கணக்கெடுக்க மாட்டார்கள்" என்று பரிதாபமாகக் கூறினார்.

"இல்லை அம்மா, என்னோடு நீங்கள் பேசுவதற்கு எந்தத் தடையும் தேவையில்லை. என்னை நான் எங்கும் மறைத்து கிடையாது. அதற்கான அவசியமும் எனக்கு இல்லை..." என்றெல்லாம் நான் அவரை சமாதானம் செய்தேன். ஆனால் அவர் "நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் நான் பெரிசாக உங்களுடன் கதை வைத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை..." எனக் கூறிவிட்டார். நானும் இத்தனை நாளும் பார்த்து விட்டேன். அவர் உண்டு, அவரின் வேலையுண்டு எனச் சென்று விடுவார். என்னை நிமிர்ந்தும் பார்க்க அவர் விரும்புவதில்லை. என்னைக் கண்டு பின்வாங்கி விடுவார். அவரைக் காணும் போதெல்லாம், அவர் படும் சங்கடம் என்னையும் சங்கடப்படுத்தியுள்ளது.

இப்படியான சம்பவங்களுக்கு சமமான எத்தனையோ சம்பவங்களை நான் கண்டு இருக்கிறேன். சுய அடையாளங்களை எப்படி ஒளிப்பது என வழி தேடும் போக்கில் இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாகவே நிகழ்ந்து வருகின்றன. விதிலிலக்காக ஒரு சிலர், தான் இன்னார் தான் என வெளிப்படுத்துபவராக இருந்தால் பெரும்பாலும் அவர் சாதியத்தை உடைப்பதில் ஆர்வமுடையவராகவே இருப்பார். இந்த 'ஒளித்தல்'களில் இருந்து மீள்வது குறித்த சிந்தனை அச்சமூகத்திலிருந்தோ அல்லது அதற்கு வெளியில் இருந்தோ முன்னேறிய

பிரிவினர் மத்தியில் இல்லாதது துரதிருஷ்ட வசமே. இந்நிலைமையில் தான் தலித்தியத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் இதன் அர்த்தம் தமிழ்நாட்டு வழிமுறையை பிரதிபண்ணுவது என்ற அர்த்தத்திலல்ல என்பதையும் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்கு தலித்தியம் என்பது மிகவும் பரந்துபட்ட அர்த்தத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முக்கியத்துவம், அதன் உடனடிப் போராட்டம், என்பவற்றின் அவசியமும் அவசரமும் அங்கு அதிகமுள்ளது.

இங்கோ, எமது சூழலில் சாதிய ஒடுக்கு முறைகளை முந்திக்கொண்டு ஏனைய சமூகப் பிரச்சினைகள் முன்னிலைக்கு வந்துவிட்டதால் தவிர்க்க இயலாமல் தலித்தியத்தின் முன்னெடுப்பை அவற்றுக்கு இடையூறில்லாமல் முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

சாதிய அடையாளங்களை முடிமறைக்கும் முயற்சிகளினால் அடிமட்ட சாதிகளில் காணப்பட்டு வந்த கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை முறைகளும் நிறையவே உதிர்ந்து வருவதையும் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. இந்த கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையானது அடையாளங்களை இலகுவாக வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கின்ற அதே நேரம், சாதாரண குடும்ப கட்டமைப்புக்குள் நிலவுகின்ற ஒடுக்குமுறைப் பண்புகளை விட அதிகளவான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருவர் மீதான பொறுப்பும், அதிகாரத்துவமும், ஆதிக்கமும், ஐதிகங்கள் மீதான பற்றுதலும், அடக்குமுறைகளும், அதிகம் என்று சொல்லலாம். குறிப்பாக பெண்கள் இவற்றிற்கு அதிகம் பலியாகி வருகின்றனர்.

இந்த கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை சாதிய அடையாளங்களை வெளிக்காட்டி வருவதாகக் கருதி அதிலிருந்து வெளியே வந்தவர்கள் சாதிய ஒளிப்பதற்கு ஏற்ற சூழலில் தங்கள் இருப்பிடங்களை அமைத்து வருகிறார்கள். எனவே கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையிலிருந்து அந்நியப்படுவது என்பது சாதியத்தை உடைக்-

கும் அர்த்தத்தில் அல்ல. சாதியத்துக்குப் பயந்து ஒடிச்சென்று மறைவிடங்களை தேடி வாழும் அர்த்தத்திலேயே இவை நடைபெற்று வருகிறது.

இவ்வாறு சாதிய அடையாள இருப்பை தற்கொலை செய்யத் தான் வேண்டுமா? எனும் கேள்விக்கு பலதரப்பட்ட தர்க்க நியாயங்கள் உள்ளன.

தலித் மக்களை சமூக சக்தியாகக் காட்டாமல் கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க முடியாது. சமூக சக்தியாக காட்ட வேண்டுமெனில் சுய அடையாளங்களை பேணித்தான் ஆக வேண்டும் என்பது முதல் வாதம்.

சாதிய அடையாளங்களை அழிக்கும் போது தான் ஒடுக்குமுறைப் பண்புகளிலிருந்து மீள முடிகிறது என்பது இன்னொரு வாதம்.

உண்மையில் சாதிய அடையாளங்களைத் தற்கொலை செய்தல் என்பது சாதியத்திலிருந்தும் மீள்வதற்கான வழிவகைகளை செய்து கொடுக்கின்றன தான். சுய அடையாளங்கள் என்பது இங்கு சாதியத்தின் குறிப்பிட வேண்டியதாகவே வெளிப்படுகின்ற நிலையில் அடையாளங்களைத் தற்கொலை செய்தலுக்கான நியாயங்கள் வலுப்படுகின்றன.

அதே வேளை இந்த அடையாளத் தற்கொலைகளானது, தப்பித்தலாகவும், ஒளிவதாகவும், மறைத்து வைப்பதாகவும் தொடருவது நிலவுகின்ற கட்டமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. அவ்வாறான கட்டமைப்பு மாற்றத்தையே தலித்தியமும் முன்னெடுக்க செல்லுதல் வெற்றியைத் தரும். அதனை நிகழ்த்தும் வகையில் தான் இந்த "சாதிய கொலை" நிகழ வேண்டும். நிச்சயமாக புரட்சிகர சமூகமாற்றத்திற்கான முயற்சியினூடாகவே இது நிகழும். இதனை எவர் செய்வார் என்பதே இன்று கேள்வியாக மிஞ்சுகிறது. நம்பிக்கை தரக்கூடிய சக்திகள் எதுவும் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை-யென்றே சொல்லலாம். புரட்சிகர சக்திகளே இதனைச் சரியாக அடையாளம் கண்டு முன்னெடுக்க வேண்டும். அல்லாது போனால் தலித்திய முன்னெடுப்புகளை தனித்தே கொண்டு செல்லும் இயக்கங்கள் தோன்றுவது தவிர்க்க இயலாமல் போகும்.

அடையாளங்களை மறுப்பது ஒடுக்கும் சக்திகளின் பண்பாக இருக்கிறது என்பதற்காக, அடையாளங்களை மறைப்பது ஒடுக்கப்படும் சக்திகளின் பணிகளாக அமைந்து விடக்கூடாது. மாறாக அதனை எதிர்கொண்டு விடுதலைக்கான வழிகளைக் காண்பதே சிறந்த பணியாக இருக்க முடியும்.

-அருந்ததியன்

குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்குமிடையே.. 42

மட்டுமீறிய
முரட்டுத்தனமான
பிள்ளைகள்

அதிகம் பகைமை பாராட்டும்

சிறுவர்களுக்கு நிபுணத்துவ உதவி தேவைப்படுகிறது. அவர்களது பகைமையின் அர்த்தங்கள் நிதானமாக மதிப்பிடப்பட்டு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்பகைமை உணர்வானது பல்வேறு காரணங்களினால் ஏற்படலாம் என்பதால் ஒவ்வொரு முரட்டுத்தனமான செயலுக்குமான காரணம் என்ன என்பதை தனித்தனியே கண்டறிவது அவசியமாகும். அப்போதுதான், ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் அதற்கான காரணத்திற்கும் உரிய பராமரிப்பை வழங்க முடியும்.

தமது முரட்டுத்தனத்தை வெளிப்படுத்துவதுடன் அமைதி கொள்ளாத சிறுவர்களை நாம் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறோம். இவர்களுடைய செயல்களின் அழிவுத்தன்மைகள் எப்போதும் வெளிப்படையான ஒரு குற்ற உணர்வுடன் சம்பந்தப்பட்டதாக

சுபாவத்தை நம்பு மறுக்கிறார்கள். அவர்களது உதவிகளை நிராகரிக்கிறார்கள். இத்தகைய சிறுவர்களுடன் ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவ்வளவு இயல்பான காரியம் அல்ல.

இவர்களை பராமரிக்கும் உளவியல் நிபுணர்கள், இவர்களுடன் ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் அதற்கு அடிப்படையான பரஸ்பர மதிப்பை வளர்த்துக் கொள்ளவும் முடியும் போது தான் இத்தகைய வரலாறுடைய சிறுவர்கள் பயன் பெறுகிறார்கள்.

சாதாரண சிறுவர்கள் கூட சில வேளைகளில் அழிவுத்தன்மையான வேலைகளில் ஈடுபடுவதுண்டு. இவற்றில் பெரும்பாலானவை மட்டுமீறிய ஆர்வத்தாலும் அதிக சக்தி காரணமாகவும் ஏற்படுபவையாகும். ஒரு சில விருத்தியாலும் கவலையாலும் ஏற்படுவதுண்டு. இவர்கள் கோபம் அல்லது ஆர்வம் காரணமாக தமது சொந்த விளையாட்டுப் பொருட்களை உடைக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் மற்றைய சிறுவர்களுடைய பொருட்கள் குறித்து கவனமாக இருப்பார்கள். சாதா

தியம் என்பது ஒரு நீண்ட செயல் முறையாகும். ஏனென்றால் இத்தகைய, களவுபோன்ற ஆழமான உணர்வுகள் இலேசில் அகற்றப்பட முடியாதவொன்றாகும்.

வீடுகளில் மட்டும் களவு செய்யும் சிறுவர்கள் இந்த பிரிவிற்ருள்ள தாயாரின் பண்ப்பையிலிருந்து திருடுவது, அவருடனான அன்பின் காரணமாகவோ அல்லது தான் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லையென்று நினைப்பதால் செய்யப்படும் பழிவாங்கலாகவோ இருக்கலாம். இந்த நினைப்பு உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது தானே செய்து கொண்ட கற்பிதமானதாகவும் இருக்கலாம். சாதாரண சிறுவர்களும் கூட எப்போதாவது வீட்டுக்கு வெளியேயும் சிறு சிறு களவுகளில் ஈடுபடுவதுண்டு. அவர்கள் பழங்களையோ, உணவுப்பொருட்களையோ எடுக்கக்கூடும். அல்லது 'கடன் வாங்கிய'தையோ, 'கண்டெடுத்த'தையோ திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடும். கசெல் (Gesell) அவர்களின் 'குழந்தைகளின் நடத்தை' என்ற நூலில் வரும். சக வேலையாட்களான

உங்கள் குழந்தைகள் களவு எடுக்கின்றனரா?

டொக்டர் ஜெயம் ஜி ஜனோல்ட் தமிழில் : அருண்

இருப்பதும் இல்லை. இவர்களில் சிலர் எத்தகைய பரபரப்போ கழிவிரக்கமோ இன்றி மிகவும் மட்டுமீறிய கொடுமைகளில் கூட ஈடுபடுவர். இரக்கம் என்பது இவர்களிடம் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படும். மற்றவர்களுடைய நலன்கள் குறித்து எத்தகைய அக்கறையும் அற்றவர்களாகவே இவர்கள் இருப்பர். இச்சிறுவர்களை எதுவுமே ஈர்ப்பதில்லை. அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதும், விமர்சிப்பதும் பெரிய தாக்கத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதில்லை. ஏனென்றால், மற்றவர்கள் தம்மைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கு முக்கியமில்லாத ஒன்றாகும். தண்டனைகளும், நோக்கச் செய்தல்களும் கூட அவர்களைத் திருத்திவிடுவதில்லை. இத்தகைய சிறுவர்களுக்கு மிகவும் தேர்ச்சி மிக்க நிபுணத்துவ உதவி தேவைப்படுகிறது.

இன்னும் சில சிறுவர்கள், முரட்டுத்தனமான செயல்களில் பெறும் பகுதி நேரவேலையாகவே ஈடுபடுகின்றனர். இவை பெரும்பாலும் வீட்டில் நடக்கலாம். ஆனால் வெளியில் நடப்பதில்லை. அல்லது மாறி வெளியிலே முரட்டுத்தனமாகவும், வீட்டிலே அமைதியாகவும் இருக்கக்கூடும். இந்த மாதிரியான இயல்பை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிற பகைமை என்று சொல்வர். சண்டைபோடல், கொடுஞ்செயல்களில் ஈடுபடல், பாடசாலைக்குச் செல்ல மறுத்தல், பொதுவான அழிவு செயல்களில் ஈடுபடல் என்பவை பெற்றோரது தவறான பராமரிப்பின் காரணமாக, அல்லது அவ்வாறு நினைப்பதன் காரணமாக ஏற்படுபவையாகும். ஏனென்றால், இவர்கள் தம் பெற்றோர் தம்மை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று உணர்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் எல்லா வளர்ந்தோர் மீதும் சந்தேகப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பெரியவர்களுக்குப் பயப்படுகிறார்கள். அவர்களது இரக்க

ரண சிறுவர்கள் பொருட்களை தம்மகத்தே வைத் திருப்பதில் மட்டுமீறிய ஆர்வம் காட்ட மாட்டார்கள். அவர்கள் தமது பொருட்களை விளையாடிய பின் அப்படியே விட்டுவிடவோ, விட்டுவிடாமலோ இருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் தமது பொருட்களுடன் மற்றைய சிறுவர்கள் விளையாடுவதை அவை உடைந்துவிடுமே என்ற பயமெதுவுமின்றி அனுமதிப்பார்கள். ஒரு விளையாட்டுப் பொருள் உடைய போது அதற்காக அவர்கள் பெரியதாக கவலைப்பட்டிருக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் அதை மற்றதுவிட்டு இன்னொரு பொருளைத் தேடி விளையாடத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். அவர்கள் தமது அறையை சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் தம்மைக் கட்டாயப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. உண்மையில் அவர்கள் தமது விளையாட்டின் பின், தாம் தமது அறையை எவ்வளவு குப்பையாக்கி விட்டுள்ளோம் என்பதைப் பற்றி திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமலேயே போய் விடுவார்கள்.

களவு பழக்கம்:

களவுபடுத்தலை நீண்ட நாட்களாகத்தொடரும் சிறுவர்களுக்கும் நிபுணர்களின் உதவி தேவைப்படுகிறது. தொடர்ச்சியான களவு மிகவும் கடுமையான ஒரு அறிகுறியாகும். இது பொதுவாக அதிகாரத்தை எதிர்த்த தீவிரமான கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. இவற்றில் சில இவர்களில் சிலர் சொத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமையையும் முற்றாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பதுடன், அதற்கேற்ப இயங்கவும் மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சிறுசிறுகளவுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் வீட்டில், பாடசாலைகளில், சுப்பர் மார்க்கட்களில், அயலவர்கள் வீடுகளில் எல்லாம் களவுபடுகிறார்கள். இவர்களுக்கான வைத்

பிரான்சிசம் லூயிசம் இப்படிக்கூறுகின்றார்கள்.

"ஐந்து வயதில் அரை டொலரை விட சில்லறைகளையே அதிகம் விரும்பும். ஆறுவயதில் அது அழகான பொருள்களால் கவரப்படும். எல்லோர் முன்னிலையிலும் அது அவற்றை தனக்காக எடுத்துக்கொள்ளும். எடுத்ததைப்பற்றியாராவது குறைசூறினால், அது தான் எடுக்கவில்லையென்று சாதிக்கும். ஏழு வயதில் அதன் ஆர்வங்கள் பென்சில், இரேசர் என்பவற்றின் மீது அதிகமாக இருக்கும். முடிந்தளவிற்கு - தனது கைக்கு கிடைக்கக்கூடியவளுக்கு அதிகமாக அவற்றை வைத்திருக்க விரும்பும். எட்டு வயதில் வீட்டின் ஏதாவது மூலையிலிருக்கும் சில்லறைக்காக, அதன் மனத்திலும் கைகளிலும் துருதுருப்பை ஏற்படுத்தும். ஏனென்றால் இப்போது தான் அது பணத்தைப் பற்றியும் அதன் மூலம் எதையெல்லாம் வாங்கலாம் என்றும் அறியத் தொடங்குகிறது.

களவு பிடிப்பட்டு விட்டால் அது தண்டிக்கப்படுகிறது. அப்படித் தண்டிக்கப்படும் போது அது "நான் அப்படி நினைக்கவில்லை" என்று கூறி தன்னைத்தானே சரிப்படுத்திக்கொள்கிறது. தான் இனிமேல் ஒரு போதும் இவ்வாறு செய்யமாட்டேன் என்று அடித்துக் கூறுகிறது. ஆனால் மறுதினம் அல்லது போனால் இன்னொரு தினம் இன்னொரு களவு.

எப்படியோ இத்தகைய நடத்தை ஒரு மாறுதல் கால நடவடிக்கையே ஆகும். அத்துடன் அது ஒரு சிறிய காலத்துக்கு மட்டுமே நீடிக்கும் ஒரு நடவடிக்கையும் ஆகும். பிள்ளை வளர வளர அது ஒவ்வொருவருக்கும் பொருட்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கும் உரிமை இருப்பது பற்றி அறியத் தொடங்குகிறது. அத்துடன் அவ்வரிமையை மதிக்கவும் பழகிக் கொள்கிறது.

(வரும்)

அங்கு, இனியேது
வானவில்!

“இந்தக் கவிதைகளை அனைத்து

அப்பாவிகளுக்கும், காணாமல் போன மனிதர்களுக்கும், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிணங்களுக்கும், காயப்படுத்தப்பட்ட எமது எதிர்காலத்திற்கும் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்...” என்ற குறிப்போடு தனது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியை (There are no more rainbows - அங்கு இனியேது வானவில்) வெளியிட்டிருக்கிறார்

பத்தொன்பது வயதான மு(த்)து பத்மகுமார் எனும் பெண். இவரின் முதலாவது தொகுதி Innocence unending - எனும் பெயரில் வெளியானது.

நானறிந்து இலங்கையில் மிக இளம் வயதிலேயே தனது இரண்டாவது நூலை வெளியிட்டவர் இவராகத்தான் இருக்கவேண்டும். தமிழில், தனது இருபதாவது வயதில் கவிதை நூலை (வசந்தம் 90) வெளியிட்ட பெருமை நட்சத்திரன் செவ்வந்தியனைச் சேரும். இன்னொருவகையில் இப்பெருமை ஈழத்தின் ஒய்வொழிச்சலில்லா யுத்தத்தையே சேரும். இதனால் தான்... "ஓரே இரவில் எம் சிறார்கள் வளர்ந்து பெரியவர்களாயினர்".

தென்னிலங்கையில் இருக்கும் இக்கவிஞரையும் யுத்தம் விட்டுவிடவில்லை. இவ்வாறு கூறுகிறார், "மிக இளமையிலிருந்தே என் காதுகள் முடிவறா யுத்தம் பற்றிய கதைகளால் நிரம்பியிருந்தது. யுத்தத்தின் நடுவே இல்லாதிருப்பினும் என்னைச் சூழவுள்ள வாழ்க்கையில் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை என்னால் சகித்துக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. அதன் அலைகள் எங்கும் வியாபித்துப் பரந்துள்ளது. அது தரும் வேதனை, ஏமாற்றம் எப்போதும் அதிகரித்தே செல்கின்ற மரணங்கள் என் வாழ்வில் ஆழ்ந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தின."

இவருக்கு மட்டுமல்ல இவரைப் போல் பலருக்கும் இந்த யுத்தம் ஏமாற்றமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சிங்கள வாரப்பத்திரிகையான 'லக்ஷிமி'யின் ஆசிரியரான பந்துவெம்ப

பத்மகுமாரவின் புதல்வியான இவரின் நூல் வெளியீட்டுக்கு 'சிலோன் டுபேக்கோ வென் பனி' அனுசரணை வழங்கியுள்ளது. பொதுவாக 'விசிட்டிங் கார்ட்' அடிக்கப்படப்படுதல்படும் கனமான தாளில் மிகுந்த பணவிரயத்தோடு அச்சிடப்பட்டு இருநூறு ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தனத்திற்கேற்பவான மிதமிஞ்சிய விரயத்தால் வாசகர்களை அண்டச் செய்யாது விடுவதால் யாருக்கு லாபமோ தெரியாது!

யுத்தபூமியில் இடம்பெற்ற உண்மைச் சம்பவங்களை வைத்து இரு கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒன்று கிரிஷாந்தி குமாரசாமி தொடர்பானது. இவர் அரசபடையினரால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகப்பட்டு கொல்லப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றது புலிகளின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வாழ்ந்த ஒரு மாணவனின் நிலை பற்றியது. படிப்பு முடிய தங்களுடன் இணைய வேண்டும் என நிபந்தனை விதித்து அனுமதி வழங்கிய புலிகள்தும், மாணவனதும் நிலை பற்றியது.

தற்போது TNL தொலைக்காட்சிச் சேவையில் தொடர்பூடகவியலாளராக பணிபுரியும் இவரின் ஒரு கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பு கீழே:

இந்தச் சூரிய வெளிச்சத்தில் நான்
வெளியே செல்ல மாட்டேன்.

ஒளி தழுவின இந்தப் பூங்கா
இனிமேலும் என்னதல்ல.

இது - நான் தனிமைத் துயருறும்
புதியதும், புதியவரதும் இருப்பிடம்
என்னால் இங்கு மூட்டைப் பூச்சிகளையோ,
பச்சைக் கிளிகளையோ,

மணலலைகளிலும், புழுதியடர்ந்த பாதைகளிலும்
ஊடுருவிப் பாயும் சூரியக் கதிரோடைகளையோ
காணமுடியாதுள்ளது.

மினுமினுக்கும் இந்தியக் கடலில்
பசும் வயல் வெளிகளில்
எம் நாட்களாங்கு வெளித்திருந்தன.

இருள் கவிந்த ஒரு வேளை
நாமந்த வாழ்வு துறந்தோம்
இன்றிந்த நாட்களிலும்
என் வீடேகிலேன் நான்.

இனியும் என் தீவகத்தை இழக்கேன் நான்.

அலையும் என் நாடோடித் தோழர்களே,
மங்கியுலரும் நினைவுகளோடு
நாமிருப்போம்.

துடைப்பானுக்கு நன்றி

131ன் குறிப்பேட்டில் எழுதப்பட்ட World Vision பற்றிய 'மறைமுகத் தகவல்கள்' சிலதை பாரிலிலிருந்து துடைப்பான் எழுதியிருந்தார். பயனுள்ள குறிப்புகளுக்காக அவருக்கு நன்றி. அத்துடன் ஒன்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பேட்டில் அறிமுகப்படுத்தும் பாணியில் எழுதப்படுகின்ற விடயங்களை ஓர் அறிமுகமாகக் கொண்டு மேலதிக மற்றும் மறைமுகத் தகவல்களைத் தருவது சிறப்பாக இருக்குமென கருதுகிறேன். துடைப்பானின் குறிப்பில்... "சத்யா அவர்களின் உணர்ச்சி பொங்கிய உள்ளக் கிளர்ச்சியைக் கண்டேன்..." என்கிறார். எதை வைத்துத்தான் இந்த ஞானக் கற்பனைகளை உருவாக்கிக்கொள்கிறார்களோ தெரியாது. தங்கள் கருத்துக்கள், எழுத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் ஓர் உத்தியாக இந்தப் பாணியைக் கைக்கொள்கிறார்களோ தெரியாது. துடைப்பானின் எழுத்துக்களில் அதிகம் இந்தப் பாணிதான் விரவிக் கிடக்கிறது. எனினும் நான் அவரை அவரின் விஷயங்களுக்காக மதிக்கிறேன்.

சுரிநிகர் இதழ் 129ல் மலையக நாடகப்பாரம்பரியத்துக்கு புதிய வரவுகள் என்ற கட்டுரைக்கு இதழ் 130இல் பல பயனுள்ள விடயங்களை அந்தனி ஜீவா அவர்கள் எழுதியிருந்தார். இதுவரை பகிரங்கப்படுத்தப்படாத உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்த அவருக்கு நன்றி கூற வேண்டும்.

“வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” நாடகமானது எத்தகைய சமூகப் பிரக்ஞையைக் கொண்டிருந்தது? அதன் நிகழ்கால வடிவிலான சித்திரிப்புகள் எத்தனை தூரம் யதார்த்தபூர்வமானவை? அவை வெளிப்படுத்திய குறியீடுகளும் படிமங்களும் எத்தனைதூரம் பயனுறு மிக்கவை? அது வெளிப்படுத்தத் தவறிய அம்சங்கள் எவை? ஒரு குறியீட்டு நாடகத்தில் உத்திகளைக் கையாளல் என்பது சமூகத்தின் எத்தரப்பை, எவ்வகுப்பை அணிதிரட்டுவதாக இருக்க வேண்டும்? அது சொன்ன செய்திகள், மலையகத்தின் பிற்போக்கு தரகு முதலாளித்துவ மேட்டுக்குடி தலைமையை அதிர்வுக்குள்ளாக்கியதைப்போல மக்களிடையே ஏதேனும் பிரதிபலிப்புகளை உண்டு பண்ணியதா? அதன் கிளர்ச்சியிக்க ஆரம்பத்தை தொடர்ந்து அந்நாடகத்தின் பிரதியோ, வீடியோ நாடகவாகவோ கூட ஆவணப்படுத்தப்படவில்லையே ஏன்? இந்நாடகத்தின் கருத்தியலை சுமந்து சென்ற சமூக காவிகளின் பின்புலம் என்ன? போன்ற வினாக்களுக்கும், ஐயப்பாடுகளுக்கும் விடைகளை வேண்டுமானால், அந்த நிகழ்வு குறித்து காலம் கடந்தாவது ஆக்கபூர்மான விமர்சனங்களையும், விவாதங்களையும் துண்டியாக வேண்டும்.

சிலவேளைகளில் மலையகத்தின் ஏதேனும் மூலையில் நட்சத்திர கணவான்கள் தம்மை உலுக்கிய நாடகம் குறித்து காழ்ப்புணர்வுடன் நினைவு கூரக்கூடும்.

இருட்டறை புரட்சியாளர்கள் எங்காவது இடைவிடாத முடிவில்லாத விவாதங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடும்.

ஆனால் ஒரு சமூகத்தின் கருத்தியலை வளர்த்தெடுப்பதற்கும், இருத்தலைப் பாதுகாக்கவும், மாற்றுக் கலைகளின் மீதான, மாற்றுக் குறியீடுகள் மீதான அடித்தளங்களையும், தாக்குதல்களையும் தடுக்கவும் கலைகளுடாக புதிய பரிமாணங்களையும், பாரம்பரியத்தையும் தோற்றுவிக்கவும் இந்நாடகம் இவ்வாதங்கள் போதுமானவையல்ல, மலையக தேசத்தின் இயங்கு சக்திகளிடையேயும் அடித்தட்டு மக்களிடையேயும் அவை கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும்.

“வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” நாடகம் வட்டார மாகாண மட்டங்களில் வெற்றிபெற்று தேசிய மட்டத்தில் மேடையேற்றப்பட தடைவிதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையை தோற்றுவித்தவர்களோ, அவர்கள் தாம் யாருக்கோ காவடி எடுப்பதற்காக நினைத்து மலையகத்தின் ஆன்மாவை, போர்க்குணத்தை, மாணிட விடுதலையை மோதி மிதித்துவரும் ஒரு சக்தியை அழைத்து நாடகம் காட்டப்போய் அந்தப் பிற்போக்குவாத சக்திகள் விலங்குபெடுத்து அதிகாரிகளையே மிரட்டின. முழு மலையக சமூகத்தையும், மாணவர் சமுதாயத்தையும் துவம்சம் செய்ய முயன்றன. நாடகம் போடக்கூடாது என ஒரு அரசியல்வாதி

கூறினார் என்பதற்காக பிரதம கல்வியமைச்சு, முதல், பாடசாலை வரை அதையே மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவிக்கவும், படை திரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். மேல்மட்ட நிகழ்வுகள் குறித்து அந்தனிஜீவா வெளிப்படுத்தியது, ஒரு பகுதி நிகழ்வுகள்தான். மறுபுறத்தில் பாடசாலைக்கு வெளியிலும், உள்ளும் நிகழ்ந்த போராட்டங்கள் துரோகத்தனங்கள், காட்டிக் கொடுப்புகள் குறித்து இங்கு சில விபரங்களை கூறத்தான் வேண்டும்.

தமிழ்த் தினப் போட்டிக்கு “வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” நாடகம் மேடையேற்ற தடைசெய்யப்பட்ட செய்தியை வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகள் முதலில் வெளியிட்டன. நாடகம்-மேடையேற்றப்பட வேண்டுமென மலையக சமூக நலன் விரும்பிகளும், அரசியல், தொழிற்சங்க இயக்கங்களும் பத்திரிகைகளில் அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாடகம் மேடையேற்றப்பட வேண்டிய நாள் வரை எவ்விதமான ஆக்கபூர்மான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படாதிருக்கவில்லை. மாகாண, வட்டார மட்டபோட்டிகளில் நடுவர்களாக கலந்து கொண்டவர்களும் தம் அதிருப்

மேடையேற்றாமல் விடவும் அவர்கள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவமானமும் துக்கமும், மேலிட வன்மமிக்க போர்க்குணம் வாய்ந்த பல்கலைக் கழக மாணவர்களும், பழைய மாணவர்களும், சில ஆசிரியர்களும், தலைவர்களும் கூட அணிதிரண்டார்கள். நாடகம் மேடையேற்றப்படாவிட்டால் தமிழ்த் தினவிழாவுக்கு நீதிமன்ற தடையுத்தரவு கோரி பரந்தளவில் போராடவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. பாடசாலை மாணவர்கள் பாடசாலையை பகிஷ்கரித்து பதாகைகளை தாங்கி போராடத் தொடங்கினார்கள். “கல்லூரி மாணவர்கள் களத்திலே” என்ற துண்டு பிரசாரம் பிரதேசம் எங்கும் விநியோகிக்கப்பட்டு பொது மக்கள் கொதிநிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தடையுத்தரவு பெறுவதற்கு நிதி தேவைப்பட்டது. சட்டத்தரணிகளுடன் தொடர்பு கொண்ட பின்னர் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம் தனவந்தர்களிடம் பணம் கேட்ட போது அவர்கள் கையை விரித்தார்கள்.

எனவே நிதியைப் பொதுமக்களிடம் திரட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது.

எனவும் பாடசாலை, அதிபர், ஆசிரியர்கள், அபிவிருத்திச் சங்கம் தலையிடவில்லையெனவும் கடிதம் வேண்டும் எனவும் அல்லது பொலிசில் முறையிட வேண்டி நேருமெனவும் கூறினார்கள் கடிதம் கொடுக்கப்பட்டது.

சில ஆசிரியர்கள் இவைகளை நம்பி மாணவர்களை அனுப்ப வேண்டாம் எனப்பிரச்சாரம் செய்தால் பெற்றோர்கள், மாணவரை அனுப்ப மறுத்தார்கள். ஆசிரியர்கள், அதிபர், பழைய மாணவரிடையே கடும் வாக்குவாதமும், வார்த்தைப் பிரயோகமும் இடம் பெற்றது. இறுதியில் கல்லூரி அதிபரும், ஆசிரியர்கள், நெறியாளர், பழைய மாணவர்கள் நாடகக்குழுவுடன் கொழும்பு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியில் இரவு 11.30மணிக்கு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

“வெளிச்சம் வெளியே இல்லை” நாடகத்தை மேடையேற்ற ஏற்பாட்டாளர்கள் மறுத்தபோது நாம் கடிதமூலம் அதனைத் தருமாறு கோரினோம். ஒரு வழியாக நாடகம் இறுதியாக மேடையேற்றப்பட்டு முதலாம் இடமும் பெற்றது. அங்கு வந்திருந்த சகல நாடகக் குழுவினருடனும் பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்களிடமும் கதைத்தபோது அவர்கள் மனப்பூர்வமாக இந்நாடகத்தை அங்கீகரித்தனர்.

ஆனால் பரிசளிப்பு விழாவில் நாடகத்துக்கான தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்படவில்லை. அதற்காக போராடவும் எவருமில்லை. ஆனால் பதக்கத்தை பின்கதவு வழியாக காலம் பிந்திபெற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

மலையகத்தின் அரை நூற்றாண்டு கால அடக்குமுறை சக்திகளையும் அதற்கு துணைபோனவர்களையும் அசைத்ததில், அதிர்வுக்குள்ளாக்கியதில் நாடகம் வெற்றிபெற்றது.

இதனைத் தொடர்ந்தும் “மேட்டு நில கண்ணீர்” நாடகம் இதே கல்லூரியின் மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டு அகில இலங்கை தமிழ்த்தின போட்டிகளில் இரண்டாம் இடம் பெற்றது.

தொடர்ந்தும் இக்கல்லூரி மாணவர்கள் கணகராஜாவின் நெறியாள்கையில் “விடியலைத் தேடும் பூபாளம்” நாடகத்தையும் கல்லூரி பழைய மாணவனான ப. சக்திவேலுவின் நெறியாள்கையில் “இன்றே விடியட்டும்” நாடகத்தையும் தந்தார்கள். இவை புதிய வரவுகள் தான்.

இவை முழு அமைப்பையும் அதிர்வுக்குள்ளாக்கக்கூடியவை. மனிதாபிமானமற்ற, கொடிய ஒடுக்கு முறையாளரின் நாடகங்களை பிடித்திழுத்து நியாயம் கேட்கக்கூடியவைதான். இப்பாரம்பரியம் வளர்த்தெடுக்கப்படவும் ஊக்குவிக்கப்படவும் வேண்டும். இவர்கள் நிச்சயமாகத் தம் பணியை இடைவிடாது தொடர வேண்டும். வரலாறு அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டுள்ளது.

வெளிச்சம் வெளியே இல்லை நாடகத்தின் மீதான தடை குறித்தும் அதற்கெதிரான போராட்டம் குறித்தும் சகல சான்றுகளும், ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். சரிநிகர், புதியபூமி தொழிலாளர் பாதை, வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

தேவிமகள்

விவேகி

வெளிச்சம்

வெளியே

இல்லை!

தியைத் தெரிவித்திருந்தனர்.

நாடகம் மேடையேற்றப்பட வேண்டிய நாளுக்கு முதல் நாள் சென்மேரிஸ் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், இறுதி முயற்சியாக அதிபருடனும், நெறியாளருடனும், பாடசாலை அபி. சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம் என்பவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். நாடகம் மேடையேற்றப்படவேண்டுமென வெளிப்பூச்சுக்கு பேசியவர்களும், பதவியையும், சொந்த சொத்துக்களையும் பணயம் வைத்து போராடப் போவதாகவும் குரூரத்தவர்களும் நயவஞ்சக நாடகமாடினார்கள் என்ற அதிர்ச்சியூட்டும் உண்மை பின்னர் வெளிப்பட்டது. மாணவர்களையும், முழு சமூகத்தையும் ஏமாற்றிவிட்டவும், நாடகத்தை

மூன்று மணித்தியாலத்தில் கணிசமான தொகை நிதி திரட்டப்பட்டது. பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்க செயலாளரும், அபிவிருத்திச் சங்க செயலாளரும், பழைய மாணவர்களை அழைத்து உளவாளிகள் இவர்களைத் தேடுவதாகவும், துண்டு பிரசாரம் விநியோகித்தமையும், நாடகத்தில் ஒரு காட்சியில் கூடைக்குள் வைக்கப்பட்ட இலங்கைப்படத்தில் மேல்பகுதி “ஈழம்” போல் தெரிவதால் இது ஒரு பயங்கரவாத சதி என்றும் நேரடியாகவே மிரட்டினார்கள்.

நாடகக்குழுவை கொழும்புக்குக் கொண்டு கூட்டிப் போகும் தறுவாயில், அதிபரும், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கத்தின் செயலாளரும் ‘பழைய மாணவர்கள் தான் இந்த நடவடிக்கைக்கு பொறுப்பு’

திருமலை..

மணிக்குள்ளாகத் திரும்பி விடுவார்கள். இவர்களது கடல் உழைப்பு நேரம் சுமார் மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கும் குறைவானதே.

கிண்ணியா மூதூர்க் கரைகளிலிருந்து புறப்படுபவர்கள் தூண்டில் தொழிலாளிகள். இவர்கள் அதிகளவில் கடலுக்குச் செல்கிறார்கள். ஒன்பது மணிக்கு முன்னதாகத் திரும்பி விடுகிறார்கள். இந்த மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரத்துக்குள் கைகளால் துடுப்பிட்டு இடம்தேடி மீன்பிடித்துக்கொண்டுகரை சேர்ந்து விடுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நீர்ப்பரப்பில் செல்லும் தூரத்தைக் கணிப்பது கஷ்டமான காரியமல்ல.

இந்த மீனவர்கள் காலை ஏழு மணியளவில் கைதாகியிருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியினர் கிண்ணியா, மூதூர்க் கரையோரங்களை அண்டித் தொழில் செய்பவர்கள். மறுபகுதியினர் நகரப்பகுதியில் கட்டுவலைத் தொழில் செய்பவர்கள்.

கட்டுவலை மீனவர்களுக்கென ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அரசடி அர்ச். குசையப்பர் கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அது. அச்சங்கத்தைச் சேர்ந்த இ. பாக்கியராசா என்பவருடன் தொடர்பு கொண்டபோது “கட்டுவலைத் தொழிலை நம்பி நூற்றைம்பது குடும்பங்கள் வரையிலும் இருக்கிறோம். கடல் வலயத்தை பற்றி நாங்கள் விபரமாக அறியாதவர்கள் அல்லர். முன்பொரு தடவை எம்மை கடலில் இறங்க வேண்டாம் என்று கடற்படையினர் தடுத்தபோது சம்பந்தம் ஐயாவிடம் எங்கள் நிலையை எடுத்துச் சொன்னோம். அவர் இப்போது இருக்கும் கடற்படை அதிகாரியுடன் பேசி எங்களைத் தொழில் செய்ய அனுமதித்தார்கள். கடற்படைப் பெரியவரின் இரக்கத்தில் தான் எமது வாழ்க்கை ஒரு வருடமாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்தத் தொழில் செய்பவர்கள் சகலரதும் விபரங்களை மீன்பிடித்திணைக்களம், கடற்படை அதிகாரி ஆகியோரிடம் கையளித்துத்தான் தொழில் செய்கிறோம். இருந்தும் எங்களைப் பிடித்து நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தி சட்டப்படி குற்றவாளிகளாக்கி விட்டார்கள்.

வேறு போக்கிடமற்ற எங்களுக்கு மனிதாபிமான ரீதியில் கடற்படை மேலதிகாரி இரக்கம் காட்டி எங்கள் பட்டினியைத் தீர்ப்பார் என இன்னும் நம்புகிறோம் என்று கூறினார் கிண்ணியா, மூதூர் மீனவர்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் ஏறத்தாழ இதுதான் நிலை.

ஒக்டோபர் 7ந்திகதியும் ஐம்பத்தி மூன்று மீனவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அடுத்த நாள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டு தலா 150/= குற்றம் அறவிடப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் பத்தாம் குறிச்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சிறு இயந்திர வள்ளங்கள் மூலம் தொழில் செய்பவர்கள். ஒரு வள்ளத்தை நம்பி ஐந்து குடும்பங்கள் வரையில் வாழ்கின்றன.

கடற்படையின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் என்பது அவர்கள் கடமை. ஆனால் அரசியல் வாதிகளும் மோசடிப்பேர்வழிகளும் யுத்தத்தில் பணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க வக்கற்ற மக்கள் மேலும் வாழ்விழந்து போகலாமா? பாக்கியராசாக்களின் வாழ்க்கை விடிவதும் இருண்டு போவதும், திருகோணமலைக் கடற்படைத் தளபதியின் இரக்க சிந்தனையைப் பொறுத்த விடயம் என்பது மட்டும் உண்மை.

திர்பார்க்கப்பட்டது போலவே நண்பன் அறையில் இல்லையென்று தெரிந்தது. புதிய நாயும் பழைய 'டிட்டோ'வும் வாலைக் குழைத்து மகிழ்ச்சிக் குரலெழுப்பி அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. ஏற்கெனவே கொழும்பில் வேலை பார்த்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக அவனுக்கு 'டிட்டோ'வுடன் பழக்கம். ஒரு வருட இடை வெளிக்குப் பிறகு கடந்த மாதம் கொழும்புக்கு வந்தபோதுதான் புதிய நாயுடன் பழகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவனைக் கண்டதும் வள் வளென்று பாய்ந்தது அது. 'டிட்டோ'தான் சமாதானப்படுத்திற்று. அறையால் போகும் போதும், வரும்போதும் மீண்டும் மீண்டும் சிறு முனங்குகள். பிறகு அவனையும் தனக்குத் தெரிந்தவர் பட்டியலில் அது சேர்த்துக்கொண்டு விட்டது.

நாய்களின் குரல்களுக்கிடையில் வெளிக்கதவின் அண்மையில் நின்று கதவைத் தட்டலாமா என்று

பட்டது. நாய்கள் கொஞ்ச தூரம் அவனுடன் வந்தன. 'மத்தியான ரெயினிலேயே வந்திருக்கலாம். சுமமா எரிந்து விழுந்து அவள் முகம் கறுப்பைக்காணாது தவிர்ந்திருக்கலாம்.'

"கடையாளுக்குப் புத்தகம் போட்ட அந்த 'ரிசீற்று'களை எங்கேயப்பா வைச்சனர்?"

"நீங்கள் தானே வைச்சீங்களே?"

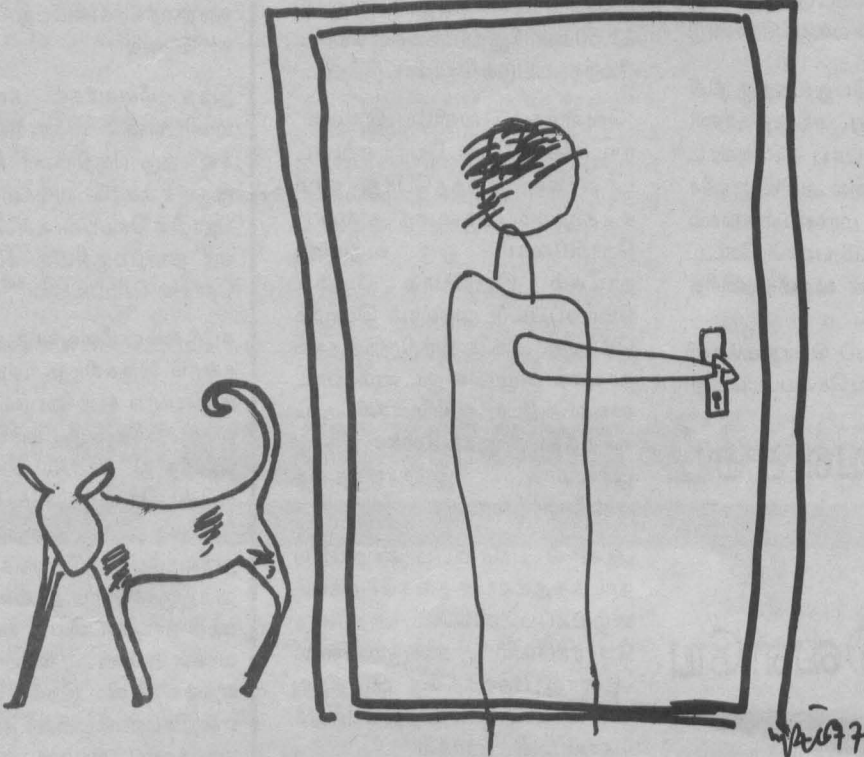
"இராத்ரியல்லே எடுத்து வைக்கச் சொன்னான். இப்பவே ஐஞ்சே முக்காலாகுது"

"பொறுங்கோ இரண்டு நிமிஷத்திலே எடுத்துத் தாரன்"

"பிறகு எந்த ரெயினிலை போறது" அவள் முகம் கறுப்பதாய்....

அவன் அதைத் தவிர்க்க முயல்வதாய்....

கரிபடர்ந்த இந்த முகத்துடனும், கசங்கிய சேட்டுடனும், உடலின் அசதியுடனும் இப்படி அவைக்கழியாமல் இருந்திருக்கலாம்.

தயங்கிய கணத்தில், உள்ளில் கிழவிகள் கதைக்கும் சத்தம் கேட்டது. மகிழ்ச்சியுடன் கதவைத் தட்டினான். அறையில் போய் ஒரு Wash எடுத்தவுடன் ஒரு ஐந்து நிமிடம் ஆறிவிட்டு 'மகிந்த வியஜசேகரா'வின் கூட்டத்துக்கு போக வேணும். கூட்டம் எப்படியும் ஐந்தரை மணியளவில் முடிந்து விடும். பிறகு 'Alfie Darling' படம் பார்க்க வேணும். இப்போதே மூன்றரை மணியாகுது'

கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. அப்பால் வீட்டுக்காரக் கிழவி "நீங்களே" என்றாள். "என்னை வருமெண்டு ஸ்ரீ சொல்லவில்லையோ" என்றாள். "சொன்னவர் தான். அவர் இன்னமும் வேலையாலை வரவில்லையே! என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்" என்றாள்.

அவன் தயங்கினான். ஸ்ரீயின் மேல் கோபம் வந்தது. "உதிலை குட்கேஸை வைச்சிட்டு வேணுமெண்டால் Wash எடுங்கோவன். இப்ப நாலுமணிக்கு அவர் வந்திடுவார்"

மற்றக்கிழவி அவனைப் புதினமாகப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். 'அனுதாபப்படுகிறாளா? கர்வப்படுகிறாளா?'

"நாலு மணிக்கு வந்திடுவாரா?" என்றாள்.

"ஓம், நாலரை மணிக்கு வந்திடுவார்"

வெளிக்கதவில் மாட்டியிருக்கும் துணி கட்டிய - கறுத்த - அந்த மற்றத் திறப்பால் ஸ்ரீயின் அறையைத் திறக்கலாமென்று அவனுக்குத் தெரியுந்தான். அந்த வீட்டுக்காரக் கிழவியும் அவனை நாலைந்து வருடங்களாக அறிவாள் தான். அந்த மற்றக் கிழவிக்கும் அவன் முகம் பரிச்சயமாகித் தானி ருக்கும், என்றாலும் அந்தக் கணங்களில் ஒரு இறுக்கம் இருந்தது. இந்தக் கர்வம் பிடித்தவர்களிடம் பணிய வேண்டாமென்றுபட்டது.

'எப்படி Wash எடுப்பது. இரண்டு கிழட்டுச் சனியன்களுக்கு முன்னால் எப்படி உடைமாற்றுவது?'

"சுமமா உதிலை ரோட்டுக்குப் போட்டு வாறேன், ஸ்ரீயும் வந்திடுவார்தானே" எதனாலும் பாதிக்கப்படாதவன் போலத்தான் சொன்னான். அந்தக் கறுத்தத் திறப்பால் ஸ்ரீயின் அறைக்கதவைத் திறக்கலாம் என்பதை அறியாதவன் போலத்தான் சொன்னான்.

அவன் பின்னாலேயே வெளிக்கதவு பூட்டப்

கொழும்பு பழையபடியேதான் இருந்தாலும் ஸ்தம்பித்து இருப்பதுபோல ஒரு தோற்றம். அசையும் மனிதர்களை மறந்துவிட்டால் ஒரு ஒவியக் காட்சிபோல மங்கலொளியில் நகரம் குளித்துக்கிடந்தது.

நல்லவேளை; இராசேஸ்வரியிலை சாப்பிடாமல் பசியோடை வந்திருந்தால் இன்னும் கஷ்டப்பட்டிருக்க வேணும்.

காலி வீதி நீண்டு தெரிந்தது.

'வடக்கே திரும்புவோமா? தெற்கே திரும்புவோமா? வடக்கே போனால் ஸ்டேசன் ரோட்டாலை போய் ஸ்டேசனிலை ஸ்ரீவரும் வரை காவலிருக்கலாம். தெற்கே போனால் கிருஷ்ணப் பிள்ளையின் ருமுக்குப் போகலாம்.'

தெற்கே திரும்பினான். மாலை நேரமாகையால் நண்பர்களைச் சந்திக்க வேண்டி வரலாம். சந்தித்தால் சிரிக்க வேணும்; இரண்டொரு வார்த்தை கதைக்க வேண்டி நேரலாம். சிலவேளை office வேலைகளைப்பற்றி (அந்த டீச்சரின் Conversion செய்தாச்சே; இந்த டீச்சரின் Pension File க்கு என்ன நடந்தது?) விசாரிப்போர் குறுக்கிடலாம், அவர்கள் கதையை நீட்டி வளர்க்கலாம்:

'அந்தச் Circular கிடைத்ததா ஐலே'

'அந்த வேலை செய்கிற Staff Officer சரியில்லை'

'இந்தக் Clerk உம்முடைய கூட்டாளி தானே! அவரிடடை சொல்லி இதை ஒருக்காச் செய்வித்துத்தராமன்.'

'புதிதாய் வந்த Director எப்படி?'

நினைவின் அதிருப்தியிலேயே வேகமாய் நடந்தான். வலதுகாற் செருப்பு காலோடு ஒட்டாது இருப்பதுபோலப்பட்டது. 'செருப்புகளும் அறுந்து போச்சுது! வாங்கியும் கண்காலம் ஆச்சு. ஒரு செருப்புத் தைப்பவனிடம் கொடுத்துத் தைப்பிச் சால் நல்லது. யாழ்ப்பாணத்திலை அந்த அவசரங்களுக்கை இதுகளைக் கவனிக்க ஏலாது. மதிற் கரையில் மெழுஞ்சீலைப் பந்தலின் கீழ் ஒரு செருப்பு தைப்பவன் எதிர்ப்பட்டான். சுற்றிவர பழைய செருப்புச் சப்பாத்துக்குவியல்; நடுவில் நரைத்த முகத்துடன் அவன், யாரோவொரு காற்சட்டை போட்ட வயோதியரின் கால்களை செருப்பைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

'இதிலை நிண்டு மினைக்கிடலாது'

இண்டைக்குச் சனிக்கிழமை, கிருஷ்ணப் பிள்ளையும் அறையிலை இருக்குதே தெரியாது. ஆள் கொட்டாஞ்சேனைக்குப் போயிருக்கக்கூடும். சுமமா போய்ப் பார்க்கலாமெண்டாலும் அந்த இரண்டு மூன்று கேற்றுக்களையும்லே திறந்து கொண்டு போகணும்?'

அந்தக் கடையருகில் வேறோர் சப்பாத்துத் தைப்பவன். இல்லை - குடைதைப்பவன் 'இப்ப கொழும்பிலை மழைகாலம் போலை; இண்டைக்குப் பின்னேரமும் மழைவரும் போலை. இப்பநாலுமணி ஆகப்போகுது. மஹிந்த விஜயசேகரவிட்டைப் போகேலாது'

'அப்ப என்ன செய்கிறது. இப்ப இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு போய்ப்பேப்பர் பார்க்கலாம்'

மீண்டுமோர் செருப்புத் தைப்பவன். கறுத்த வாட்டசாட்டமான மனிதன். செருப்புகளைத் தைக்கக் குடுப்போமா' மூன்று இளம் பெண்கள்; வாளிப்பானவர்கள் மகிழ்ச்சியான முகத்தை யுடையவர்கள்; சாரி கட்டியிருப்பவர்கள்; பூச்சுடியிருப்பவர்கள்; இவனை ஓர்க்கண்ணால் பார்த்துச் செல்பவர்கள்.

'இனியும் செருப்புத் தைப்பவன் எதிர்ப்படுவானா? நான் நினைக்கேலை. வழக்கம் போலவே செருப்புக் களை அப்படியே விட வேண்டியதுதான்.'

இராமகிருஷ்ண மிஷனுக்குத் திரும்பும் முடக்கில், சின்னப் பையனிடமிருந்து போத்தலில் ரீ வாங்கிக் குடிக்கும் பெரிய பையன்; பழைய செருப்புகளை மூட்டையாகக் கட்டி கிளம்பும் நிலையில் இருந்தான். இவனின் பார்வையைச் சந்தித்து இவனையே பார்த்தான். இவனும் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். பக்கத்தில் ரிக்கோவில் சரிந்து இளைப்பாரும் - காத்திருக்கும் கிழவனைத் தவிர ஆள் நடமாட்டம் உறுத்தவில்லை. இரண்டுகால் செருப்புகளையும் கழற்றிப் பையன் முன் போட்டான். 'அறுந்தது களைப் பார்த்து ஒருக்கால் சரிபண்ணித் தாரும்' அறுந்து தொங்கிய இரண்டொரு நூல்களையும், துருத்திக்கொண்டிருந்த சில தோல் சிலும்பல் களையும் வெட்டியவன், ஒரு தோல்வாரை மீண்டும் கெட்டியாக இணைத்துத் தைக்கத் தொடங்கினான். 'இதுக்கு ஆணி அடிச்சாத்தான் நல்லது. இப்ப ஆணியெல்லாம் சரியான விலை விக்குது ஐயா'

வியப்பா? ஏனாமா? அல்லது எல்லாம் கலந்த ஒன்றா'

'நான் சரியான பேய்தான்'

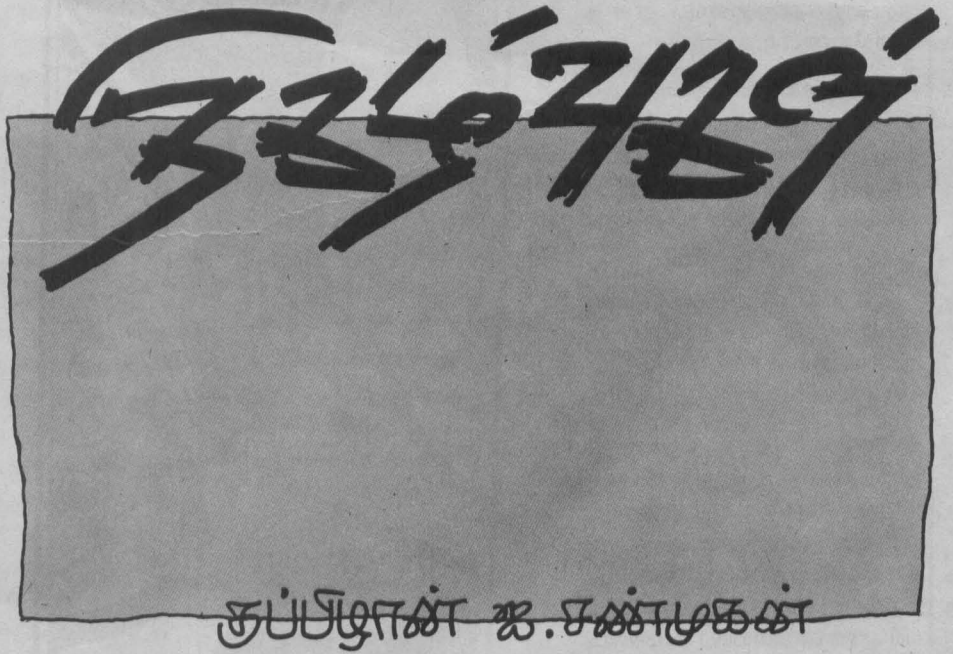
இராமகிருஷ்ண மிஷன் வளவில் செழித்து வளர்ந்த அசோக மரங்கள்; ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்திற்கு அப்பால் இரட்டைக் கவரில் பச்சையாய்ப் படர்ந்து குவிந்திருந்தன. இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேணும். எங்கடை வீட்டுக்கேற்றிற்குப் பக்கத்திலை வளர்கிற இரண்டு மரங்களையும் இது போலத்தான் வளர்க்க வேணும். அதுகள் எப்பதான் வளரப்போகுதோ'.

மிஷன் வாசிகசாலையில் வழக்கம் போலவே சனக்கூட்டம். தினசரிகள் இருக்கிற நடு மேசையைச் சுற்றிலும், சஞ்சிகைகள் இருக்கிற வலதுபக்க மேசையைச் சுற்றிலும் இருப்போரும் - நிற்போருமாய் சனங்கள்; காத்திருக்கின்ற சனங்கள்; ஆவலாதிப் படுகின்ற சனங்கள்; வெற்றுவாய் சப்புகின்ற சனங்கள்.

சமயச்சஞ்சிகைகள் கேட்பாற்றுக் கிடக்கும் இடது பக்கத்து மேசையின் அருகில் கதிரையில் குந்துகிறான். தர்ம சக்கரம், இராமகிருஷ்ண விஜயம், ஆத்மஜோதி, பெயர் விளங்காத சிவலிங்கத்தை மையமாகக்கொண்ட வடமொழிச் சஞ்சிகை. ஒரு தர்ம சக்கரத்தை எடுத்து விரித்தான், வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய பத்து விதிகள் வாசித்தான். அருமையாக இருந்தன. இவற்றை நினைவில் நிறுத்த வேண்டும்! இதன் படியே நடக்க முயலவேண்டும்.'

'நாலரை மணியாகி விட்டது' தர்ம சக்கரத்தைப் பார்ப்பதாக பக்கங்களைத் தட்டிக்கொண்டே சுற்றிலும் நோட்டம் விட்டான். 'இதுவரை வந்ததற்கு ஏதாவதொரு தினசரியையாவது பார்க்க வேணும்; அதற்காக காத்திருக்கும் சனங்களுடன் போட்டி போட வேணும். மூர்க்கத்தனமாக ஆக்கிரமிக்க வேண்டும், மற்றவர்கள் காத்திருப்பதைக் காணாத வளாய்ப் பாவனை செய்யவேண்டும்.

கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நடு மேசைக்கு நகர்ந்து கொண்டான். 'ஹிந்து' இதழொன்றைப் புரட்டினான். விஜயலட்சுமி பண்டிட் இந்திராவுக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். வீரகேசரியின் அசைவுகளிலேயே கண் பதித்திருந்தான். எதிர்பாராமல் அவன் அருகிலேயே வந்து விழுந்தது அது. டபாரென்று ஹிந்துவை மூடி அதை

இவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. வெற்றுக் கால்கள் சுட்டன. மழை பெய்யப் போவதற்கு முந்திய சாய்வு வெய்யிலில் நெற்றியிலும் கன்னத்திலும் வியர்வை முத்துக்கள் அரும்பின. யாரோ இரண்டு பெண்கள் இவன் அருகால் சென்றது போலத்தெரிந்தது. ஒரு கணத்தில் வியர்வை கலந்த பெண்ணின் மனம் இவனைக் கடந்து சென்றது.

இரண்டு செருப்புகளையும் இவன் முன்னால் தூக்கிப்போட்டுவிட்டு ஏதோ தேடும் பாவனையில் இருந்தான் பையன்.

'எவ்வளவு வரும்?'

'ஒரு ஐம்பது சதம் தாருங்கோவேன்'

'ஒரு ரூபா ஐம்பது சதமோ' என்றவன் ஒரு ரூபாவைத் தூக்கி அவன் கையில் போட்டான். நடக்கத் தொடங்கியவன் திரும்பி அவனைப் பார்த்தபோது, அவன் சின்னவனிடம் 'இவனைப் பேயன்' என்பது போல ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தவன் - இவன் முகத்தைக் கண்டதும் ஒரு நொடி பயந்தவனாகி மீண்டும் பெரிதாகத் தலையாட்டி இவனுக்கு நன்றி தெரிவித்தான்.

'அவன் கண்களில் தெரிந்தது பயமா? மகிழ்ச்சியா?

எப்படி எடுப்பது? அக்கறையாக ஹிந்து படிப்பதாக பாவனை பண்ணி, இயல்பாகவே அதை மூடி வைத்துவிட்டு வீரகேசரியை எடுக்கவேணும்.

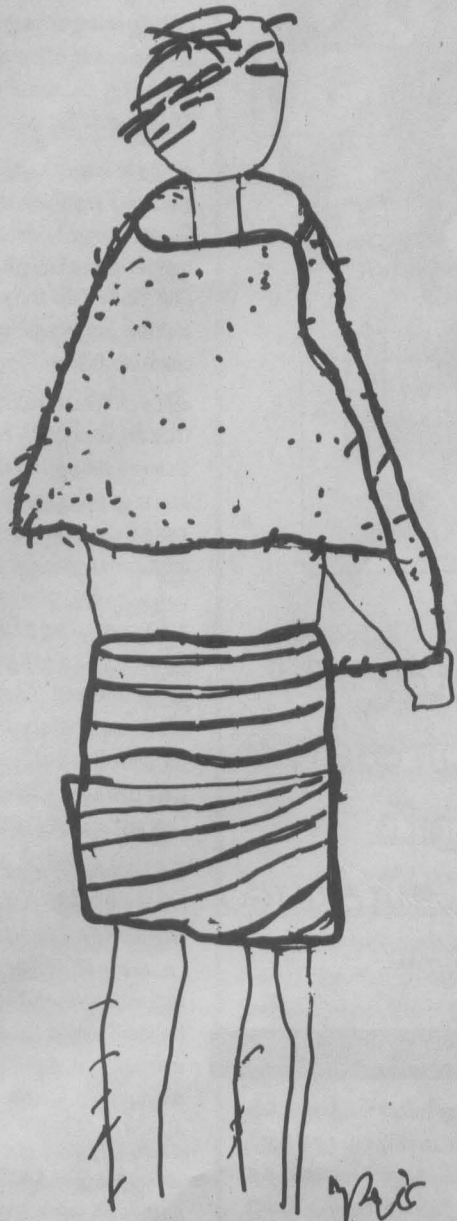
பாவனை பண்ணி தயாராவதற்குள் அது மீண்டும் போய்விட்டது. அவனைப்போலவே எத்தனையோ பேர் அங்கலாய்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கவருக்குப் பக்கத்தில் இருந்த கதிரையில் வீரகேசரி காலுக்குமேல் கால் போட்டுக்கொண்டிருந்தது; தலை நரைத்திருந்தது. கண்ணாடி போட்டிருந்தது; நிதானமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

எல்லாக் கண்களும் அதையே துளைப்பதாய்.. எல்லோரும் பொறாமை பொங்க அதையே பார்ப்பதாய்.. எல்லோரும் மனதில் கறுவிக் கொள்வதாய் எல்லோரும் ஒருவரை 'ஒருவர் சந்தேகக் கண்ணால் வெறிப்பதாய்...

'நாலும் அப்படித்தானோ...'

நாலே முக்கால் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீ வந்திருக்கக்கூடும்; அறைக்குப்போய் ஒரு சிறு குளிப்புப் போட்டுவிட்டு படம் பார்க்க வேணும். கடவுளேயென்று அதற்குள் மழை வந்திடுக்கூடாது!

மனங்கேளாமல் மீண்டும் தினசரிக் காய் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். மின்விசிறியின் 'விர்' சத்தம்

காண் கரேமாய்' ஒலிக்கும் மௌனத்தில், எல்லோரும் மூர்க்கமாய் இயங்குவதாய்.. ஒருவரோ டொருவர் மோதிக் கொள்ளத் தயார் ஆவதாய்...; யாரை ஆக்கிரமிக்கலாம் என்று குறிப்பார்ப்பதாய்.

'நான் யாரையாதல் ஆக்கிரமித்திருக்கிறேனா? நானும் எனது இலக்குகளும் தான் பலராலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பது போல...;

ஆற்றாமையுடன் கிளம்பினான், ஒரு வேகம் வந்து பிடரியைப் பிடித்து உந்தித் தள்ளுவது போலப் பட்டது. நாலு ஐம்பது; நாலு ஐம்பத்தைந்து; எங்கேனும் ஒன்றாய்ப் பொட்டாக விழும் மழைத்துளி; நாலு ஐம்பத்தேழு; பூயின் அறையி ழும் ஒழுங்குக்கான முடக்கின் திரும்பல்; பூயின் கரையில் இருக்கும் குடும்பம் குழிவிழுந்த கண்களை உடைய அவன். அவனோடு முரண்டு பிடித்து அடும் மூன்று வயதுக் குழந்தை; வீதியில் படுத்திருந்து கைக்குழந்தைக்கு பால் கொடுக்கும் அவன்; அவளின் கறுத்த பெரியதனம்; நாலு ஐம்பத்தெட்டு; வெளிக்கதவில் தட்டல் ஐந்துமணி.

கிழவியின் சினேகிதியே கதவைத் திறந்தான்; "ஆள் இன்னும் வரவில்லையே! என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்".

கறுத்தத் திறப்பை ஆவலோடு பார்த்தான். "திறப்பைக் கொடுத்திட்டு போறேனென்று தானே எழுதினவர்"

"அவர் சொல்லிப் போட்டுத்தான் போனவர். நீங்கதான் வெளியாலை போகப்போறேனெண்ட தாலை நான் சொல்லேலை. உந்தத் திறப்பை எடுத்துத்திறவுங்கோ"

"உதுவும் திறக்குமோ?" என்று தெரியாதவனாதக்க கேட்டான்.

"கிவவேளை திறவாது"

கதவு உடனேயே திறந்து கொண்டது. உள்ளே நின்று அடித்துச் சாத்தினான். ஜன்னல்களை ஒலியெழும்பத் திறந்து விட்டான். உடைகளை களைந்தெறிந்தான். கோடுபோட்ட சிவத்தச் சாறத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, உடம்பைத் துவாயால் மூடிக்கொண்டு, படாரென்று கதவைத் திறந்து, அருகருகே நின்ற இரண்டு கிழவிகளையும் உர்ரென்ற முகத்துடன் பார்த்துக்கொண்டு பாத்தருமுக்கு விரைந்தான்.

தலையில் வார்த்த நீரின் குளிர்ச்சியில் மனத்திலும் ஒரு இதம் தொத்திக் கொண்டதுபோல ஒரு உணர்ச்சி. இரண்டு கிழவிகளும் பாவம் என்று நினைத்தான். இரண்டு கிழவிகளும் பாவமென்று மீண்டும் மீண்டும் நினைத்தான். பாத்தருமிருந்து திரும்புகையில் சகஜபாவத்தில் முகத்தில் புன்முறுவல் காட்ட முயன்றான்.

நேரம் ஐந்தேகாலாகி விட்டது. 'ஐந்தரை மணிக்காதல் பஸ் ஏறினால்தான் ஆறு மணிக்கு முந்தித் தியேட்டருக்குப் போகலாம்'

கிழவிகளுக்கு தாங்ல் சொல்லி வெளிக் கிளம்பினான். நாய்கள் மூலையில் ஒன்றாகப் படுத்திருந்தன. அடுக்குச் செம்பரத்தைப் பூக்களை யாரோ பறித்து நிலத்தில் போட்டிருந்தார்கள். மழைக் கோலம் வலுத்திருந்தது. 'மழை வர முந்தியே தியேட்டருக்குப் போயிடவேணும்'.

பஸ்ஸில் சனம் அதிகம் இல்லை. அவையும் கண்கள் தரிக்கக் கூடியதான வண்ணங்கள் எதுவுமில்லை. இயந்திரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பஸ்ஸிலிருந்து கொள்ளப்பிடித்த தரிப்பில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான். மழை கட்டாயமாக வரும். படம் முடிந்து திரும்பும்போது மழை பெய்தாலும் பரவாயில்லை. ஏதாவது கட்டிடத்தில் ஒதுங்கியிருந்து தாரை தாரையாக வழியும் மழைத்தண்ணீரை மஞ்சள் வெளிச்சத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

தியேட்டரடியிலும் சனக்கூட்டமில்லை.. நிலைமை அசாதாரணமானது போலப்பட்டது. 'மழை வரும் போலிருந்ததால் சனங்கள் வராதிருக்கலாம்.' ஒரேயொரு கவுண்டரில் மட்டும் 'கியூ' வாலாய் நெளிந்திருந்தது. அந்த வாலில் இவனும் தொத்தினான். இவனுக்கு பின்னாலும் இரண்டு மூன்று பேராய்...

அது எந்தக் கிளாக்குரிய கியூவென்றே இவனுக்குத் தெரியவில்லை. தனக்கு முன்னால் நிற்பவர்களைக் கேட்கலாமென்று எண்ணினான். அதற்கான சிங்கள வார்த்தைகளை மனத்தில் கோர்த்துக் கட்டினான். கியூவின் முன்வரிசையில் சவனம். 'டிக்ஷர்' முடிந்து விட்டதான செய்தி காதில் விழுந்தது. நிராசையுடன் திரும்பினான். 'இனி என்ன செய்வது?' இன்றைய நாளே இப்படி அலைக்கழிப்பாய்.. இனி என்ன செய்வது?

கால்கள் கோல்பேஸ் நோக்கி நடந்தன.

பிரகளை அற்றவனைப்போல, பிரகளை உள்ளவனாகவே நடந்தான். எதிர்ப்பட்ட மைதானத்தில் வர்ண விளக்குகளால் காணி வெல்லின் கோலாகலம். 'இங்கு நின்றால் வர்ணங்களைப் பார்க்கலாம்தான்; எத்தனை வர்ணங்கள்? சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை, நீலம், ஊதா, சிவப்பில் கோடாய், மஞ்சளில் புள்ளியாய், பச்சையில் கோலமாய் வண்ணங்கள்; கண்சிமிட்டும் வண்ணங்கள் புன்னகை பூக்கும் வண்ணங்கள்; ஒயிலாய் நடக்கும் வண்ணங்கள்; தங்கச்சங்கிலியைத் தூக்கிப்பல்லால் கடிக்கும் வண்ணங்கள்; சங்குமாலை போட்டிருக்கும் வண்ணங்கள், கனவில் ஆழ்ந்து கவிதையாக்கும் வண்ணங்கள்... ஆனால் எங்கே நிற்கிறது.

அலரி மாளிகை வாசலில் துப்பாக்கியுடன் நிற்கும் பொலிஸ்காரர்கள்; தனித்து நடக்கும் இவனையே கவனிப்பதாய் உற்றுப் பார்ப்பதாய் தங்களுக்குள் குசுகுப்பதாய்.. இயல்பாய் நடக்க முடியவில்லை. இடதுகை ஆட வலது கையை ஆட்டி நடக்க முடியவில்லை.

பெரிய ஒப்போய் ஹோட்டலின் தண்ணீர் தடாகம். புதிதாய் வளரும் மரங்கள். படபடவென்று விழத் தொடங்கும் பெரிய மழைத்துளிகள். ஓடத்தொடங்கினான். நேராகவே ஓடினான். யாரோவொரு சாறக்காறனும் ஓடிவந்தான். எதிரே வந்த ஒரு கட்டிடத் தாவாரத்தில் நுழைந்து மீண்டும் மிதந்து பெருநடை போட்டான். தெற்கு நோக்கிப் போகும் பஸ்கள் தரிக்கும் கோல்பேஸ் பஸ் ஹோல்ற் கூடாரத்தில் நுழைந்து தயங்கினான்.

மழை ஓசையெழும் பலத்து விட்டது. கூடாரத்தில் கும்பல் கூடிவிட்டது. காதல் சார்ந்த ஒரு ஆங்கிலப் பாடலின் கோரஸ் குரலுடன், ஒரு வாலிபப் பட்டாளம் கூடாரத்தில் பிரவேசித்தது. தலைவனாகத் தெரிந்த கறுத்தத்தடியன் தன் தொப்பியை நீட்டி சில்லறைகள் வாங்கத் தொடங்கினான். தயங்கியவர்களிடம் உறுமலுடன் தொப்பி அசைந்து அசைந்து இவன் முன்னால் நீண்டது. இவன் தலை அசைத்தான். 'What about you' உறுமலுடன் மீண்டும் நீண்டது. இவனைப் பயம் பற்றிக்கொண்டது. அவர்களுக்கு கும்பலாக வந்த தலை வளர்த்த கறுத்தத்தடியர்களுக்கு இது ஒரு கௌரவப் பிரச்சினை ஆகிறது போலவும் இவருக்குப் பட்டது. இவனும் விட்டுக் கொடுக்காமல் (பயத்துடன் தான்) மீண்டும் தலை அசைத்தான்.

"Are you a thomian"

ஆமெனத் தலையசைத்தான். நோயல் கல்லூரியை வாழ்த்தும் சுலோகங்களுடன் கும்பல் அப்பால் நகர்ந்தது. காற்றின் வீச்சில் மழைச் சாரல் உள்ளே தெறித்தது. மேலும் உள் நுழைந்து நின்று கொண்டான். முகங்களை வெறிக்கத் தொடங்கினான். ஆணும் பெண்ணுமான இளம் சோடி ஒன்று; அவன் அவளிடம் சொன்னான். "இந்த மச்சிலை" சென் தோமஸ் இனிங்லாலை வெல்லும்".

மழையில் நனைந்தபடியே ஓடும் வாகனங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். மழை நீர் வழியும் தார் வீதியில் ஒளியைப் பரப்பிக்கொண்டு அப்படியே வழக்கிக்கொண்டு அவை பறக்கும். முதலில் மஞ்சள் ஒளியாய்த் தூரத்தில் தெரியத் தொடங்கி பெரிதாகிப்

பெரிதாகி பரந்து - அண்மி, அவனைக் கடந்து விரைகையில் பின்னால் சிவந்த ஒளிப் பொட்டாய் நீரில் பிரதி பலித்துக்கொண்டே மறையும்.

கனவுலகம் போன்ற மயக்கத்தில் வீதி விளக்குகளின் ஒளிப்பிரவாகம்; காலி வீதி நீட்டிற்கு ஒரே வரிசையாய் மின்னும் மஞ்சள் ஒளிப்பொட்டுகள். கண் எதிரில் வீதியில் திட்டு திட்டாய்த் தேங்கி நிற்கும் நீரில் மஞ்சளாய் சவனப்படும் ஒளிப் பிம்பங்கள் - நிலாத் துண்டுகள் போல; நினைவிரக்க கிறதா? ஹரிசீனிவாசனின் 'நிலாத்துண்டுகள்'.

மனதில் மேலோங்கும் சலிப்பு; நினைத்ததொன்றும் நிறைவேறாத சலிப்பு; இன்றைய நாள் இப்படியே அநியாயமாகிவிட்டதே என்ற சலிப்பு; பகலில் பயணம் செய்து இளைப்பாறாத அசதி நேரத்திய சலிப்பு; மெலிதாய் உடம்பில் கொதிக்கும் நோய்பற்றிய சலிப்பு.

'ஏன் சலிக்க வேணும்? ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தம் இருக்கும் தானே! அர்த்தமின்றி ஏதும் நிகழமுடியுமா? அர்த்தம் தெரியாமல் நிகழ்வதெல்லாம் அர்த்தமின்றி நிகழ்ந்ததாகி விடுமா? வீதியில் திட்டுத் திட்டாய் தேங்கி நிற்கும் நீரில் மஞ்சளாய் சவனப்படும் ஒளிப் பிம்பங்கள் - நிலாத் துண்டுகள் போல -

'என்னையே நான் ஏமாற்ற முடியாது. தோல்விகள் தோல்விகள்தான்; கையாலாகாதனங்கள் கையாலாகாதனங்கள்தான்'

'எப்படியும் இண்டைக்குப் படம் பார்த்தே ஆக வேண்டும். அறைக்குப் போய் ஸ்ரீயையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து 'செக்கண்ட் ஷோ' படம் பார்க்க வேணும்'

பள்ளத்தில் தேங்கி நின்ற மழைநீரில் கால்கள் தோயவும் பஸ் பீலியிலிருந்து வடியும் துளிகள் உடலெங்கும் தெறிக்கவும் ஓடும் பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டான். பஸ்ஸால் இறங்குவதும், சாப்பிடுவதும், நடப்பதுவும் அரை மயக்க நிகழ்ச்சிகளாக அறைக்கு மீண்டவன் அப்போதும் ஸ்ரீ திரும்பி யிருக்காததைக் கண்டான்.

கிழவிகளின் பம்பலும், நாய்களின் பம்பலும் இல்லாத மழைத் தூறலின் இலேசான இரைச்சலில் மனதில் கவியும் ஒரு சோர்வில் படுக்கையில் படுத்தவன், அப்படியே உறங்கிப்போனான்.

செவ்வாய்

கூடல்

மிருந்த ஆறு விசாலமாகின கூடல்

என்கைகால்கள் சோர்ந்து போகின்றன

இதற்கு மேல்நீந்துதல் இயலவில்லை

மூழ்குகிற போதெல்லாம்

மூச்சுத்திணறி, மூச்சுத்திணறி

உப்புநீர்குடிப்பதே வாழ்வாகிப் போனது.

ஆனால், இதுவல்ல நாணுணர்ச்சிகரமாகும்

இதுவல்ல, நான் விரும்புகிற வாழ்வு

தெளிந்த நீரூற்றில் தாகம் தீர்க்கிற துடிப்பும்

வீடுதலை மிக வாழ்வின்னே நோக்கிய பிரார்த்தனையும்

என்னுடையன.

இவைகள்

எனது மூதாதையர் வீட்டுச் சென்ற

சாதிமோகமும் சம்பிரதாயமுமாகின

இப்பரந்து விரிந்த சமூகத்திற்குள்ளுள் எப்படிச் சாத்தியப்பும்.

நான் கரைசேர்தல் வேண்டும்

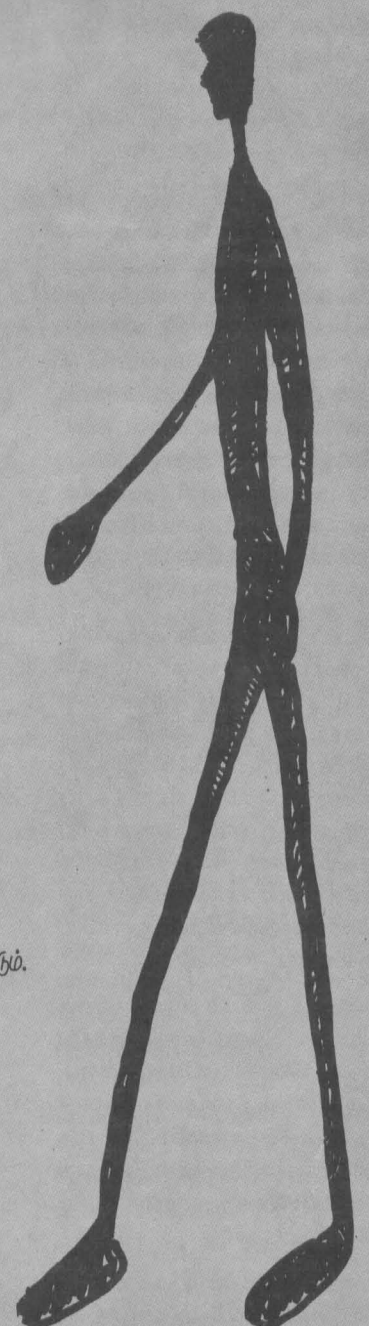
நான் கரைசேர்தல் வேண்டும்.

மூழ்குகிற போதெல்லாம்

மூச்சுத்திணறி மூச்சுத்திணறி

உப்புநீர்குடித்து மாழாமல்

நான் கரைசேர்தல் வேண்டும்.

— சிவ. வரதராஜன்

இறுதிப்பகுதி

“நீலப்படத்திற்கான பல்வேறு கருவிகள் இப்படத்தில் இருக்கின்றன.”

-இந்திய தணிக்கைக்குழு

“சாராம்சமாக இப்படமானது அப் பாவித்தனமான ஒரு பெண், ஒரு முழு வளர்ச்சிபெறும் நிலை பற்றிய பயணம் குறித்தது.”

-மீரா நாயர்

இப்படம் குறித்த நமது விமர்சனங்கள் எத்தகையது ஆயினும், இப்படம் தடை செய்யப்பட்டதற்காக சொல்லப்படும் காரணங்கள் மிகமிக அபத்தமானவை.

இந்திய சினிமா தணிக்கைக் குழுவின் மதிப்பீடுகள் மிகவும் போலியானவை. தணிக்கைக் குழுவின் மதிப்பீடுகள் மட்டுமல்ல. சமூகமாற்றம் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று சொல்கிற அரசியல்வாதிகளின் மதிப்பீடுகளும் போலியானவை. அதைப்போலவே பெண்நிலைவாத இயக்குநர்களையும் கூட அடக்கம், அமைதியான அழகு, ஆர்ப்பாட்டமில்லாத அறிவு, ஒல்லியான உடல் என்ற மதிப்பீடுகளின் கீழ் வைத்துப்பேசும் விமர்சகர்களின் அணுகுமுறைகளும் கூட போலியானவை.

இந்தப்படம் பற்றி விமர்சனங்கள் எதுவுமே காமகுத்ரா எனும் கருத்தியல் நிறுவனம் பற்றியது அல்ல; மாறாக பாலுறவுக் காட்சிகளில் நிர்வாணமான உடல்கள் சித்திரிக்கப்பட்டது குறித்ததுதான்.

இந்தியத் தணிக்கைக்குழுவில் பெரும்பாலானவர்கள் சமூகநல ஊழியர்கள், வியாபார சினிமா தயாரிப்பாளர்கள், ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், ஒய்வுபெற்ற மத்திய, மாநில அரசு அதிகாரிகள் ஆகியோர் இடம்பெறுகிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இலாபத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கியவர்கள். நிலவும் வைதீக சனாதன கருத்தியல் சட்டகங்களுக்குள் வரையறைப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள், இவர்களிடம் புதிய போக்குகள் பற்றிய புரிதலை எதிர்பார்க்க முடியாது.

இந்திய பாலுறவுச் சித்திரிப்பு என்பதே பாலியல் வல்லுறவுக் காட்சிகளில் சினிமாவில் மட்டுமே இடம்பெறும். பெண் உடல்கள் நிர்வாணப்பட்டு நிற்கும் இடங்கள் கூட அவர்களின் மீதான வன்முறை நிகழும் காட்சிகளிலேயே இடம்பெறும். அவ்வது வில்லனைச் சுற்றிலும் கால் அமுக்கும் பெண்களாகவோ கவர்ச்சி நடனம் ஆடும் சாகசக் காரிகளாகவோ பெண்களின் உடல் சித்திரிக்கப்படும்.

ஆணின் உடல் கூட மலையுத்தத்திலோ, கிளைமார்க்சில் சண்டை போடும் போது சட்டை கழட்டும் வில்லன் நாயக உடல்கள் என்ற அளவிலேதான் சித்திரிக்கப்படும். ஆக, இந்திய சினிமாவில் பெண் உடல் சித்திரிப்பென்பது என்பது வன்முறைக் குரியதாகவும், பண்டமாகவும் மட்டுமே உள்ளது. ஆண் உடல் சித்திரிப்பு வன்முறைக்கும் அதிகாரத்துக்கும் உரியதாக உள்ளது.

புலன் நுகர் இன்பம் எனும் கவிதை மயமான அனுபவம் இந்திய சினிமாக்களில் இடம்பெறுவதில்லை. காட்டுயிராண்டித்தனமான பாலுறவுச் சேட்டைகளை அனுமதிக்கும் அதே தணிக்கையாளர்கள் தான், இம்மாதிரிக் காட்சிகளை ஒழுக்கத்தின் பேரில் நிராகரிக்கிறார்கள்.

காமகுத்ரா படத்தில் எந்தக் காட்சிகளும், சித்திரிப்பும் ஆக்கபூர்வமானவை என்று உலகசினிமா விமர்சகர்கள், பெண்நிலைவாத ஆய்வாளர்கள்

காமகுத்ரா

காண்கிறார்களோ அந்தக் காட்சிகள் தான் தணிக்கைக் குழுவினருக்கு பிரச்சினைகளாக உள்ளது. மாயா ஜெய் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளும் மாயா - ராஜ் சிங் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு காட்சியும் தான் பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கிறது.

உடல்கள் சித்திரிக்கப்படுதல் பற்றிய விவாதங்கள் பல்வேறு தளங்களில் நடைபெறுகிறது. இந்திய/ சிங்களப் படங்களில் பெண் சித்திரிப்புப்பற்றிய விவாதங்களில் (ரத்னா/ சரிநிகர்) ஆண்பார்வையில் பெண்கள் பார்க்கப்பட்டிருப்பதையும், பெண்களின் உடல்கள் பாலியல் ரீதியான வியாபாரக் கலாசாரத்திற்கு பாவிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பேசுகிறார்கள். 'கோவிரி' வர் லானி'யின் 'ஆக்ரோஸ்' படத்தில் சுமீதா பட்டேல் ஒம்புரி தொடர்பான உடலுறவுக்காட்சி, லியாம் பென்கலின் 'நிசாந்தில்' ஸ்பனா ஆஷ்மி, நிலப்பிரபு தொடர்பான உடலுறவுக் காட்சி, பெர்ட்டு ரூஸியின் 'லாஸ்ட் பாங்கோ இன் பாரிஸ்' படத்தில் மார்லன் பிரண்டோ பிரெஞ்சு நடிகை தொடர்பான உடலுறவுக் காட்சி இடது சாரிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பூஜா பட்டின் மார்பிங் (Marping) செய்யப்பட்ட நிர்வாணப்படுத்திற்கு எதிராக அவர் வீட்டின் முன்பு பாரதீய ஜனதா கட்சி பெண்கள் அமைப்பினர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள்.

உடல்கள் சித்திரிக்கப்படுதல் குறித்த விவாதங்களுக்குள் நாம் நீண்ட பொறுமையான பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் காட்சி ரூபம் என்று வருகிறபோது பிரச்சினை மிகமிகச் சிக்கலாகி விடுகிறது. எழுத்தில், படைப்பிலக்கியத்தில், டி. எச். லாரன்ஸ், மார்கான், ஆல்பர்யே மொராவியோ, ஹென்றி மில்லர் போன்றோர் எழுத்துக்களிலும் சரி, இன்று எழுதும் சம்பப்பாலுறவாளர்களான சனிதிராம் ஜோஷி, ஜெனே போன்றவர்களின் எழுத்துக்களிலும் சரி, உடலுறவுச் சித்திரிப்புகள் படைப்புத் தன்மையையும் வாசகனுக்கு ஆன்மீக அதிர்வுகளை எழுப்பும் தன்மையையும் கொண்டு விட்டன. மிக நெருங்கிய உதாரணமாக ஷியாம் செல்வதுரையின் Funny Boy நாவலை

நாம் சொல்லலாம்.

காட்சி ரூப சாதாரணமான சினிமாவில் நாம் இதை எப்படி எதிர்கொள்வது?

ல்கண்டி நேவிய நாடுகளான ஸ்லீடன், நோர்வே, டென்மார்க்கிலிருந்து விகாரமான நீலப் படங்களை நமது நாடுகளில் திருட்டுத் தனமாக பார்க்க முடிகிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆசியப் பெண்கள் இடம் பெறும் Electric Moon: Asian Babes நீலப் பட வீடியோக்களை மிகச் சாதாரணமாக செய்தித் தாள் சொக்லேட் விற்கும் கடைகளிலேயே வாங்க முடியும்.

பிரெஞ்சிலிருந்து பரவலாக பேசப்பட்ட படமான Immanuel இரண்டு வரிசைப்படங்களாக வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. நேரடியான உடலுறவு தவிர்ந்த அதிநவீன தொழிற்பு அறிவு கொண்டவர்களால் தயாரிக்கப்படும் மெலிதான நீலப்படங்கள் (Soft Pornographic) இவை.

இந்தப்படங்களிலிருந்து முற்றும் மாறுபட்ட தளத்தில் பாலுறவுப் பிரச்சினைகளை அரசியல்/ மதம்/ அறிவியல்/ அதிகாரம் போன்றவற்றிற்கு இடையில் வைத்து தத்துவ தளத்தில் பேசும் படங்களாக காத்திரமான படங்கள் வருகின்றன.

ஐப்பானிய திரைப்படமேதையும், மார்க்ஸ்யரும், உலகப்புரட்சிகளின் ஆதரவாளருமான ஓஷிமா (Oshima) வின் படங்களில் உடலுறவு அதன் மிக அடிப்படையான தன்மையிலும் வெளிப்படையாகவும் இடம்பெறுகிறது. அவரது Realem of the Sensus படம் மானுட உணர்ச்சிகள் குறித்த காவியம் என்று பேசப்படுகிறது. மார்ட்சன் ஸ்கோர்லிஸ் தனது The Last Temptations of Christ படத்தில் இயேசுவுக்கு நேர்ந்த புலனுணர்ச்சிகளைப் பேசுகிறார். பெர்ட்டு ரூசி தனது The Last Tango in Paris படத்தில் மதிப்பீடுகள் அற்ற காதலில் விளையும் கட்டுதலையற்ற இன்பநுகர்வு குறித்துப் பேசுகிறார்.

இதில் கோர்லிஸின் படம் மலையாள சினிமா மேதை அரவிந்தரால் சிலாகிக்கப்பட்டு, தன்னால் பார்க்க முடியாது போன படம் என்று குறிப்பிடப்படுகி

மதம், அந்நியர்கள், மற்றும் பாலியல் அரசியல் பகுதி - III

யமுனா ராஜேந்திரன்

றது. பெர்ட்டு ரூசியில் படத்தைப் பற்றிய உரையாடலை நாவலாசிரியர் ஆல்பர்யே மொராவியோவும் சுத்தோலிக்க அறிவியலாளரும் மேற்கொள்கிறார்கள்.

ஆகவே உடல் குறித்த சித்திரிப்பு படைப்பு நிலையை எட்டும் தருணம் ஒன்று உண்டு. காட்சி ரூப மொழியில் பாலுறவுபடைப்பு நிலையை எட்டுதல் குறித்த மனத்தயாரிப்போ, திறந்த மனமோ, கலாசார மேன்மையோ நம்மிடம் இல்லை.

பாலுறவுச் சித்திரிப்பு குறித்து நமது மேதாவிக்கும், தணிக்கையாளர்களும் பார்த்தபடங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் விகாரமான நீலப்படங்கள் அதாவது 'ஆசியன் பேப்' மாதிரியான படங்கள் மீறிமீறிப் போனால் இம்மானுவேல் வரிசைப்படங்கள், மலையாளப் படங்களுக்கு மேல் இவர்களின் அறிவு என்பது இல்லை.

பாலுறவுச் சித்திரிப்பு பற்றிய விவாதங்களையும், அதற்குள் நிலவும் வித்தியாசங்களையும் அதையொட்டி எழும் படைப்புத் தளத்தையும், படங்களை பார்ப்பதன் மூலமே எட்ட முடியும்.

(1) விகாரமான வன்முறை நிறைந்த பாலுறவு படங்கள்.

(2) கிருகிட்டுப்புக்காக Play Boy நிறுவனத்தாலும், ஐரோப்பியர்களாலும் எடுக்கப்படும் வியாபார மயமான பாலுறவு படங்கள்.

இவற்றிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானவை, படைப்புத் தன்மை கொண்டவை நலிமா, பெர்ட்டு ரூசி, ஸ்கோர்சில், நிஹ்லானி, லியாம் பெனிகலின் படங்கள்.

ஓவியத்தில், தமிழகத்திலிருந்து ஜெயராஜ் போடும் ஆண் பெண் படங்களுக்கும், அவர்களின் வெறுப்புக்கள் சித்திரிக்கப்படும் விதத்துக்கும்; பிக்காலோவின் படங்களில் ஆண், பெண் உடல்கள் உறுப்புக்கள் சித்திரிக்கப்படும் விதத்துக்கும் நம்மால் அனுபவத்தில் அடையக் கூடிய வித்தியாசம் போன்றதுதான். காட்சி ரூபத்தில் நான் சொல்லும் படைப்புத்தளம் பற்றிய வித்தியாசம்.

எதிர்ப்பாலுறவு சம பாலுறவு (Homo Sexual) போன்ற உறவுகள் வரலாற்று

ரீதியான காரணங்கள் கொண்டதாகவும் இயல்பானதாகவும் நோக்கப்படும் இன்றைய சூழலில் உடல்கள்/ பாலுறவுகள் பற்றிய சித்திரிப்பு எவ்வாறு படங்களில் படைப்பிலக்கியங்களில் இடம்பெறமுடியும்?

விடுதலைக் கோட்பாடுகளின் தகைமை பற்றிப்பேசுவதற்கு ஆண் - பெண் வேறுபாட்டைக் கடந்து ஒரு de-gender நிலைப்பாடு எடுக்க வேண்டும். மார்க்ஸ் பேசுகிற de - Class என்கிற அர்த்தத்தில்தான் நான் இதைக் கையாள்கிறேன்.

வியாபாரப் பண்டம் போகப்பொருள் போன்றவை எல்லாவற்றுக்கும் தான். பொருந்துகிறது. பெண்ணிலைவாதம், சமபாலுறவு, ஆபிரிக்க இலக்கியம், தலித்தியம், புலம்பெயர் இலக்கியம், மார்க்ஸிய நூல்கள் போன்ற எல்லாமே இங்கு வியாபாரத்துக்கு உரியவையாகத்தான் இருக்கின்றன. இவை குறித்த புத்தகங்களை பகாசுர நிறுவனங்கள் வெளியிடுகின்றன. படங்களை வியாபார நிறுவனங்கள் தயாரிக்கின்றன. சேகுவேராவின் பனியன் கூட வியாபார ரீதியில் கொண்டாடப்படுகின்றது.

பெண்ணின் பாலியல்பு விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய படங்களை சமபாலுறவில் ஈடுபடும் பெண்கள் பற்றிய படங்களை பெண்களே எடுக்கின்றார்கள். When Night Falls, Desert Hearts போன்ற படங்கள். மிலிஸிப்பி மசாலா படத்தில் விரகதாபத்தாளிகளையும் பெண் படைக்கப்படுகின்றாள்.

அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வு வன்முறையும் மனஉலைச்சலும் நிறைந்த வாழ்வு. சேரி மக்களுடனோ, தெருவில் வாழ்பவர்களுடனோ பரிச்சயம் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். ஒழுக்கங்கள் கடந்த வன்முறையிலும் மனஉலைச்சலிலும் தான் அவர்களது உடல் உறவுகள் நிகழுகின்றன. 'ஆக்ரோஸ்' படத்தின் உடலுறவுக் காட்சி தனது மனவியின் மீதான உடைமை உணர்விலும், தன்னால் ஏதும் செய்ய இயலாத மன உலைச்சலின் உச்சத்திலும் தான் நிகழ்கிறது. 'நிறுத்த' படத்தில் திரும்பத் திரும்ப பலாத்காரப்படுத்தப்படும் பெண்ணின் உடல் பரிவுள்ள ஒருவனிடம் அடங்கிப் போகிறது. 'பண்டிட்டு குயின்' படம் பற்றிய அருந்ததியின் பாலுறவுக் காட்சிகள் கூடாது என்பது சனாதனிகளின் பார்வை. பரல்பர மரியாதையுடன் பரல்பர உணர்வுகளை வெளியிடும் வகையில் இரு உடல்களும் குறித்த சமநிலைச் சித்திரிப்பையே நாம் கோர வேண்டும். உடல் இனியது. பெண்ணுடலோ ஆணின் உடலோ இரண்டுமே இனியது. புனிதப்பட்டதால் தான் போகப்பொருளெனும் தீவிர எல்லைக்குப் போகிறது. இயல்பில் கொண்டாடப்படுகிறதை மனிதன் அனுபவம் கொள்கிறபோது வக்கிரப்படுத்திக்கொள்வதும் வல்துவாகப் பார்ப்பதும் தகர்ந்து போகும்.

இந்திய / கிழக்கத்திய/ தமிழ் மனிதனுக்கு உள்ள பிரச்சினை உடல் சம்பந்தமான பிரச்சினையை தன்னிலைப்படுத்திக்கொண்டு பார்க்கிறான். உடல் தான் ஆளுமை என்று பார்க்கிறான். உடலை வெளிக்காட்டும் பெண் பரத்தை என கேவலப்படுத்துகிறான். பெண் உடல் புனிதம் என்று சொல்லிக்கொண்டே அசிக்கப்படுத்துகிறான். உடலுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் முடிச்சப்போட்டு வைத்திருக்கிறான்.

காமகுத்ரா படத்துக்கும் Fire படத்துக்கும் தமிழக தியேட்டர்களில் ஒரே மலையாளப் படங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. காமகுத்ரா படமும் Last Tango in paris படமும் சிந்திக்கிறவர்களாலும், விமர்சகர்களாலும் நல்ல சினிமா விரும்

பரிசு

பிகளாலும் நேசிக்கப்படுகிறவைகளாக இருக்கின்றன. பாலுறவை அதன் தீவிர தளத்தில் வைத்துப் பேசும் படங்கள் இவை.

ஆண் ஆதிக்கம் நீக்கிய பாலுறவு, வியாபாரம் தவிர்ந்த அழகுணர்வு, மத அறிவியல் கடந்த பாலுறவுபோன்ற வற்றை நாம் விசாரித்துச் செல்வோம். Erotic literature என்றொரு வகை நம் நாட்டுப்புறக் கதைகளில் உண்டு. நவீன இலக்கியத்திற்குள்ளும் திரைப்படங்களுக்கும் அமைவான இடம்பெற வேண்டும். கலவியின் சந்தோசம் அறிந்த சமூகம் ஆரோக்கியமான சமூகம் ஆகும்.

காமகுத்ரா திரைப்படம் புலன் நுகர் இன்பம் குறித்தொரு கவிதை. நவீன ஆன்ட்ரூஸ் (ராஜ்சிங்), மாயா (இந்திரா வர்மா; பிரிட்டிஸ் இந்திய நாடக நடிகை, தாரா (சரிதா செளத்ரி), ஜெய் (திக்கா ராம்) போன்றவர்கள் அனைவரமே இந்திய வம்சாவளியினர். திறன் வாய்ந்த நடிகர்கள், இந்திய கலாசாரத்தின் முக்கிய அம்சமான நிறநிற வண்ணங்களும் திரைச் சீலைகளும் ஆபரணங்களும் மங்கிய வெளிச்சங்களும் நேர்த்தியாகப் படத்தில் இடம் பெறுகிறது.

ராஜஸ்தான் அரண்மனையும் அதன் சுற்றுப்புற மலைப்பாறைகளும், பாலைவனமும் மலைகளுக்கிடையிலான கலைகளும் நம்மை பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுக்கே இட்டுச் செல்கிறது.

இப்படத்தின் சிறப்புக்களில் முதன்மையானது. அதன் பின்னணி இசை. விலாயத்தான் எல். சுப்ரமணியம் போன்ற 50 கலைஞர்கள் சேர்ந்து தந்த கலப்பிசை.

மீராநாயரின் முன்னைய படங்களை ஒப்பிடும் போது - மிஸிஸிப்பி மசாலா, ஸலாம்பாம் பே, பொஸ், பேமிலி போன்றவை - காமகுத்ரா செறிவான திரைக்கதையாக கட்டமைப்பில் பெறவில்லை.

மீரா நாயர் சொல்கிற படி அவர் இரண்டு விசயங்களை ஆழ்ந்து நேசிக்கிறார்:

1. பெண்.
2. அழகு.

காமகுத்ரா படத்தில் அழகு எங்கெங்கும் நிறைந்து ததும்புகிறது. மீரா நாயரின் மாயா எனும் பெண் சுதந்திரத் தேசப் பெண்தான். தன்னளவில் அனுபவம் மூலம் வளர்ச்சியடைந்த பெண்தான். ஆனால் அவளது வளர்ச்சி பிரக்ஞைபூர்வமானது தானா அதிகாரம் குறித்த விமர்சனபூர்வமான அறிவு கொண்டதுதானா என்கிற கேள்வியை நாம் நிச்சயம் எழுப்பித் தான் தீரவேண்டும்.

- ஆதாரமான நேர்முகங்கள் விமர்சனங்கள் கட்டுரைகள் புத்தகங்கள்:

1. Forbidden Love: An interview with Meera Nair by Tom Dene Mathews Independent: Thursday Cinema: June 1997/ U.K.
2. Sexploitation: A Review by Shiah Salims Asian Times: June 1997/ London.
3. Kamasutra: A Tale of Contarversy. Summarised in East: an asian Journal : June 1997/ London
4. Take Your Positions, Please by Nicola Barker. in the week in Reviews 22nd June 1997/ The Observer / London U.K
5. Kamasutra : A Tale of Love Renamed by Melanie Mc grath in Spot and Sound BFI July1997U.K
6. Kama Chameleon: An Interview With Meera Nair by Kathrine Viner in Times Sunday Magazine June 1997.
7. THE KAMA SUTRA OF VATSAYANA Translated by Sir Richard Barmond F.A. Arburnot Ed: John Mihirhead Gold Panther Granada U.K 1997.

இன்னும் நாங்கள்

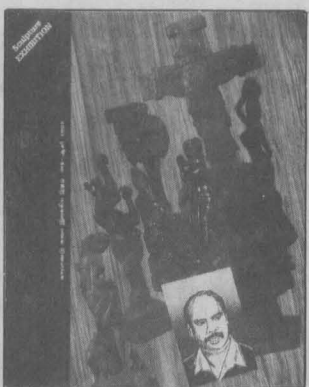
(கவிதைத் தொகுப்பு)
வெளியீடு -
வெளியீடு: விழுதுகள் வெளியீட்டகம்
சாகாமம் வீதி,
அக்கரைப்பற்று.

'விழுதுகள்' என்ற பெயருடன் துண்டுப் பிரசுர வடிவில் பல இளம் கவிஞர்களின் கவிதைகளை அவ்வப்போது வெளியிட்டு வந்த விழுதுகள் அமைப்பு புதிய முயற்சியாக, பதினேழு கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுப்பு வடிவில் கொணர்ந்துள்ளது.

யுத்தம் என்றும், காதுவென்றும், வாழ்வியலின் இன்பங்களன்றும், துன்பங்களன்றும், கவிதைகளின் பாடு பொருட்கள் விரிகின்ற போதும் - தொகுப்பிலுள்ள அனேக கவிதைகள், கவிஞர்களின் முதிர்ந்த தன்மையைக் காட்டி நிற்கின்றன. (நீண்ட காலமாகவே கவிதைகளை என்று எழுதி வரும் சிலரின் கவிதைகள் உட்பட) ஆனாலும் சில கவிதைகளில் ஆங்காங்கே நல்ல கவிதைக்கான பொற்கள் தென்படாமலில்லை.

'எஸ்ட் லங்காயுத் பவுண்டேசனின்' அனுசரணையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ள இக்கவிதைத் தொகுப்பிற்கான அட்டையை மஜீத் வரைந்துள்ளார். அச்சமைப்பும் நேர்த்தியாகவுள்ளது. 'இன்னும் அவர்கள்' - எழுதவேண்டும்.

ராசாத்தி

கலைமுகம்
(காலாண்டிதழ்)
தை-ஆனி-1997
வெளியீடு-
திருமறைக் கலாமன்றம்,
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,

கலைமுகம் காலாண்டுக் கொரு முறை வெளிவந்தாலும், ஒவ்வொரு இதழும் நாடகம், நாட்டுக் கூத்து, இசை, சிற்பம், எனப் பல்வேறுபட்ட கனதியான கலை இலக்கிய அம்சங்களுடன் வெளிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நமது மண் இன்று அழுகின்றது. ஆறுதலற்று அவலத்தின் பிடியில்

வாழும் தன் மக்களின் வாழ்வை எண்ணி... என்று தொடங்கும் திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரின் குறிப்புகள் போரின் ஓட்டங்களில் கலை வாழ்வின் தூக்கங்களை பிரதிபலிக்கின்றன.

சிற்பக் கலைஞர் ஏ.வீ. ஆனந்தனின் நேர்காணல், வாழ்வின் ஒவ்வொரு கோணங்களையும் சித்திரிக்கின்ற ஆனந்தனின் படைப்புகள் நடுப்பக்கத்தேயுள்ளன.

கதிரேசு ரதிரனின் கலையின் எதிர் நிலைக் கருத்தியல் பற்றிய கட்டுரை மிகவும் அவசியமானதும், தெளிவானதுமொன்றாகும். சரத் சந்திரவும் சமகால சிங்கள அரசுக்கும் பற்றிய விடயம், கண்ணித் தழிற் பற்றி நா.சுப்ரமணியனின் கட்டுரை, மாதவிசந்தரம் பிள்ளையின் தழிற் இலக்கிய மரபில் பெண்மை பற்றிய தேடல் என்பன சிறப்பாயுள்ளன.

அண்மையில் மறைந்த கு.ராமச்சந்திரனால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட நியூலாந்துச் சிறுகதை - 'யூதாசின் கடிதம்' ஒரு நல்ல சிறுகதை. கவிதைகள் நிறையவே உள்ளன. சிறுகதை, கவிதை விடயத்தில் கலைமுகம் தன்னை இன்னும் செழுமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பி.ரவிவர்மன்

மனிதம்
(இலக்கியக் காலாண்டிதழ்)
வெளியீடு:

அஸ் ஸீறாஜ் மகா வித்தியாலயம்
அக்கரைப்பற்று.

மனிதம் பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து இதுவரை வெளிவந்த கலை இலக்கிய இதழ்களின் குறிப்பிடத்தக்கதொர் சஞ்சிகையாகும்,

அக்கரைப்பற்று அஸ்-ஸீறாஜ் மகா வித்தியாலய உயர் தர வகுப்பு மாணவர்களால் வெளியிடப்படுகின்ற இச்சஞ்சிகையின் மூன்று இதழ்கள் இதுவரையில் வெளிவந்துள்ளன. முதலாவது இதழை விட இரண்டாம், மூன்றாம் இதழ்கள் உள்ளடக்கத்திலும், வடிவமைப்பிலும் நேர்த்தியாக உள்ளன.

ராசாத்தி

ஆளடையாள அட்டையும்
ஐந்து ரூபாயும்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
எஸ். எச். ரி.மத்
வெளியீடு:
நம் நாடு நற்பணிப் பேரவை
கொழும்பு.

அண்மையில் வெளிவந்திருக்கும் எஸ். எச். ரி.மத்தின் 'ஆளடையாள அட்டையும் ஐந்து ரூபாயும்' சிறுகதைத் தொகுப்பில் பத்து சிறுகதைகள் உள்ளன.

முதற் கதை பச்சோந்தி - சாகிப் பூசலின் வெறித்தனத்தை வெளிக் கொணர்கின்றது. அன்னிய நாட்டில் அராபியர்களின் அடிமைகளாக வாழும்போது மட்டும் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சாகித்துவம், மீண்டும் ஊருக்கு வந்த போது வெகுண்டெழுவதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

இதைத் தவிர்ந்த ஏனைய கதைகளான - குண்டு, பிரிந்த தேசத்தை ஒன்றிணைப்போம், அவன் ஏன் அப்படி? என்பன அரச

மூச்சு
61/7, இராஜகிரிய வீதி,
இராஜகிரிய.
விலை 8.00 ரூபா

உள்ளங்கையில் உட்கார்ந்து கொள்ளும் சின்னஞ்சிறு சஞ்சிகை, பக்கங்கள் இருபது, அளிக்கைகள் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களை வெளிக் கொணர்கிறது. எஸ்.என். விஜேசிங், எஸ். ஜீவாகரன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ள மூச்சின் முதலாவது இதழ், குறியீட்டு அளிக்கைகள் தொடர்பாக பல்வேறு விடயங்களை அலசுகிறது.

இது ஒரு வித்தியாசமான புதிய முயற்சிதான்.

பி.ரவிவர்மன்.

இராவண தரிசனம்
(இலக்கிய நாடகம்)
வீணை வேந்தன்
வெளியீடு-
ஈழத்து இலக்கியச் சோலை
2, ஔவையார் வீதி,
திருகோணமலை.
விலை ரூபா 65.00

இராவணன் சீகையைக் கவர்ந்து, பெண்ணாசையால் அல்ல, விதி வரும் போது வீணை பழி வந்து சேரும் என நிறுவ முற்படுகின்ற நூல்.

தர்ஷி

ரூபவாகினிக் கூட்டுத்தாபனத்தை நினைவூட்டுவனவாயுள்ளன. இதே போன்ற கதைகளை எழுதுவதற்கென்றே சோ. ராமேஸ்வரன் போன்ற பிரபலங்கள் இருக்கும் போது, ரி.மத்தும் தொடர்புணர்ந்து ஏனோ தெரியவில்லை. ஆளடையாள அட்டையும் ஐந்து ரூபாயும் இலங்கை முற்போக்கு(?) எழுத்தாளர் சங்கம், தினகரனோடு இணைந்து நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசைத் 'தட்டிக்' கொண்ட கதை. கதை விரிகிற விதம் அழகாகவே யுள்ளது. என்ன சொல்கிறார் ரி.மத்: ஒரு ராணுவ உயர் அதிகாரியின் மனித நேயம், அந்த பதினாறு வயது இளைஞனை நோக்கிய பிரச்சாரம், தீவிரவாதிகள் பற்றிய சித்திரிப்பு..., என்பன ஈ.பி.டி.பி. உத்தியோக பூர்வமல்லாமல் இலங்கை வானொலியில் நிகழ்த்திய மக்கள் குரலை ரூபாப்படுத்துகிறது. ரி.மத், நாங்கள் ஏலவே இவற்றைப் பார்த்துவிட்டோம். புதிதாக கதை சொல்லுங்கள்.

எம். பி.ரவினா

பிரதேச சாகித்ய விழா
சிறப்பு மலர்
பிரதேச செயலகம்
மண் முனைப்பற்று
ஆரையம்பதி

மண் முனைப் பற்று பிரதேச செயலகத்தினால், பிரதேச சாகித்ய விழா மலர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இற்றை வரை அரசு, நிறுவனங்களினால் வெளியிடப்பட்ட மலரிலிருந்து இம்மலரின் அமைப்பு, உள்ளடக்கம் என்பன மாற்றத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது.

மட்டக்களப்பு என்றதும் மீன் மகளிரை வரைகிற, மட்டக்களப்பு பாரம்பரியத்தில் மட்டக்களப்பு கலாசாரத்தையும், அதன் கலைப் பாரம்பரியத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்ற வடமோடிக் கூத்துக்குரிய அரசு கிரீடத்தை அட்டைப்படமாகக் கொண்டு வெளிவந்திருப்பது மீன் மகளிரைப்பற்றிய ஐதீகத்திலிருந்து விடுபட்டு மட்டக்களப்பு மக்களின் கலாசாரத்தைக் காட்டுகின்ற முதல் முயற்சியாகும்.

மலரின் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் இப்பிரதேசத்தின் சந்து பொந்துகளில் இருக்கின்ற மக்களின் இலக்கிய, அறிவியல், வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களையும், கலை முயற்சிகளையும் ஆவணப்படுத்த முயன்றிருக்கின்றன. இதற்குப் புறம்பாக சே.யோகராசாவின் 'கவனி்க்கப்படாத கவிதைப் பாரம்பரியம்' எனும் கட்டுரை மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட அடிமட்ட மக்களின் இலக்கிய பாரம்பரியம் பற்றிப் பேசுகின்றது. மேலும், மலரிலுள்ள மலர்ச் செல்வனின் கவிதையும், சிறுகதையும் இப்பிரதேசத்தின் யதார்த்த நிலையைக்காட்டி நிற்கின்றன. மொத்தத்தில் அம் மலரானது எமது கருத்து நிலையில் மாற்ற ஆரம்பத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது எனலாம்.

ச.யோகன்

எண்பதுகளுக்குப் பின் ஈழ இலக்கியம், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

எண்பதுகளில் ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் கவிதை காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. தமிழர் போராட்டம் முனைப்பெய்திய காலகட்டமான எண்பதுகளின் முற்பகுதியில் கவிதை வீச்சுடன் வெளிவந்தது. மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கவிதை நூல்கள் நிறையவே வெளிவந்தன. குறிப்பிடப்பட வேண்டிய கவிதை நூல்களாக 'மரணத்துள் வாழ்வோம்', 'இரண்டாவது சூரிய உதயம்', 'யமன்', 'அகங்களும் முகங்களும்' போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். நான் குறிப்பிட மறந்தவையும் உண்டு.

சிறுகதைகள் நிறையவே வெளிவந்தன. எண்பதுகளில் எழுத்தொடங்கியவர்களும் அதற்கு முன்னைய பரம்பரையினரும் எண்பதுகளில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் எழுதினர். செங்கை ஆழியான், நந்தி, வ.அ.இராசரத்தினம், தெணியான், சட்டநாதன் போன்றவர்களும் பின்னைய பரம்பரையினரான ரஞ்சகுமார், உமா வரதராசன், தாமரைச் செல்வி, வடகோவை வரதராசன் போன்றவர்களும் காத்திரமான சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். ரஞ்சகுமாரின் 'கோசலை', உமா வரதராசனின் 'அரசன் வருகிறான்', ரகுவரனின் 'சூரியன் கறுத்துப் போச்சு' போன்ற சிறுகதைகள் என்னை ஆழமாகப் பாதித்தன.

நல்ல கவிதைகள், சிறுகதைகள் போன்றவை அப்போதைக்கப்போ வெளிவரும். உதிரியாக. போராடிகளின் கூட சில நல்ல கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். அவர்கள் எழுதும் சில கடிதங்கள் உணர்வு பூர்வமாய் மனதைக் கசக்கும். மலரவன் என்ற போராடி எழுதிய 'போர் உலா' என்ற 'நிகழ்வுச் சித்திரிப்பு' மிக அற்புதமாகக் கலைத்து வந்துள்ள அமைந்திருந்தது. ஓர் இராணுவம் முகாம் தாக்குதலில் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை ஓர் கலை வெளிப்பாடாக்கியுள்ளார் அந்தப்போராடி. தொலைக்காட்சித் தயாரிப்பிலும் நல்ல படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. காற்று வெளி, உயிர்ப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவைக்காற்றுக்கழகம், நாடக அரங்கக்கல்லூரி, அளவெட்டி ஞாயிறு கலை இலக்கிய வட்டம் போன்றவை நாடகத்தில் தங்களுடைய பங்களிப்பை நிறையவே செய்தன. குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் பங்கு இதில் அளப்பரியது. இதேபோல் ஜெயசங்கர், நிலாந்தன், சிதம்பர நாத்தன், சசிதரன் என்று நீண்டு கொண்டு போகின்றது. குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்', 'யார்க் கெடுத்துரைப்பேன்', 'அன்னையிட்டீ தீ, ஜெயசங்கரின் 'தீ சுமந்தோர்', நிலாந்தனின் 'அகதியின் கதை', சிதம்பர நாத்தனின் 'பொய்க்கால்' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. பழைய மரபுக்கூத்துக்களைத் திரும்பவும் சுருக்கி மேடையேற்றும் பணியை பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தொடங்கி வைத்தார். அது கலாநிதி மௌனகுருவுக்கூடாகத் தொடர்ந்தது. அந்தப்பணியைத் தற்போது பாலரகுவரன் தொடர்கின்றார். நாற்பது வருடங்களாக ஆடாமல் விடுபட்ட 'நாட்டை' என்ற வகைக் கூத்தினை அண்மையில் திரும்பவும் ஆட வைத்தார். அதே போன்று இரவு முழுவதும் ஆடப்படும் விவாசக்கூத்தான 'வீரகுமாரனை' மூன்று மணித்தியாலங்களாகச் சுருக்கி ஆடவைத்தார். எங்கள் ஊரான பருத்தித்துறையில் 'கலைஞர் வட்டம்' என்ற நாடக அமைப்பு கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக இயங்கி வருகின்றது. மிகுந்த பொருட்செலவில் பிரமாண்டமாகக் காட்சியமைப்புக்களுடன் நாடகங்களை நடத்து வார்கள். இந்தப்போர்க்காலத்தில் கூட 'தைழர்', 'நீயுமா?' போன்ற நாடகங்களை மேடையேற்றினர். வடமராட்சிப் பகுதியில் மாசி பிறந்தால் காத்தவராயன் கூத்து இரவிரவாக நடக்கும். சிலவேளைகளில் வாரத்துக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் கூட நடைபெறும். இரவிரவாகச் சிறியவர்கள், பெரியவர்கள் என்ற பாகுபாடு இவ்வாறு கூத்துப்பார்ப்பார்கள். அண்மையில் பதினைந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் இந்தக் காத்தவராயனை நடத்தினர் என்றால் வடமராட்சியில் இந்தக்கூத்து எவ்வளவு தூரம் பதிந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். கலாநிதி க. கைலாசபதி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, ஏ.ஜே. கனகரண்டா, கலாநிதி சிவசேகரம், கலாநிதி நு.மான், சித்திரலேகா மௌனகுரு, நிர்மலா நித்தியானந்தன், சண்முகலிங்கம் போன்ற ஓர் விமர்சன பரம்பரையே எண்பதுகளின் தொடக்கத்திலிருந்தது. இன்று சிவசேகரம், நு.மான் என்று குறைந்துள்ளது மனவருத்தத்தைத் தருகின்றது.

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தில் கவிதை,

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் குலசிங்கம் அவர்களை தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. இலக்கிய உலகின் நண்பரான குலசிங்கம் அவர்கள், கலை இலக்கியத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டவர். அவரது வீட்டே ஒரு நூல் நிலையம்; அவரது வீட்டின் முன் ஹோல் இலக்கியவாதிகளின் மாநாட்டு மண்டபம்! எந்தவேளையிலும் யாராவது ஓர் இலக்கிய வாதிகளாவது அவரது வீட்டில் இலக்கியம் பற்றிய உரையாடலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.

குலசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியில் உருவாகி இயங்கிய பெளர்ணமி இலக்கிய வட்டம், 80களில் இலக்கிய கூட்டங்களையும், கருத்தரங்குகளையும் நடாத்தியது. யதார்த்தா வெளியீடு என்ற பெயரில் அவர் ஒரு வெளியீட்டகத்தையும் ஆரம்பித்து நல்ல

சிறுகதை இரண்டும் காத்திரமாக வெளிவருகின்றன. குறிப்பாக கலா மோகன், சார்ள்ஸ் போன்றவர்களின் படைப்புகள் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியவை. தரமான கவிதைத் தொகுப்புக்களும் வெளிவந்தன. இந்த நீண்ட போர் தமிழர்களின் சமூக - கலாசார வாழ்வின் எவ்வாறு பாதித்துள்ளது? அன்றாட வாழ்க்கை ஓர் நிச்சயம் அற்ற தன்மைக்கூடாகவே நடைபெறுகிறது. எதிலும் பற்றற்ற வெறுமையைக் காணமுடிகிறது. போரின் கொடூரங்கள் சமூக வாழ்வைச் சிதைத்துவிட்டன என்றுதான் கூறவேண்டும். நாம் அந்த வாழ்வுக்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுவிட்டோம். மெல்ல மெல்லப் போரின் கொடூரம் வலைபோல் பின்னப்பட்டு எம்மை அதற்குள் சிக்க வைத்துவிட்டது. வெளியில் இருந்து அதற்குள் வரும்போது தான் எங்கள் அவல வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். போர் எண்பது வெறும் மரணங்களை மட்டும் தரவில்லை. எங்கள் வாழ்வின் சகல பரிமாணங்களையும் சிதைத்துவிட்டது. இளைஞர்கள் போருக்கும், வெளிநாட்டுக்கும் போய் விட்டார்கள். ஊரில் மிஞ்சி இருப்பவர்கள் சொற்ப இளைஞர்கள்தான். பெரும்பாலும் நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களும் பதினைந்து வயதுக்குட்பட்டவர்களும் தான் ஊரில் இருக்கின்றார்கள். பலவீடுகள் இருக்க ஆட்கள் இன்றி பாழடைந்து

நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் என்ற கவிதைத் தொகுதியைப் போல, ஈழத்தின் தெரிவு செய்யப்பட்ட முக்கிய படைப்பாளிகளது சிறுகதைகளையும் தொகுத்து நூலாக்கும் எண்ணம் அவரிடம் இருந்தது.

'ஆயினும் நாட்டுச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அவரை இப்பணியில் தொடர அனுமதிக்கவில்லை. பழக இனிமையான சுவாசமும், இளம் படைப்பாளிகள் குறித்து ஆழ்ந்த அக்கறையும் கொண்ட குலசிங்கம் அவர்கள், அண்மையில் காலச்சுவடு இதழில் யாழ்ப்பாண நிலைமைகள் தொடர்பாக தெரிவித்த கருத்துக்களில் சில பகுதிகளை இங்கு நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்கிறோம்.

(ஆ.ர்)

இருப்பதும் கடிதம் வந்தால் அடுத்த கடிதம் வரை அந்தக் கடிதத்தை வைத்துக் கொண்டு திரும்பத் திரும்ப வாசிப்பதினாலேயே அந்தக்கடிதம் பிடித்து போகும். அந்தக் கடிதத்தில் பெரிதாக ஒன்றும் இருக்காது. 'அப்பா, அம்மா அறிவது. சுகம். உங்கள் சுகம் எப்படி? நீங்கள் கவனமாக இருங்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் விமானத் தாக்குதலாம். உங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லையே? எப்போது தான் அம்மாவின் கையால் சாப்பிடப்போகின்றேன்.' வெறும் இந்த வரிக்களைத்தான் நாங்கள் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கின்றோம். கம்பனிலும் இளங்கோவிலும் பார்க்க, இவை எமது நெஞ்சுக்கு ஆறுதலைத் தருகின்றன. எமது பிரதேசத்துக்கான கடிதங்கள் கூட மூன்று நாள்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் வரும். எங்கள் வாழ்வே கடிதங்களில் தான் பெரும்பகுதி தங்கியுள்ளது. வெளிநாட்டில் இருந்து வரும் பணத்தான் பெரும்பாலான குடும்பங்களை வாழ்விக்கின்றது. பணம் வந்தால் கூட அதனை மாற்றுவதற்கு மிகுந்த சிரமப்பட வேண்டியுள்ளது. ஆயிரம் ரூபாய் தானைச் சில்லறையாக மாற்றுவதற்கு ஐம்பது ரூபாய்க்குமேல் கமிஷன் கொடுக்க வேண்டிய நிப்பந்தம் கூட இருந்தது. தபால் போட முத்திரைகள் போதியளவு கிடைக்காது. அதைக்கூடக் கூடுதல் விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டும்.

இப்பொழுது எல்லாம் எங்கள் ஊரில் மாப்பிள்ளை

போர் எவ்வாறு குழந்தைகளைப் பாதித்துள்ளது? பல விதங்களிலும் போர் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மரணங்கள் எமக்குப் பெரிய அதிர்வினை இப்பொழுது தருவதில்லை. முன்பெல்லாம் எங்கள் வீதியில் ஒரு மரண ஊர்வலம் போனால் சிறுவர்களான எங்களை வெளியில் போக விடமாட்டார்கள். எங்காவது ஓர் இடத்தில் விபத்து ஏற்பட்டு மரணம் நேர்ந்தால் அந்தப் பாதையை நாம் பல நாட்களுக்குத் தவிர்த்துக் கொள்வோம். ஆனால் இன்று எல்லாம் நேர்மாறு. சிலவேளைகளில் சிறுவர்கள் விளையாட்டுப் பொருள் என எடுத்து விளையாடும் டப்பாக்கள் கூட வெடித்து அவர்களைக் காயப்படவோ மரணமுறவோ வைக்கின்றன. வெடிக்காத தோட்டாக்களை எடுத்து விளையாடுதல், மருந்து தீர்ந்துபோன வெற்றுத் தோட்டாக்களில் தீக்குச்சி மருந்துகளை நிரப்பி அதை வெடிக்க வைக்கும் பொழுது மரணமுறவது, கைகால்களை இழப்பது என்று குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பத்திரிகைகளில் இப்படிச் செய்யாதீர்கள் என்று அறிவிக்கைகள் வரும் அளவிற்கு நிகழ்கின்றன. நாம் வளர்க்கும் மிருகங்கள், பறவைகள் கூடப் போர் விமானங்கள், ஹெலிகாப்டர்கள், ஷெல்லின் சத்தத்தைக் கேட்டவுடனேயே பாதுகாப்பைத் தேடி ஓடுவதைக் காண முடிகின்றது. நாம் பங்குக்கு செல்வதற்கு முதல் நாங்கள் வளர்க்கும் நாம், பூனை முதலியவை பங்குக்குள் சென்று ஒளிந்து கொள்கின்றன.

சாதி, மத உணர்வுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவா?

சாதியைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால், அந்த உணர்வுகள் அடியோடு அழிந்து விட்டன என்றும் சொல்ல முடியாது. என்றமே தமிழர்களிடையே மதம் இங்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது இல்லை. அதனால் இங்கு மதக்கலவரங்கள் இல்லை. இன்றைய சூழல் மக்களைக் கோயிலுக்குச் செல்ல வைக்கின்றன. இவற்றைவிட சத்திய சாயிப்பாவின் பாதிப்புகள் நிறையவே உண்டு. ஒவ்வொரு சிறு ஊரிலும் மண்டலிகள் சமுத்திகள் நிறுவப்பட்டு பஜனைகள் நடைபெறுகின்றன. சில இடங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் மாலையில் இவை நடைபெறும். இளைஞர்கள் முதல் முதியோர் வரை இதில் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் கலந்து கொள்கிறார்கள். இதே போன்று கிறிஸ்தவ அமைப்புக்களான தேவ சபை, யேகோவின் சாட்சியம், எக்காலத்தொனி, இயேசு வரக்கின்றார், பெந்தகோஸ்தே போன்ற அமைப்புகளும் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுகின்றன. இவை இன்றைய போர் சூழலில் இருந்து மக்கள் விடுபடுவதற்கான ஒரு சமையதாங்கியாக இருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாண இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

1987இல் நானும் நண்பர்களும் சேர்ந்து யதார்த்தா என்ற அமைப்பை உருவாக்கி சில நூல்களை வெளியிட்டோம். பின் 1991இல் போர் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் அறிவோர் கூடல் என்ற அமைப்பை நான், டொக்டர் முருகானந்தன், ரகுவரன் இன்னும் பல நண்பர்கள் ஒன்று கூடி உருவாக்கினோம். மாதத்தில் இரண்டு முறை கூடி பல விஷயங்களைப் பற்றி உரையாடுவோம். இது நல்ல பலனைத் தந்தது. இப்படி நண்பர்கள் கூடுவது போர்க்கால மன உளைச்சல்களிலிருந்து விடுபட்டு உற்சாகமாய்ச் செயற்பட உதவியது. நண்பர்களிடையே இது ஒரு சமூகத் தொடர்பை வளர்த்தது. இந்த அமைப்பிற்கூடாக 100 கூட்டங்களை நடத்தினோம். ஒவ்வொரு வருடமும் ஆண்டுவிழா கொண்டாடுவோம். அவற்றில் சிறுவர்களின் நாடகங்கள், பழமைவாய்ந்த கூத்துக்கள், நாட்டார் இசைப்பாடல்கள் போன்றவை இடம்பெறும். 1994இல் நடந்த விழாவில் 40 வருடங்களாக ஆடாமல் மறந்து போய்க்கிடந்த 'நாட்டை' என்னும் வகையைச் சேர்ந்த 'செட்டி வர்த்தகன்' என்ற கூத்தை மூன்று மணித்தியாலங்களாகச் சுருக்கி ஆட்டு வித்தோம். ரகுவரன், கே. எஸ். ஆனந்தன் மிகுந்த பிரயாசையின் மீது இதைக்கொண்டு வந்தனர். இதில் ஆடிய பலர் 70 வயதுக்கு மேற்பட்ட வயோதிகர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

டொக்டர் முருகானந்தனின் 'வைத்திய கலசம்', டொக்டர் ஞானகுமாரனின் 'சைவ சித்தாந்தத் தெளிவு' என்ற இரு நூல்களை வெளியிட்டோம். சைவ சித்தாந்தத் தெளிவு 1994ம் ஆண்டிற்கான சாகித்திய மண்டலப்பரிசு பெற்றது. வைத்திய கலசம் 1500 பிரதிகள் போட்டோம். அது ஆறு மாதத்திலேயே விற்பது விட்டது. தற்போதும் இது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. இப்படி ஒரு ஒன்று கூடலில் கலந்து விட்டுச் சென்ற எழுத்தாளர் நெல்லை க.பேரன் அன்று இரவு அவர் வீட்டில் விழுந்த ஷெல்லினால் அவர், அவரது மனைவி இரு குழந்தைகள் இறந்து போனார்கள். இப்படியான சூழலில் தான் எங்களுடைய வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது.

“போரின் கொடூரங்கள்”

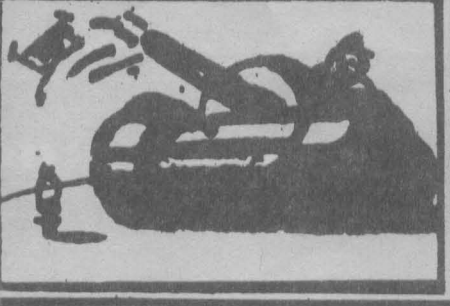
சமூக வாழ்வைச் சிதைத்து விட்டன!

— குலசிங்கம் —

கிடக்கின்றன. பல கட்டிடங்கள் விமான குண்டு வீச்சுக்களைக் கண்டு சிதைந்து விட்ட நிலையில் கிடக்கின்றன. குண்டு வீச்சுக்களால் சிதைவுறாத ஊர்களே இல்லை. எங்கள் ஊர். இந்திய இராணுவம் இருந்தபோது மூன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை எரிக்கப்பட்டது. போர்க்கால வாழ்வில் மிகுந்த துன்பத்துக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு நாள் விடியும் போதும் இன்று எந்தப்பக்கத்தில் ஓடி உயிரைக் காப்பது என்ற கேள்விதான் முன்நிற்கும். தமிழ் மக்கள் இந்திய இராணுவம் வந்தபொழுது வாழ்வில் நிம்மதி வந்துவிட்டது என்று பெருமூச்சு விட்டார்கள். ஆனால் மூன்று மாதங்களில் அசோகச் சக்கரத்தின் மீது அமர்ந்திருக்கும் சிங்கங்கள் எங்கள் மீது பாய்ந்து பிடித்துக் குதறிச் சீரழித்துவிட்டன. எங்கும் வயது சென்றவர்களே பெரும்பாலும் இருக்கின்றார்கள். வெளிநாட்டில் பிள்ளைகள், வெளிநாட்டில் கணவன்மார்கள் என்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிதைவுற்ற குடும்பங்களே வாழ்கின்றன. நான் எனது மகளை ஏழு வருடங்களின் பின் பார்ப்பதற்குத்தான் இங்கு வந்தேன். ஒரே மகன். ஏழு வருடங்களாக நாங்கள் பார்க்கவில்லை என்றால் எப்படி எங்கள் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இதே போன்றவர்கள் நிறைந்து தான் யாழ்ப்பாணம். ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களிடம் இருந்து கடிதங்களை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து

இல்லாமல், மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் இல்லாமல் கூட, திருமணங்கள் நடக்கின்றன. மாப்பிள்ளை வெளிநாட்டில் இருப்பார். அவருக்கு நிச்சயம் செய்யப்பட்ட பெண் இங்கு இருப்பார். வெளிநாட்டுக்குப் பெண்ணை அனுப்பிவைக்கும் முன் பெண் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்படுவார். சொந்தக்காரர்கள், நண்பர்கள் எல்லாம் வந்து விருந்துண்டு கொண்டாடுவார்கள். மணப்பெண்ணின் கையில் பரிசுப்பொருட்கள், பணம் கொடுக்கப்படும். இன்னொரு விதமானது கண்டாவில் டோரண்டாவில் திருமணம் நடைபெறும் நாளில் ஊரில் உள்ள மணமகன் வீட்டிலோ, மணமகன் வீட்டிலோ கொண்டாட்டம் விருந்து எல்லாம் நடைபெறும். பின் ஒரு நாள் இந்தத் திருமணத்தின் வீடியோ கெசட் வந்தபின் இரவில் வீடியோ படம் போட்டு விருந்து நடக்கும். திருமணங்கள் மாத்திரமல்ல; பிள்ளையைத் தொட்டிலில் போடும் சடங்கு, பிறந்த நாள் நிகழ்வுகள் யாவும் வீடியோ கெசட்டுகளாக இங்கு வந்து பார்க்கப்படும். கொழும்பு சென்று தொலை பேசியில் கதைக்கும் தன் பெற்றோர்களுக்குத் தன் குழந்தையைக் கிள்ளிவிட்டு அது அழும் குரலைத் தொலைபேசிக் கூடாக பெற்றோர்கள் கேட்க வைப்பதும், பேரப்பிள்ளையின் குரலைத் தொலைபேசிக்குள்ளாகக் கேட்ட சந்தேகத்தில் அவர்கள் இருப்பதும் எங்கள் இன்றைய வாழ்வின் ஒரு பரிமாணம் தான்.

உயர்வு
பெறவே

தேசியத்தின் பிறப்பாக்கமே தவறானது!

தேசியம் தொடர்பான விவாதங்கள் நடைபெறும் இச்சூழலில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் பேட்டி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சிவத்தம்பி அவர்கள் 'தேசியவாதம்' என்ற அரசியல் செயற்பாட்டுக்கு கருவிக்கு முற்போக்குச் சாயம் கொடுக்க முனைவதுதான் எமக்குப் பெரும் கவலை தரும் விடயமாகவுள்ளது. இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் தொடங்கும் வரை இருந்த தேசியவாதத்திற்கும் அதன் பின்னாலான தேசியவாதத்திற்கும் பல்வேறு வேறுபாடுகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். உண்மைதான். ஆனால், இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின் தேசியவாத எழுச்சிகளின் முடிவுகள், அதன் நோக்க வெளிப்பாடுகள், அரசியல்

முந்தான வடிவங்களை நாம் ஆராயும் போது இரண்டு தேசியவாத நிலைகளுக்கும் இடையில் பாரிய வேறுபாடுகள் எமக்குத் தெரிவித்தலை. இத்தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் பாஸிசத்தின் தொடர்புகளையும், அதன் முக்கிய கூறுகளையும் கொண்டிருந்தமையை இன்றைய வரலாற்றாசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவே செய்கின்றனர். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின் குறிப்பாக பிந்திய தேசியவாத எழுச்சியில் உருவாகிய நாடுகளின் பிந்திய வரலாறு மிக மோசமான இனவெறி அரசியலாக மாறியதை நாம் மறுக்க முடியாது. அங்கோலாவும், அல்ஜீரியாவும், மொசாம்பிக்கும் மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க, ஆபிரிக்க நாடுகளின் வரலாறுகளும் இதற்குச் சான்று. ஏன், சமீப கால கண்முன் உதாரணம் நமது தமிழ் தேசியவாதப் போராட்டம். இந்த தமிழ்த் தேசியவாதம் தேசிய வெறியாகி, இனவெறியாகி அப்பாவிச் சிங்கள மக்களைக் கொன்றொழிப்பதையும், தமது சகோதரர்களையே சுட்டுப்

பொசுக்குவதையும், முஸ்லிம் மக்களை அநாதைகளாக்கி அடித்து விரட்டியதையும், இவ்விடயத்தில், இவ்விடத்தில் நினைவு கொள்வது நலம். இத்தேசியவாதத்திற்கும் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது ஏற்பட்ட ஜேர்மனிய தேசியவாதத்திற்கும் இடையில் அரசியல் செயற்பாட்டுத் தளத்தில் எவ்வாறான வேறுபாட்டிணைக் காண முடியும்? அங்கே அடல்ப் கிட்லர், இங்கே வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன். இதுதான் வேற்றுமை. குணம் சங்கள், சிந்தனைகள், போக்குகள், நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒன்றே தான். இன்றைய தமிழ்த் தேசிய இனவாத புலிகளின் தலைமையின் முற்போக்குத் தன்மைகள் பற்றி சிவத்தம்பி அவர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் மக்களின் வெளியேற்றம் தொடர்பாக தமிழ்த் தேசியம் தன்னை சுயவிமர்சனம் செய்து கொண்டுள்ளதாக சிவத்தம்பி அவர்கள் புதிய 'செய்தி' ஒன்றைக் கூறுகின்றார். ஓர் சந்தேகம். தமிழ்த் தேசியம் சுயவிமர்சனம் செய்ததாகக் கூறுவது புலிகளையா? புலிகள் எந்தவொரு கட்டத்திலும் முஸ்லிம் மக்களின் வெளியேற்றம் தொடர்பாக கவலை தெரிவித்ததோ, மன்னிப்புக் கோரியதோ, சுயவிமர்சனம் செய்ததோ கிடையாது. அப்படி இருக்க தமிழ்த் தேசியம் என்று எதனைக் கூறுகின்றார். இத்துயர் நிகழ்ச்சிக்காக முஸ்லிம் மக்களிடம் மன்னிப்புக் கோரிய ஏனைய தமிழ்த் தேசிய சக்திகளையா? ஏனைய தமிழ்த் தேசிய சக்திகளின் குரல்களை 'தமிழ்த் தேசியவாதமாக' அதன் குரலாக சிவத்தம்பி ஏற்றுக் கொள்வாராயின் நமக்கு சந்தேகமே. தமிழ்த் தேசிய போராட்டத்தின் குத்தகைக்காரர்களாக தங்களைத் தாங்களே பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுள்ள புலிகளின் 'கொள்கைப் பிரகடனத்தை'

மறுக்கும் துணைநட வெளிப்பாடாக பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் இக்கூற்று அமையுமாயின் நாம் அவரின் 'நேர்மைக்காக' தலைவணங்கக் கட்டமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேலும் 'தேசியம்' என்ற சொல் ஏதோ சில வரலாற்றுச் சூழல்களினால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக இந்த

அரசியல் பிரக்ஞையை வேறு என்னவென்று சொல்லப் போகின்றீர்கள் என்பது என்னுடைய கேள்வி'' என்று கேட்கும் பேராசிரியரின் கேள்வி ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. தேசியம் வரலாற்றுச் சூழல்களினால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதென்பது குறைந்த பட்சமே. அதைவிட தேசியம் அதன் அரசியல் - சித்தாந்த தோற்றப்பாடுகளின் பிறப்பாக்கத்திலிருந்தே பிழையான திசை வழியிலேயே பிறந்ததென்பதை நாம் உணர வேண்டும். எனவே, வெறும் துஷ்பிரயோகமாகக் கருதாது தேசியத்தை மீளாய்வு செய்வதும் தேசியம் தொடர்பான யதார்த்தபூர்வ குணம்ச வெளிப்பாடுகள் மீது உளவியல் - கருத்துருவ அரசியல் சார்ந்த தேடல்களை ஆராய்வதும் விவாதத்திற்கு இவற்றிக்கூடாக நகர்த்துவதும் இன்றைய தேவையாகும்.

இன்று புலித் தமிழ்த் தேசியவாதம் சங்கிலி மன்னனை புனித வீரனாக புதிப்பிப்பதும், ஆண்ட பரம்பரைக் கோஷத்தை அடிநாதமாக எழுப்புவதும் தற்செயல் நிகழ்வல்ல. இது Revivalism மீள் அமைப்பு செய்யப்படுவதன் அபாயங்கள். இது தேசியவாதம், இனவாதமாக - இனவெறியாக பெருமைபேசுவதனும், ஆட்சி கொள்வதனும் வெளிப்பாடு, பழமை பேணலும் இனத்துய்மை பேசுவதும் அதைத் தூக்கிப்பிடிப்பதும் Revivalismத்தின் கூறுகள். இதை நாம் புரிந்து கொண்டால் சரி.

இறுதியாக இப் பேட்டி தொடர்பாக பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருந்த போதிலும் தேசியம் தொடர்பான புதிய தேடல்களுக்கும், புதிய விவாதங்களுக்கும் இது வழிசமைத்துள்ளது என்பது ஆரோக்கியமான விடயம்.

துடைப்பான், பாரிஸ்

கல்விச் சீர்திருத்தம் - ரூபவாஹினி

-பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்

ஐலை 22ம் திகதி மகரகம தேசியக்கல்வி நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்ற கல்விச் சீர்திருத்தமும் மீள் கட்டமைப்பும் 1997/ பல்கலைக்கழக மாணவர் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களை அறிதல் எனும் கலந்துரையாடலுக்கு சமூகமளித்திருந்தேன். அங்கு 40க்கும் அதிகமான பல்கலைக்கழக, திறந்த பல்கலைக்கழக மாணவர் பிரதிநிதிகள் சமூகமளித்திருந்தனர். அதில் மூன்று தமிழ்ப் பிரதேச பல்கலைக்கழகத்திலிருந்தும் தமிழ் மாணவப் பிரதிநிதியாக நான் மட்டுமே சென்றிருந்தேன்.

எமது பல்கலைக்கழகத்திற்கு தமிழ் மொழியில் அழைப்பிதழ் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதனால், நான் கலந்துரையாடலுக்குரிய ஏற்பாடுக் தமிழ் மொழியிலும் செய்திருப்பார்கள் என எதிர்பார்த்துச் சென்றிருந்தேன். அங்கு நுழைவாயிலில் இருந்து கேட்போர் கூடம் வரையாவும் தனிச் சிங்களமாகவே காணப்பட்டது. அத்துடன் அங்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பெயர்ப்பதிவுப் பத்திரம், துண்டுபிரசுரங்கள், முன்மொழியப்பட்ட கல்விமீள் அமைவுக் கோவைகள் யாவும் சிங்களத்திலேயே எனக்கு வழங்கப்பட்டன. அங்கு தொடர்ந்த உரைகள், உரையாடல்கள் யாவும் தனிச்சிங்கள மொழியில் இடம் பெற்றதனால் எனக்கு யாவும் பொழுது போக்கு நிகழ்வு போன்றே இருந்தது. எனது நிலைமையை வெளிப்படுத்தும் முகமாக நான் அவ்விடத்தில் கண்டனமடல் எழுதி நிகழ்வின போதே அவர்களிடம் கொடுத்திருந்தேன்.

மேலும் 24.07.1997 அன்று மாலை 6 மணிக்கு இலங்கை வானொலி தமிழ்ச் செய்தியில் 'பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கல்விச் கொள்கைக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்' எனத் தெரிவித்த வானொலி இரவு 9 மணிக்கு 'பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் எனத் தங்களைக் கூறிக் கொள்ளும் குழு' எனத் தெரிவித்தது மிகுந்த மனவேதனைக்குரியது. இச்சிறு சம்பவம் மாணவர்களை அவமதிப்பதாகவும், தங்களது உரிமையை அவர்களிடமிருந்து பறிப்பதாகவும் உள்ளது.

இப்போராட்டம் தொடர்பாக நானும் அச்சிங்கள மொழி பேசும் பல்கலைக்கழக மாணவருடன் இணைந்து சில தீர்மானங்களை எடுத்ததன் பேரில் இச்சீர்திருத்தக் கொள்கை மீது பல்கலைக்கழக மாணவர் காட்டும் எதிர்ப்பு நியாயமானதே என்பதை அனைத்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இலங்கையில் தற்போதுள்ள கல்விக்கொள்கையில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதும் மிகவும் வரவேற்பிற்குரிய விடயம் ஆயினும், சீர்திருத்தம் என்பது மாணவர்களின் மீது சுமத்தப்படும் சுமையாகவன்றி, அவர்களின் எதிர்காலத்தை வளப்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதையே எதிர்பார்க்கின்றோம். என்னால் மிகச் சுருக்கமாக கேட்கப்படும் வினாக்களுக்கு தகுந்த விடை தருவீர்கள் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

1. பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான

உயர்தரப்பாடத்தில் கலைப்பீட மாணவருக்கு உயர்கல்வியும், அவசியம் தேவையானதா?

ஒரு மாணவர் க.பொ.த. உயர்தரத்தில் கலைப்பிரிவின் மூன்று பாடங்களில் சித்தி எய்தியபோதும் கணிதப்பாடம் சித்தியடையாவிட்டால் அவரின் நிலை என்ன? கணிதப்பாடமானது அவனது எதிர்காலத்தையே மாற்றியமைப்பதாக, மழுங்கடிப்பதாக உள்ளது. பெரும்பாலான பல்கலைக்கழக மாணவர்களை எடுத்து நோக்கும்போது அவர்கள் கணித பாடத்தில் க.பொ.த. சா/தரத்தில் குறைந்த வீதத்தில் சித்திபெறுகின்றனர். ஆனால், கலைத்துறையில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி அத்துறையில் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்துள்ளதையும், கலைத்துறையில் பட்டப்பின்படிப்புகளை மேற்கொண்டுள்ளதையும் காண முடிகின்றது.

மேலும் நாடகம், கவின் கலைகள், பண்பாட்டுக்கற்கை நெறிகள், சமயம் சார் கற்கை நெறிகளை தொடரும் உயர்கல்வி மாணவருக்கு கணிதப்பாடம் எவ்வகையில் அவசியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது என்பது புரியாதபுதிராக உள்ளது. இக்கலைத்துறை மாணவருக்கு கணிதத்தில் அடிப்படை அறிவு இருந்தால் போதுமா என்பதை க.பொ.த. சா/தரத்தில் கிடைக்கும் கணித அறிவைக் கொண்டே பரீட்சித்துக் கொள்ளலாம்.

எனவே கலைத்துறை மாணவருக்கு கணிதப்பாடம் அவசியமாக்கப்படுவது பின்னங்கிய கீழ்மட்ட நிலையில் இருக்கும் வறிய மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதியைக் குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு திட்டமிட்ட செய்கையாகவே தோன்றுகின்றது.

2. பல்கலைக்கழக மாணவருக்கு பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற உள்சார்பு பரீட்சை புள்ளியை பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான வெட்டுப்புள்ளியுடன் இணைப்பது அவசியமா?

பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறும் மாணவருக்கு பொது அறிவு, உள்சார்பு அறிவு புகட்டுதல் அவசியமே. ஆயினும் அத்தகைய அறிவினை முன்மொழிவாகக்கொண்டு வெட்டுப்புள்ளியினை நிர்ணயித்தல், பல்கலைக்கழக மாணவரின் அனுமதியை குறைந்த பட்சம் மிகவும் தாழ்ந்த தொகையாக்கும் ஓர் திட்டமிட்ட செயலாகவே தெரிகின்றது. பொது அறிவும், உள்சார்பும் மாணவருக்கு சுற்றுப்புறச் சூழல் அவதானத்தினால் ஏற்படும் அறிவாற்றலே. இத்தகைய அறிவை மாணவர் பெற அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் நிறைவாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தொடர்புசாதன வசதி எதுவுமற்ற நிலையில் மாணவர்களுக்கு எவ்வாறு பொது அறிவு பெற்றுக்கொள்ள முடியும். பெரும்பாலான மாணவர்கள் வறியவராக இருப்பதனால் இது சாத்தியமற்றதொரு சீர்திருத்தமே.

மேரி தயாவினி

மாணவ தலைவி
மீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம்

வரலாற்று உண்மைகள்!

சுரிநிகர் 132 வது இதழில் வெளியான '4ம்கொலனி: காலனின் கடைவிரிப்பு' கண்டேன்.

இந்நிகழ்வுக்கு வரலாற்று உதாரணமாக 1985ம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் முன் பிரதேசத்தில் உள்ள பெருவெளி - மல்லிகைத்தீவு அகதிகள் முகாமில் நடந்தேறிய அகோரத்தைக் கூறலாம்.

ஏறக்குறைய 50 பேர்களுக்கு மேல் மரணமடைந்ததும், குடில்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதும், அதையடுத்து தொடர்பு சாதனங்கள் 'பயங்கரவாதிகளின் வதிவிடங்களை நிர்மூலமாக்கியதாக செய்திகள் வெளியிட்டிருந்ததையும் இலகுவில் மறக்க முடியாது.

இதனையடுத்து நாதியற்றுத் திரிந்த கொல்லப்பட்டவர்களின் உறவினர்களுக்கும் பாதிப்படைந்தவர்களுக்கும் உதவும் முகமாக, இக்காரியத்தைப் புரிந்தவர்கள் அசர்படையினர்

தானென்பதை வெளிச்சத்துக்கு கொணர்ந்ததோடு எமக்கு வழிகாட்டியாக என்றும் இருப்போம் எனக்கூறிய 'எம்முடைய' பல சட்டத்தரணிகள், வழியில் கைவிட்டு ஒதுங்கியதால், தற்செயலாக சந்திக்க நேர்ந்த குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் இதனை முன்னெடுத்து நிவாரணம் தேடித் தந்ததை என்றும் மறக்க முடியாது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி அவருக்கு.

இதுபோன்ற கோர அனர்த்தங்கள் முடிவில்லாத நிகழ்வுகளாகும்.

இதில் யதார்த்தமாகப்பட்டது பீ.சிவலி தேரரின் கருத்துத் தான். சாதாரணமாக பெரும்பான்மையாக மதகுருமாரின் எண்ணமும், ஸ்வாஞ்சையும் அதுதான் என்பது மறைக்க முடியாது. சுமமா சொல்வதை விட காவிக் குள் இருந்து சொல்வதற்கு பெறுமதி அதிகம் என்பதை நன்கு அறிந்த 'மத(ம்)'வாதிகள்.

இந்நாட்டிற்கு மிகுந்த தேவையான

ஓர் உண்மையைக் கூறியுள்ளார் தேரர் சீவலி. "நிலங்களைக் கைப்பற்று வதற்காகவே வந்த இந்த 4ம்கொலனி மக்கள் (வந்தேறு குடிகள்) நிதி உதவிகளுக்கும், நிவாரணத்திற்கும் தமது வீட்டை எரித்துள்ளார்கள்". இதுதான் வரலாற்று உண்மைகள். 'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்பதற்கு நல்ல உதாரணம்.

மேலும் தேரர் சீவலியின் கருத்தை இவ்வரசு பாரபட்சமின்றி உடன் அமுல் படுத்தினால் இந்நாட்டின் நீண்டகால அனர்த்தம் நிறைவு பெற்று விடும்.

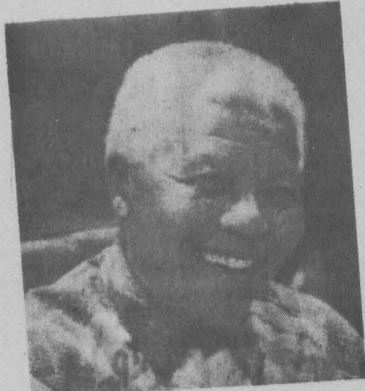
அதாவது "வந்தேறு குடிகள் நிலத்தைக் கைப்பற்றி உள்ளார்கள். அத்தோடு நிதியுதவிக்கும், நிவாரணத்திற்கும் வாழ்கிறார்கள்" எந்த எவு உண்மை, ஒரு மதகுருவிற்கு ஊடாக வெளிப்பட்டுவிட்டது.

கனகசபை தேவகடாட்சம், மூதூர்

அரசு புலிகள் பேச்சுவார்த்தை: மண்டேலா மத்தியஸ்தம் வகிப்பாரா?

இனச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக இலங்கை அரசுக்கும், த.ஈ.வி.பு. இயக்கத்துக்குமிடையே பொது உடன்பாடொன்றை ஏற்படுத்துவதற்காகத் தென் ஆபிரிக்காவின் ஜனாதிபதி நெல்சன் மண்டேலாவை மத்தியஸ்தராக ஈடுபடுத்தலாமா என்பது குறித்து அரசு கவனம் செலுத்தி வருவதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

உலக அங்கீகாரம் பெற்ற அரசு தலைவரான நெல்சன் மண்டேலா இப்பணியில் மத்தியஸ்தரானால் சர்வதேச ரீதியில் இம்முயற்சிக்குப் பாரிய ஆதரவு கிடைக்குமென இந்த யோசனையை அரசுக்கு முன்வைத்துள்ள வெளிநாட்டு அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் கூட்டிக்காட்டியுள்ளதாகவும் தெரிய

வருகிறது.

பொதுநலவாய நாடுகளின் அரசு தலைவர்களின் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளப் பிரித்தானியாவின், எடின்பரோ நகரத்துக்குச் சென்ற ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரணதுங்க இது தொடர்பாகத் தென்

ஆபிரிக்க ஜனாதிபதி நெல்சன் மண்டேலாவுடன் உத்தியோக பூர்வமற்ற முறையில் பேசியுள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது.

சட்டமா அதிபர் சரத் சில்வாவுடன், சிலமாதங்களுக்கு முன்பு தென் ஆபிரிக்காவில் உத்தியோக பூர்வ பயணமொன்றை மேற்கொண்டிருந்த நீதி, அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சரான ஜி.எல். பீரிசும் இலங்கையின் இனச்சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக அந்நாட்டுப் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை நெல்சன் மண்டேலாவின் கட்சியான ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலருடன் தனியாகத் தெரியப்படுத்தியிருந்தது தெரிந்ததே.

ஜேர்மனிபுடன் பிணக்கு!

இலங்கை வெளிநாட்டமைச்சின் அனுசரணையுடன் அண்மையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டுரை ஒன்று தொடர்பாக இலங்கையிலுள்ள ஜேர்மன் தூதரகத்துக்கும், வெளிநாட்டு அமைச்சுக்குமிடையே கடுஞ் சொற்போர் நடந்துள்ளதையடுத்து ஜேர்மனிக்கும், இலங்கைக்குமிடையே இராஜ தந்திரப் பிணக்கொன்று தோன்றியுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

ஜேர்மனியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் நிதி சேகரிப்பு பற்றி ஜேர்மன் சஞ்சிகையொன்று வெளியிட்ட கட்டுரையொன்றை பகிரங்கப்படுத்த இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சு எடுத்த தீர்மானம் தமக்கு

அதிர்ச்சியூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது என்று கொழும்பிலுள்ள ஜேர்மன் தூதரகம் தெரிவித்துள்ளது.

ஜேர்மன் தூதரகத்தின் பேச்சாளரான அன்றியால் போர்க், அக் கட்டுரையை ஜேர்மனிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்து பொதுசனத் தொடர்புசாதனங்களில் பிரசுரிக்க எடுத்த பிரயத்தனத்தை வழமைக்கு மாறான ஒன்று என்றும், "வெளி விவகார அமைச்சு அக்கட்டுரையினைப் பிரசுரிக்க முன்பு அதன் உண்மைத் தன்மையை உறுதிசெய்ய எங்களுடன் கலந்தாலோசித்திருக்கலாம்" என்று நாம் கருதுகிறோம் என்றும் கூறியுள்ளார். அக்கட்டுரையின் உண்மைத் தன்மை பற்றி ஜேர்மனியிலிருந்து பதிவைத் எதிர்பார்த்திருப்பதாகவும் அப்பேச்சாளர் தெரிவித்தார்.

"இவ்விடயம் தொடர்பான எல்லாத்தகவல்களையும் நாம் தொலைமடல் செய்துள்ளோம். பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராகப் போராட ஜேர்மன் அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றி தவறான ஒரு அபிப்பிராயத்தை இலங்கை ஏற்படுத்தும் வகையில் வெளிவிவகார அமைச்சின் நடவடிக்கை உள்ளதாக நாம் கருதுகிறோம்" எனவும் அவர் தெரிவித்தார்.

இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சு, தமது நடவடிக்கைகள் குறித்து யாரும் கேள்விகேட்க முடியாது என்று சாதிக்கிறது.

இலங்கை அரசுக்குத் தேவை, யாரைச் சாட்சிக்குப் பிடித்தாவது புலிகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தை நடத்துவது.

அதற்காக ஜேர்மனிய அரசாங்கத்துடன் பிணக்கு ஏற்பட்டாலும் கவலையில்லை.

என்னவோ எதிராளிக்கு சகுனப்பிழை வேண்டும் என்பதற்காக தனது மூக்கை கதிர்காமர் வெட்டாமல் இருந்தால் சரி!

கவே முடியாது' என்கிறார் தளபதி.

உண்மைதான் யுத்தம் என்றால், அங்கு அழிவு இருக்கும். யுத்த அழிவு வேகத்தில் ஆயுதங்களை வாங்குவது என்றால் அது, வழமையான அரசாங்க கேள்வி கோரல் முறைப்படி செய்யமுடியாது. அதற்கு வேகம் குறைவு. வேகமாக செய்யப்போனால் ஊழலும் பயனற்ற தளவாடங்களை வாங்குவதில் பணத்தை விரயமாக்குவதும் நடக்கக்கூடும்.... நடந்திருக்கிறது.

இந்த யுத்தம் நடக்க வேண்டுமானால், இவற்றைத் தவிர்க்க முடியாது. ஆள் இழப்பு, பொருள் இழப்பு, ஆயுத தளபாட இழப்பு என்றும் வரும் இழப்புகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட முடியாதளவு சிறுசிறு நிலப்பரப்பும் கைக்கு வந்து சேரத்தான் செய்கிறது. ஆக, இதை வெற்றி என்று கொள்ளலாமா? இந்தத் தளபதியை பதவி விலக்கிவிட்டு இன்னொருவரை நியமித்தால் மட்டும் இது சரியாகி விடுமா?

ஜனாதிபதி இதைப்பெய்வார் யோசித்து விட்டுத்தான் இதைப்பற்றிப் பேசாமலே இருந்திருக்கிறார் போலும், ஆனால் சண்டேரையர் இதை பகிரங்கத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிப்பதில் பயனில்லை என்பதை உணரும் வரை, இதை எப்படியும் தீர்க்க முடியாது. வேண்டுமானால் கொஞ்ச நேரம் பிடித்து வைத்திருக்கலாம். அவ்வளவு தான்.

ஜனாதிபதிக்கு இது புரிந்தால் சரி!

சாக்கில் கட்டப்பட்ட உடல்

அம்பாறை மாவட்ட எல்லைக் கிராமமான மத்திய முகாம் மீண்டும் வன்முறைக் களமாக மாறியுள்ளது. ஒக்டோபர் மாதம் 26ம் திகதி மத்திய முகாம் 11ம் கொலனி பொலிவாரினால் சுற்றி வளைத்து தேடுதல் நடத்தப்பட்ட போது 13 பொதுமக்கள் தடுத்து வைத்து விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இவர்களுடன் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களுள் விஜயன் என்பவரும் ஒருவர். மறுநாட்காலை துப்பாக்கிச் சூட்டுக் காயத்துடன் சாக்கில் கட்டப்பட்ட நிலையில் இவரது உடல் அநாதரவான நிலையில் புளியமரத்தடி எனுமிடத்தில் வயல் கட்டோரத்தில் கிடந்தது. புலிகளுக்கும் தங்களுக்கும் இடையில் நடந்த மோதலில் இவர் இறந்துள்ளதாகப் பொலிவார் கூறுகின்றனர். 27ம் திகதி நண்பகல் டிப்பர் ஒன்றில் வந்த புலிகள் 11ம் கொலனி ஈகின் பொலிஸ் சோதனைச் சாவடியில் கடமையில்

ஈடுபட்டிருந்த இரு பொலிவாரையும் சுட்டு, குறை உயிருடன் இருந்த அவர்களையும், இரண்டு ரூ.56 துப்பாக்கிகளையும் கைப்பற்றி கொக்கட்டிச்சோலைக்கு கொண்டு வந்தனர். இந்தச் சம்பவத்தின் போது பாரிய தாக்குதல்கள் ஏதும் இடம் பெறவில்லை எனவும், இந்தச் சம்பவத்துக்கும் விஜயனின் மரணத்துக்கும் எதுவித தொடர்பும் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை எனவும் அப்பிரதேச மக்கள் கூறுகின்றனர். இச்சம்பவத்தின் பின் இங்குள்ள 250 குடும்பங்கள் நாணமும் மகாவித்தியாலயத்திற்கு அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்திருக்கின்றனர். மத்திய முகாம் குடியேற்றக் கிராமம் இன்று முற்றாக அமைதி இழந்து நிற்கின்றது. மரணம் எப்போதும் வரலாம் என்ற பீதி மக்களை ஆட்கொண்டிருக்கின்றது. அப்பாவித் தமிழர்களை கொன்று பழிதீர்க்கும் படலம் இன்னும் அங்கு ஓயவில்லை.

- மதன்

தங்கநாயகியின் கதை!

கோணேஸ்வரி என்ற பெண்ணின் கொடூரக் கொலையின் பின்னர் உருவான பதற்றம் தணிவதற்கிடையில் மீண்டும் ஒரு பெண் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். செம்மெம்பர் 23ம் திகதி மத்திய முகாமில் நடைபெற்ற பொலிவாரின் காடைத் தளத்தின் போது செல்லையா தங்கநாயகி (42) என்ற பெண்ணை இவ்வாறு வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. சம்பவம் நடந்த வேளையில் தங்கநாயகியும் இவரது கணவர் குமாரசாமி, மகன் ரவீந்திரன் ஆகியோர் வீட்டில் இருந்த வேளையிலேயே பொலிவார் துப்பாக்கி வேட்டுக்களைத் தீர்த்த வண்ணம் வந்தனர். முதலில் குமாரசாமி வெடிபட்டு இறந்தவுடன் இவர்கள் வீட்டைவிட்டு ஓட முயற்சித்த

வேளையில் தங்கநாயகிக்கு இடது புறதோளில் வெடிபட்டது. உடனே மகன் ரவீந்திரன் தனது தாயை படுக்க வைத்து விட்டு ஓடியிருக்கிறார்; தனது உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக. ஆனால் அந்தவேளையில் தங்கநாயகி உயிரோடு தான் இருந்தார். பின்னர், கல்முனை வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் சென்ற வேளையில் தான் அவரது உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தது. அந்த நேரத்தில் அவரது உடலில் கத்திக் கீறல்களையும், நகக் கீறல்களையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்ததாகவும் தெரியவருகிறது. வயிற்றிலும் கத்திக்கீறல்கள் இருந்ததற்கான அடையாளங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அளவுக்கதிகமான இரத்தப்போக்கினாலே இவர் இறந்துள்ளதாக வைத்தியர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

- மதன்

வடக்கு முஸ்லிம்கள் வரலாறு

யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களின் பாரம்பரிய வரலாறு, வெளியேற்றம், இழப்பு, எதிர்பார்புகள் தொடர்பான நூல் ஒன்றை வெளியிட்ட வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு (NMRO) ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றது.

இந்நூல் சம்பந்தமான 80%மான ஆய்வு வேலைகள் முடிவடைந்துள்ளன. இது நூல் வடிவம் பெறுவதற்கு முன்பு யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களின் அங்கீகாரத்துக்காக அவர்கள் மத்தியில் சமர்ப்பிக்க அவ்வமைப்புத் தீர்மானித்துள்ளது.

இதனடிப்படையில் அது இரு கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்துள்ளது.

கொழும்பில் எதிர்வரும் 9ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு 15 A ரோஹினி வீதி வெள்ளவத்தை யிலும், புத்தளத்தில் 14ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு பாத்திமா மகளிர் கல்லூரியிலும் திக் கூட்டங்கள் நடைபெறவுள்ளன.

கொழும்பில் நடக்கும் கூட்டத்துக்கு கருத்துரை, கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களில் தற்பொழுது வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி முஸ்லிம் மக்களின் வருகையை அது எதிர்பார்க்கின்றது.

புத்தளத்தில் நடக்கும் கூட்டத்துக்கு புத்தளம், குருநாகல், அநுராதபுரம், வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி முஸ்லிம் மக்களின் வருகையையும் அது எதிர்பார்க்கின்றது.

இக்கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு அபிப்பிராயங்களையும் திருத்தங்களையும் யாரும் முன்வைக்க முடியும். மேலும் குறிப்பாக இவ்விரு மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களின் தற்போதைய பொதுவான பிரச்சினைகளும் அதனைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான அணுகுமுறைகளும் ஆராயப்படவுள்ளது.

இன்னும், தாயக மண்ணில் மீள் குடியேற்றம் சம்பந்தமான வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பின் கண்ணோட்டமும் தெளிவுபடுத்தப்படவுள்ளது.

ஆகவே, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களை இக்கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுமாறு அன்புடன் அழைக்கிறது வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு.

- சுப்பு

தும்பை....

ஆயுத வசதிகள் வழங்கப் படவில்லை என்பவனவே புலிகளுடனான யுத்தத்தில் அது வெற்றிபெற முடியாமல் போனதற்கான காரணங்களாகும் என்று அது அறிவித்தது. பிரதிபாது காப்பு அமைச்சர் தனது மூன்றாவது காலை ஊன்றியபடி 'கள'த்திற்குப் பறந்து பறந்து போய் நிலவரங்களை ஆராய்ந்து வந்து சொன்னார். படையினர் போரிடத் தயாராகவே இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு போதியளவு படைக்கலன்கள் வழங்கப்பட்டால், பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டால் புலிகளை முற்றாக அழித்துவிடலாம் என்பது அவரது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. ஆக, இவையனைத்தையும் செய்யமுயற்சிகள் நடந்தன. ஆயுதங்கள் வாங்கிக் குவிக்கப்பட்டன. கோடி கோடியாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு தளபாடங்கள் முப்படைக்கும் வாங்கப்பட்டன. யுத்தம் முழுக்க முழுக்க பிரதியமைச்சரின் வார்த்தைகளில் நவீன வடிவிலான தொழிற் துறை நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களால் நடாத்தப்படும் யுத்தமாக நடக்கத்தொடங்கியது.

ஆனாலும், அமைச்சரோ, ஜனாதிபதியோ எதிர்பார்த்தளவுக்கு அவ்வளவு இலேசாக வெற்றிகிட்டிவிடவில்லை. அடுத்தடுத்து பாரிய இழப்புகளை அரசுபடைகள் எதிர்கொண்டன. விமானங்களால் மட்டுமே 109

கோடிக்கு மேல் இழப்பு ஏற்பட்டு விட்டது அரசாங்கத்திற்கு. 'எந்த விலை கொடுத்தேனும்' சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவேன் என்ற ஜனாதிபதியின் அரசாங்கம் இவ்வளவு விலை கொடுக்கப்படுவதற்கு திணறியது. பலராலும் கேள்வி மேல் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. விளைவு, விசாரணை ஒன்றுக்கு உத்தரவிட்டார் ஜனாதிபதி.

யுத்தம் வெற்றி பெறாததற்கான காரணத்தை ஆயுதங்களையும் படைகளையும் வைத்து மதிப்பிடும் 'இராணுவ வாத' நோக்கிலேயே அவரும் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகினார். இரண்டு வாரங்களில் புலிகளைக் கட்டுப்படுத்திவிட முடியும் என்று கூறிய இந்தியப் படைத்தளபதியின் மதிப்பீடு, இலங்கை அரசியலின் முன்னால் படு தோல்வி அடைந்ததை அவர் மறந்து விட்டார். பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான அரசியல் என்ற தும்பை விட்டுவிட்டு, யுத்த செலவுக்குள் விரயம் எப்படி வந்தது போன்ற வாலைப்பிடித்து ஆராயும் முயற்சிக்கு உத்தரவிட்டார்.

வந்தது வினை! சந்திரானந்த டி. சில்வாவின் தலைமையிலான விசாரணைக்குழு, விமானப்படைத்தளபதியின் பொறுப்பற்ற தன்மையைக் காரணமாக்கக் கண்டு பிடித்தது. 'யுத்தத்தின் போது நடக்கும் இழப்புக்கு என்னை அநியாயமாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் இவர்கள். இப்படி இழப்புகளையும் எதிரியிடமிருக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றியும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், பறக்